

Τά Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1955 — 1956

Ἐγκόλιον
τοῦ σπουδαστοῦ
τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΕΤΟΣ

Γ'



ΤΕΥΧΟΣ

16

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἄγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυ-
μίαμα ἐνώπιόν Σου.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐν
τῇ ἀληθείᾳ Σου καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· διδάξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγη-
σον τὴν κληρονομίαν Σου.

Ἐπίβλεπον, Κύριε, ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε
καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κα-
τάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Σου.

Κυριακή Προσευχή

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Πιστεύω

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία

5 Ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ² καὶ ἀνοίξας τὸ στό-
μα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· ³ μακάριοι οἱ πτω-
χοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν. ⁴ μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
θήσονται. ⁵ μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσου-
σι τὴν γῆν. ⁶ μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δι-
καιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. ⁷ μακάριοι οἱ ἐλεήμο-
νες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. ⁸ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρ-
δίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. ⁹ μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,
ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. ¹⁰ μακάριοι οἱ δεδιωγμέ-
νοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. ¹¹ μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώ-
ξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι
ἕνεκεν ἔμοῦ. ¹² χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας
τοὺς πρὸ ὑμῶν.

²¹ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ φονεύσεις· ὃς
δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ²² Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ ἔνοχος ἔσται
τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ρακά, ἔνοχος ἔσται
τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν
γέενναν τοῦ πυρός. ²³ Ἐάν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι
κατὰ σοῦ, ²⁴ ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσια-
στηρίου, καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ
τότε ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ²⁵ Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀν-
τιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε

σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτῆς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· ²⁶ ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην. ²⁷ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ μοιχεύσεις. ²⁸ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ²⁷ εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. ³⁰ καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. ³¹ Ἐρρέθη δέ· ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. ³² Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχεῖσθαι, καὶ ὅς ἂν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχεύεται. ³³ Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐκ ἐπιорκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου. ³⁴ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ. ³⁵ μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. ³⁶ μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. ³⁷ ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναί, οὐ· οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. ³⁸ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. ³⁹ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σὲ ραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· ⁴⁰ καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνα σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· ⁴¹ καὶ ὅστις σὲ ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο· ⁴² τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. ⁴³ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. ⁴⁴ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς, ⁴⁵ ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑ-

μῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ⁴⁶ ἔάν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; ⁴⁷ καὶ ἔάν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; ⁴⁸ Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

6 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μῆγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ² Ὄταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. ³ σοὺ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, ⁴ ὅπως ἦ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοὶ ἐν τῷ φανερωῷ. ⁵ Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔσῃ ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. ⁶ σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοὶ ἐν τῷ φανερωῷ. ⁷ Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε ὡσπερ οἱ ἔθνηκοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. ⁸ μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

¹⁴ Ἐάν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ¹⁵ ἔάν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

¹⁶ Ὄταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν· ¹⁷ σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί σου τὴν

κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ¹⁸ ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερωῷ.

¹⁹ Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· ²⁰ θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυρούς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ²¹ ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ἡμῶν. ²² Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ²³ ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πῶσον; ²⁴ Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. ²⁵ Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσθησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ²⁶ ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; ²⁷ τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχυν ἓνα; ²⁷ καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· ²⁹ λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. ³⁰ Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιένυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; ³¹ μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; ³² πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. ³³ ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. ³⁴ Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρ-

κετόν τῆ ἡμέρα ἢ κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ² ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. ³ τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ⁴ ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; ⁵ ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ⁶ Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς. ⁷ Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. ⁸ πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. ⁹ ἢ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ¹⁰ καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ¹¹ εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; ¹² Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

¹³ Εἰσεέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. ¹⁴ τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν! ¹⁵ Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες. ¹⁶ ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μῆτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; ¹⁷ οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. ¹⁸ οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. ¹⁹ πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ²⁰ ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπι-

γνώσεσθε αὐτούς.

²¹ Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ²² πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; ²³ καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ²⁴ Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν. ²⁵ καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσε· θεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. ²⁶ καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· ²⁷ καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

(*Ματθαῖος, Κεφ. 5-7*)

Α' Ἐπιστολή Παύλου πρὸς Κορινθίους

13 Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. ² καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. ³ καὶ ἐάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθῆσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. ⁴ Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, ⁵ οὐκ ἀσχίμονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, ⁶ οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. ⁷ πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. ⁸ ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. εἴτε δὲ προφητεῖται, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

Καθολικὴ ἐπιστολὴ Ἰακώβου

Ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ.

Ἐάν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

«Μητέρα, μεγαλόψυχη, στὸν πόνο καὶ
στὴν δόξα».

Δ. Σολωμὸς

«Θέλω νὰ γίνω ὡραῖον δεῖγμα Ἀνθρώπου
καὶ Ἕλληνοσ. Αὐτὸ ἀξίζει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς
μῆσ ζωῆσ».

Ι. Δραγούμησ

«Μακάριοι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνεσ ποὺ
ἔκαμαν τὴν Πατρίδα των καὶ πάλιν παναν-
θρώπινον ἔμβλημα».

Πίος ΙΒ΄

Ἕγνος τῆς Ἐλευθερίας

Δ. ΣΟΛΩΜΟΥ

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη,
Ποῦ μὲ βιά μετράει τὴν γῆ.

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ Ἱερά,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη
Χαίρε, ᾧ χαίρε, Ἐλευθεριά!

Ἐκεῖ μέσα ἑκατοικοῦσες
Πικραμένη, ἐντροπαλή,
Κ' ἓνα στόμα ἀκαρτεροῦσες,
Ἐλα πάλι, νὰ σοῦ πῆ.

Ἄργειε νᾶλθῃ ἐκεῖνη ἡ μέρα,
Καὶ ἦταν ὄλα σιωπηλά,
Γιατὶ τὰ ὄσκιαζε ἡ φοβέρα,
Καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά.

Δυστυχῆς! παρηγορία
Μόνη σοῦ ἔμενε, νὰ λῆς
Περασμένα μεγαλεῖα.
Καὶ διηγώντας τα νὰ κλαῖς

Καὶ ἀκαρτέρει, καὶ ἀκαρτέρει
Φιλελεύθερη λαλιά,
Ἐνα ἐκτύπαε τ' ἄλλο χέρι
Ἀπὸ τὴν ἀπελπισιά.

Κι' ἔλεες· πότε, ἄ! πότε βγάνω
 Τὸ κεφάλι ἀπὸ τῆς ἐρμιαῖς ;
 Καὶ ἀποκρίνοντο ἀπὸ πάνω
 Κλάψαις, ἄλυσαις, φωναῖς !

Τότ' ἐσήκωνες τὸ βλέμμα
 Μέσ' 'ς τὰ κλάματα θολό,
 Καὶ εἰς τὸ ροῦχο σου ἔσταζ' αἷμα,
 Πληθὸς αἷμα Ἑλληνικό.

Μὲ τὰ ροῦχα αἱματωμένα
 Ξέρω ὅτι ἔβγαίνεις κρυφά,
 Νὰ γυρεύης εἰς τὰ ξένα
 "Ἄλλα χέρια δυνατά.

Μοναχὴ τὸν δρόμο ἐπῆρες,
 Ἐξανάλθεις μοναχὴ
 Δὲν εἶν' εὐκόλες οἱ θύραις
 Ἐὰν ἡ χρεῖα ταῖς κουρταλῆ.

· · · · ·
 "Ἄλλος σοῦ ἔκαψε εἰς τὰ στήθια
 Ἄλλ' ἀνάσαση κάμμιά'
 "Ἄλλος σοῦ ἔταξε βοήθεια,
 Καὶ σὲ γέλασε φρικτά !

"Ἄλλοι, ὦιμέ ! 'ς τὴ σφοδρά σου
 Ὅπου ἐχαίροντο πολὺ,
 Σύρε νάβρης τὰ παιδιὰ σου,
 Σύρε, ἐλέγαν οἱ σκληροί.

Φεύγει ὀπίσω τὸ ποδάρι,
 Καὶ ὀλογλήγορο πατεῖ
 Ἡ τὴν πέτρα, ἢ τὸ χορτάρι,
 Ποῦ τὴν δόξα σοῦ ἐνθυμεῖ.

Ταπεινότατη σοῦ γέρνει
 Ἡ τρισάθλια κεφαλὴ,
 Σὰν φτωχοῦ ποῦ θυροδέρνει,
 Κ' εἶναι βάρος του ἡ ζωὴ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Ποίησις.
ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΥ

Μουσική
Ν. ΜΑΝΤΖΑΡΟΥ

Σὲ γνω-ρί-ζω ἀ-πό τὴν κό-ψι τοῦ στα-
 ἔ-κετ μέ-σα ἑ-κα-τοί-κοῦ σεσ πι-κασ-

-θιοῦ τὴν τρο-με-ρή Σὲ γνω-ρί-ζω ἀ-πό τὴν
 -μέ νηέντρο-πα-λή κ' ἔ-να στό-μας καρ-τε-

ὁ-ψι πού με βιά με-τράει τὴ γῆ Ἄπ' τὰ
 -ροῦ-σεσ ἔ-λα πά-λι νὰ σοῦ πῆ Ἄρ-γειέ

ἰσὺ - - κα-λα βγαλ-μέ - νη τῶν Ἑλ-λή - - νων τὰ ἰε-ρά - - Καὶ σὰν
 νάλ θηέ κείν ἢ μέ ρα καὶ ἤ ταν ὁ λα σιωπη λά - - Για τί

cresc. - - - - *molto* - - - - *ff* *mf*
 πρῶ - τ ἀν-δρειω-μέ - νη χαῖ-ρεῶ χαῖ-ρε Ἑ-λευ-θε-ριά; - - - - Καὶ σὰν
 τὰ - σκια-ζέη φο-βέ - ρα καὶ τὰ πλά-κω-νεή σκλα-βιά, - - - - Για - τί

cresc. - - - - *molto* - - - - *ff* *mf*
 πρῶ - τα ἀν-δρειω-μέ - νη χαῖ-ρεῶ χαῖ - - ρεῖ-λευ-θε-ριά - - - - Καὶ σὰν
 τὰ - σκια - ζέη φο-βέ - ρα καὶ τὰ πλά - - κω-νεή σκλα-βιά - - - - Για - τί

ff
 πρῶ - τα ἀν-δρειω-μέ - νη χαῖ-ρεῶ χαῖ - - ρεῖ-λευ-θε-ριά.
 τὰ - σκια - ζέη φο-βέ - ρα καὶ τὰ πλά - - κω-νεή σκλα-βιά

D.C.

Ναί· ἀλλὰ τώρα ἀντιπαλεύει
Κάθε τέκνο σου μὲ ὄρμη,
Ποῦ ἀκατάπαυστα γυρεύει
Ἡ τὴν νίκη, ἢ τὴν θανά.

Ἡ Διχόνοια ποῦ βαστάει
Ἐνα σκῆπτρο ἢ δολερή·
Καθενὸς χαμογελάει,
Πάρτο, λέγοντας, καὶ σύ.

Κεῖο τὸ σκῆπτρο, ποῦ σὰς δείχνει,
Ἐχει ἀλήθεια ὠραία θωριά·
Μὴν τὸ πιάστε, γιατί ῥήχνει
Εἰσὲ δάκρυα θλιβερά.

Ἀπὸ στόμα ὁποῦ φθονάει,
Παλληκάρια, ἄς μὴν ἴπωθῃ,
Πῶς τὸ χέρι σας κτυπάει
Τοῦ ἀδελφοῦ τὴν κεφαλή.

Μὴν εἰποῦν ἔς τὸν στοχασμό τους
Τὰ ξένα ἔθνη ἀληθινά·
Ἐὰν μισοῦνται ἀνάμεσό τους,
Δὲν τοὺς πρέπει ἐλευθεριά.

· · · · ·
Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένα
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένα,
Χαῖρε, ὦ χαῖρε Ἐλευθεριά!

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1952 Πήψισμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, «περὶ ψηφίσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΞΗ1949 ψηφίσματος τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς συνταχθέντος νέου Συντάγματος» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Α'. Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὰ πόδας τοῦ ὡς ἄνω ψηφίσματος καταχωρηθὲν νέον Συνταγματικὸν κείμενον, περιέχον τὰς κατὰ μεταρρύθμισιν ἢ προσθήκην ψηφισθείσας διατάξεις τοῦ Συντάγματος, συνηρμολογημένας μετὰ τοῦ ὅλου κειμένου, ἔχον ὡς ἐξῆς :

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ
Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΨΗΦΙΖΕΙ

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρα καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον Ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστως ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῆς καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ὄλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας

ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Τὸ κείμενον τῶν Ἀγίων Γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον· ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστος.

Ἡ ἐλευθερία ἄσκησις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσβάλλῃ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὰ χρηστά ἥθη.

Οὐδεὶς δύναται ἔνεκα τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν καθηκόντων ἢ ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τῆς Χώρας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄρθρον 3. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου. Οἱ Ἕλληνες πολῖται συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀνάλογως τῶν δυνάμεων τῶν.

Μόνον πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων ἐξαιρέσεων.

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Πᾶς Ἕλλην δυνάμενος φέρειν ὄπλα ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἄμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 4. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅπταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 5. Ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπ' αὐτοφῶρφ ἐγκλήματος οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλατος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

Ὁ ἐπ' αὐτοφῶρφ ἢ δι' ἐντάλατος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἐὰν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς εἶτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα, εἶτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα φυλακίσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι πέντε ἡμερῶν αἰτήσῃ τοῦ προσαχθέντος, ἢ ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας, βεβαιουμένης ἀμέσως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμόδιου δικαστικοῦ συμβουλίου.

Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἶτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἶτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν

παραχρήμα. Οι παραβάται των ανωτέρω διατάξεων τιμωρούνται επί παρανόμω κατακρατήσει, υποχρεούνται δὲ εἰς τὴν ἀνὸρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα, καὶ προσέει εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικῆς ποσοῦ ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Διὰ νόμου ὀρίζονται τὸ ἀνώτατον ὄριον προφυλακίσεως καθὼς καὶ οἱ ὄροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους παρέχεται ἀποζημίωσις ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς ἀδίκως προφυλακισθέντας ἢ καταδικασθέντας.

Ἄρθρον 6. Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσει ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευμάτος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή.

Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλακίσις δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 7. Ἀδίκημα δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἂνευ νόμου ἰσχύοντος πρὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως. Βαρύτερα ποινὴ οὐδέποτε ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 8. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὄρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ. Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια ὕφ' οἰονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσι.

Ἄρθρον 9. Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεουμένας εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἔγγραφον ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἢ ἀναφορὰ ὄρχῃς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἢ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 10. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσυχῶς καὶ ἀόπλως. Μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἢ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 11. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὁμῶς οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγῳσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνεταιρισμὸς δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἔνεκα παραβάσεως τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου δύναται διὰ νόμου νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὀρισμένους περιορισμούς.

Ἡ ἀπεργία εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 12. Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἱ-

κον έρευνα ένεργείται, εμψύχει και όπως ο νόμος διατάσσει.

Οι παραβάται των διατάξεων τούτων τιμωρούνται επί καταχρήσει της έξουσίας της άρχης, ύποχρεούνται δέ εις πλήρη άποζημίωσιν του παθόντος και προσέτι εις Ικανοποίησιν αυτού διά χρηματικού ποσού, ως ο νόμος ορίζει.

Άρθρον 13. Πάντες οι εύρισκόμενοι έντός των ορίων της Έλληνικής Έπικρατείας απολαύουσιν απολύτου προστασίας της ζωής και της έλευθερίας των άδιακρίτως έθνικότητας, θρησκείας και γλώσσης. Έξαιρέσεις επιτρέπονται εις τας περιπτώσεις τας προβλεπομένας υπό του Διεθνούς Δικαίου.

Άρθρον 14. Έκαστος δύναται να δημοσιεύη προφορικώς, έγγραφως και διά του τύπου τους στοχασμούς του, τηρών τους νόμους του Κράτους. Ο τύπος είναι έλεύθερος. Η λογοκρισία, ως και πών άλλο προληπτικόν μέτρον, άπαγορεύεται. Άπαγορεύεται ώσαύτως ή κατάσχεσις έφημερίδων και άλλων έντύπων διατριβών είτε πρό της δημοσιεύσεως είτε μετ' αυτήν.

Έπιτρέπεται κατ' έξαιρέσιν ή κατάσχεσις μετá την δημοσίευσιν: α) ένεκα προσβολής κατá της Χριστιανικής Θρησκείας ή ένεκα άσέμων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανώς την δημοσίαν αιδώ, κατá τας υπό του νόμου ορίζομένας περιπτώσεις, β) ένεκα προσβολής του προσώπου του Βασιλέως, του Διαδόχου, των συζύγων και των τέκνων αυτών, γ) εάν τó περιεχόμενον του δημοσιεύματος κατá τους όρους του νόμου είναι φύσεως τοιαύτης ώστε: 1) να άποκαλύπτει κινήσεις των ένόπλων δυνάμεων στρατιωτικής σημασίας ή όχυρώσεις της Χώρας, 2) να είναι προφανώς στασιαστικόν ή να στρέφεται κατá της έθνικής άκεραιότητας ή ν' άποτελή πρόκλησιν εις διάπραξιν έγκλήματος έσχάτης προδοσίας. Άλλ' εις τας περιπτώσεις τούτας έντός είκοσι τεσσάρων ώρων από της κατασχέσεως όφείλει ο εισαγγελευς να υποβάλη την ύπόθεσιν εις τó δικαστικόν συμβούλιον και τούτο έντός έτέρων είκοσι τεσσάρων ώρων ν' άποφανθῆ περί της διατηρήσεως ή της άρσεως της κατασχέσεως' άλλως, ή κατάσχεσις αίρεται αυτοδικαίως. Άνακοπή κατá του βουλευματος επιτρέπεται εις μόνον τόν δημοσιεύσαντα τó κατασχεθέν. Τó δικαστήριον, μετá τρεις τούλάχιστον καταδικας εις περίπτωσιν διαπράξεως διά του τύπου άδικήματος δι' ό επιτρέπεται κατάσχεσις, διατάσσει την όριστικήν ή προσωρινήν παύσιν της έκδόσεως του έντύπου και εις βαρείας περιπτώσεις την άπαγόρευσιν της άσκήσεως του δημοσιογραφικού επαγγέλματος υπό του καταδικασθέντος. Η παύσις ή ή άπαγόρευσις άρχονται άφ' ης ή καταδικαστική άπόφασις καταστή τελεσίδικος.

Άπαγορεύεται ή παρ' ουδῆποτε χρήσις του τίτλου παυθείσης έφημερίδος επί μίαν δεκαετίαν από της όριστικής παύσεως της.

Τá άδικήματα του τύπου είναι αυτόφωρα.

Η έκδοσις έφημερίδων επιτρέπεται μόνον εις πολίτας Έλληνας μη έστερημένους των πολιτικών αυτών δικαιωμάτων.

Νόμος θέλει ὀρίσει τὸν τρόπον τῆς διὰ τοῦ τύπου ἐπανορθώσεως τῶν ἀνακριβῶν δημοσιευμάτων, ὡς ἐπίσης τὰς προϋποθέσεις καὶ τὰ προσόντα διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῶσι διὰ νόμου ἰδιαίτερα κατασταλτικὰ μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπικινδύνου εἰς τὸ ἦθος τῆς νεότητος φιλολογίας.

Αἱ προστατευτικαὶ τοῦ τύπου διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κινηματογράφων, δημοσίων θεαμάτων, φωνογραφίας, ραδιοφωνίας καὶ ἄλλων παρεμφερῶν μέσων μεταδοσεως λόγου ἢ παραστάσεως. Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος, ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἶναι ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 15. Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16. Ἡ Παιδεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους καὶ ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ ἢ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Εἰς πάντα τὰ σχολεῖα μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσεως, ἡ διδασκαλία ἀποσκοπεῖ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγήν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτικὴ, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος ὀρίζει τὰ ἔτη τῆς υποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα αὐτοδιοικοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, οἱ δὲ καθηγηταὶ τούτων εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, εἰς ἰδιώτας μὴ ἐστερημένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἴδρυσις ἐκπαιδευτηρίων λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης πλήρους ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὀρίζεται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν ἐπειγούσῃ δὲ περιπτώσει δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ἃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτῆτου μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Ἐἰδικοί νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν

μεταλλείων, όρυχείων, αρχαιολογικών θησαυρών, Ιαματικών ρεόντων και ύπογειων ύδάτων.

Έπίσης διά νόμου ρυθμίζονται τά τής Ιδιοκτησίας και Ιχθυοτροφικής έκμεταλλεύσεως και διαχειρίσεως των λιμνοθαλασσών και μεγάλων λιμνών.

Ειδικοί νόμοι ρυθμίζουσι τά των έπιτάξεων διά τας ανάγκας των ένόπλων δυνάμεων εις περίπτωσιν πολέμου ή έπιστρατεύσεως ή πρός θεραπειαν άμέσου κοινωνικής ανάγκης, δυναμένης νά θέση εις κίνδυνον τήν δημοσίαν τάξιν ή ύγειαν.

Άρθρον 18. ΑΙ βάσανοι και ή γενική δήμευσις άπαγορεύονται. Ό πολιτικός θάνατος καταργείται. Η θανατική ποινή επί πολιτικών έγκλημάτων, έκτός των συνθέτων, καταργείται.

Άρθρον 19. Ούδεμία προηγουμένη άδεια τής διοικητικής αρχής άπαιτείται πρός εισαγωγήν εις δίκην των δημοσίων και δημοτικών ύπαλλήλων διά τας περι τήν ύπηρεσίαν άξιοποιούς πράξεις αυτών έκτός των περι Ύπουργών ειδικώς διατεταγμένων.

Άρθρον 20. Το άπόρρητον των έπιστολών και τής καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον άνταποκρίσεως είναι άπολύτως άπαραβίαστον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Άρθρον 21. Το Πολίτευμα τής Έλλάδος είναι βασιλευομένη Δημοκρατία.

Άπασαι αι έξουσίαι πηγάζουσιν έκ του Έθνους, ένεργουνται δέ καθ' όν τρόπον όρίζει το Σύνταγμα.

Άρθρον 22. Η νομοθετική έξουσία ένεργείται υπό του Βασιλέως και τής Βουλής.

Άρθρον 23. Το δικαίωμα τής προτάσεως των νόμων άνήκει εις τήν Βουλήν και τόν Βασιλέα, όστις ένάσκει τοϋτο διά των Ύπουργών.

Άρθρον 24. Ούδεμία πρότασις νόμου ή τροπολογία ή προσθήκη έπαγομένη εις βάρος του δημοσίου, των όργανισμών αυτοδιοικήσεως ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δαπάνας ή έλάττωσιν έσόδων ή περιουσίας αυτών πρός μισθοδοσίαν ή σύνταξιν ή έν γένει όφελος προσώπου προέρχεται έκ τής Βουλής.

Άρθρον 25. Πρότασις νόμου άποκρουσθεΐσα υπό του έτέρου των παραγόντων τής νομοθετικής έξουσίας δέν εισάγεται έκ νέου εις τήν αύτήν βουλευτικήν σύνοδον.

Άρθρον 26. Η αύθεντική έρμηνεία των νόμων άνήκει εις τήν νομοθετικήν έξουσίαν.

Άρθρον 27. Η έκτελεστική έξουσία άνήκει εις τόν Βασιλέα, ένεργείται δέ διά των παρ' αυτου διοριζομένων ύπευθύνων Ύπουργών.

Άρθρον 28. Η δικαστική έξουσία ένεργείται διά των δικαστηρίων, αι δέ δικαστικά άποφάσεις έκτελοϋνται έν όνόματι του Βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἄρθρον 29. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρον 30. Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδὲ ἐκτελεῖται ἂν δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος. Ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων ὑπουργῶν συγκατατεθῆ νὰ προὑπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὄρκον.

Ἄρθρον 31. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους, ἄρχει τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνακοινώνει δ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέπουσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμῶς συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὴν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 33. Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ Χώρας δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμένῃ εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 34. Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς βαθμοὺς εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

Ἄρθρον 35. Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, νὰ προβαίῃ εἰς ἔκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων πρὸς ρύθμισιν ἐξαιρετικῶς ἐπείγοντων θεμάτων μετὰ συμφωνον γνώμην εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, ὀριζομένης εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης συνόδου.

καί λειτουργούσης μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας συνόδου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, πρὸς λήψιν δὲ ἀποφάσεων ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ σχετικὴ πλειοψηφία.

Ἡ Βουλὴ δύναται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεώς της νὰ θέτῃ περιορισμοὺς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀνωτέρω νομοθετικῶν διαταγμάτων.

Προτάσεις νόμων, ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ βουλευτῶν κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, περὶ τροποποιήσεως, καταργήσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν διαταγμάτων τούτων, ἐγγράφονται τῇ αἰτήσει δέκα πέντε τοῦλάχιστον βουλευτῶν, κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 36. Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεῖ τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 37. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις τὸ κρίνει εὐλογον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἔναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναστήλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλον τὴν ἔναρξιν, εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 39. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίξῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποινάς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ τῶν Ὑπουργῶν διατεταγμένων, πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ εὐθύνη τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 40. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονέμῃ τὰ κεκονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 41. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 42. Ἡ βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ νόμου.

Ἄρθρον 43. Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνήλικος κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον.

Ὁ Βασιλεὺς, πρὶν ἢ ἀναβῆναι εἰς τὸν θρόνον, ὁμνύει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ βουλευτῶν καὶ τῶν ἀλλῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν τὸν ἀκόλουθον ὄρκον :

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 44. Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπονέμουσι ρητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάδοντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαίτεροι νόμοι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 45. Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας, προτιμωμένων τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 46. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένης, διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47. Πῶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48. Οὐδέποτε τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰασδήποτε ἐπικρατείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Ἄρθρον 49. Ἐν περιπτώσει ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ Ἀντιβασιλεία ἀνατίθεται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸν ἐνήλικον διάδοχον, ἐν περιπτώσει δὲ ἐλλείψεως ἢ ἀνηλικιότητος τούτου, εἰς τὴν Βασίλισσαν, ἣτις ἀσκεῖ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ὀλόκληρον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου ἢ τούτου ὄντος ἀνηλικίου καὶ δι' ἣν περίπτωσιν δὲν ζῆ ἢ Βασίλισσα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, προσυπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεριορίστως ἀνακλητὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ἐθνικοῦ, ὅστις ἀσκεῖ τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος προσδιορίζονται τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Τοποτηρητοῦ.

Ἄρθρον 50. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ ἐνήλικος διάδοχος εἶναι ἀπὼν, ἀσκεῖ τὴν Συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μέχρι τῆς ἀφίξεως καὶ ὀρκωμοσίας αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος, ἀσκεῖ τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς του ἢ ἐν χρεῖς μένουσα Βασίλισσα.

Δι' ἣν περίπτωσιν δὲν ἐπιζῆ ἡ Βασιλίσα ἢ ἔλθῃ αὐτὴ εἰς γάμον, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται ἄνευ συγκλήσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἐκλέγει Ἀντιβασιλέα Ἑλληνα πολίτην τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος, ἢ δὲ Συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν περιπτώσει παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως. Ἰδιαιτέρος νόμος κανονίζει τὰ τῆς Ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 51. Ἐάν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνήλικος, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται διὰ τὴν ἐκλέξην ἐπίτροπον. Ἐπίτροπος δὲ τότε ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχη τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνήλικος διάδοχος δὲν ἔχη μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χρεῖαν τῆς, ἣτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπεῖαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλικίου Βασιλέως, εἴτε διορισθῆ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεγῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος.

Ἄρθρον 52. Ἐν περιπτώσει χρεῖας τοῦ Θρόνου, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ἐκλέγει προσωρινῶς καὶ διὰ φανεράς ψηφοφορίας Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἑλληνα τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως. Ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἕν μετὰ τῆς Βουλῆς συνερχόμενοι ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 53. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς ἔνεκα νόσου κρίνη ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τῆς Ἀντιβασιλείας, ὀρίζει διὰ Βασιλικῆ διατάγματος Ἀντιβασιλέα τὸν διάδοχον ἢ, τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀνηλικίου ὄντος, τὴν Βασιλίσαν. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύσῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ ἀμέσως τὴν Βουλὴν καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος ἢ ἔχει διαλυθῆ. Ἐάν ἡ Βουλὴ, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων, ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην Ἀντιβασιλείας, ἀσκεῖ τότε ταύτην ὁ ἐνήλικος διάδοχος ἢ, τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, ἢ Βασιλίσα.

Ἐάν δὲν ζῆ ἡ Βασιλίσα, συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ Βουλῆ, ἢ ὅποια, μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου, ψηφίζει εἰδικὸν νόμον περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας, ἀνηλικίου δὲ ὄντος ἐκλέγει διὰ φανεράς ψηφοφορίας Ἀντιβασιλέα καὶ, χρεῖας καλούσης, Ἐπίτροπον τοῦ Βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Άρθρον 54. Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

Άρθρον 55. Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζει ἂν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζητήσῃς πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Άρθρον 56. Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μηδὲ νὰ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Άρθρον 57. Πᾶσα πρότασις νόμου συνοδεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, παραπέμπεται δὲ εἰς κοινόβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καί, ὑποβληθείσης τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἢ παρελθούσης τῆς ταχθείσης προθεσμίας, εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν μετὰ προφορικὴν εἰσηγήσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ εισηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔγινε τοιαύτη κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς προτάσεως.

Προτάσεις νόμων σκοποῦσαι τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ συντάξεων νόμων ἢ ἀπονομὴν συντάξεως, ἢ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης τοιοῦτον δικαίωμα ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Προκειμένου δὲ περὶ συντάξεων, αἵτινες βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τοιαῦται περὶ συντάξεων προτάσεις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικαί, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγραφῆς διατάξεων περὶ συντάξεων εἰς νόμους σκοποῦντας τὴν ρύθμισιν ἄλλων θεμάτων.

Πᾶσα πρότασις νόμου, συνεπαγομένη ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον μὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἐκθέσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, καθοριζούσης τὴν δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν, ἐφ' ὅσον δὲ ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸ πάσης συζητήσεως διαβιβάζεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὑποχρεομένην νὰ ὑποβάλλῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης εἰσάγεται καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς τροπολογίας, ἐφ' ὅσον ζητηθῆ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλη πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ συζήτησις χωρεῖ καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Πᾶσα πρότασις νόμου, ὑποβαλλομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνεπαγομένη δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νὰ συνοδεύηται ἀπὸ ἔκθεσιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλύψεώς της, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Προτάσεις νόμων, ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δι' ὧν ἐπιβάλλονται τοπικοὶ ἢ εἰδικοί φόροι ὑπὲρ ὀργανισμῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, δεόν νὰ προσυπογράφωνται καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Προτάσεις νόμου, σκοποῦσα τὴν τροποποίησιν διατάξεων προηγουμένου νόμου, δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐὰν εἰς μὲν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν δὲν καταχωρίζεται ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς τροποποιουμένης διατάξεως, εἰς δὲ τὸ κείμενον τῆς προτάσεως ὁλόκληρος ἢ νέα διτάξις, ὡς διαμορφοῦται μετὰ τὴν τροποποίησιν.

Οὐδεμία προσθήκη εἰς πρότασιν νόμου ἢ τροπολογία γίνεται δεκτὴ ἐὰν δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὸ κύριον περιεχόμενον τῆς προτάσεως.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ ἐὰν δὲν συζητηθῆ καὶ ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς δις καὶ εἰς δύο διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας, κατ' ἀρχὴν μὲν κατ' ἄρθρον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, κατ' ἄρθρον δὲ καὶ σύνολον κατὰ τὴν δευτέραν. Ἐὰν κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ προσθῆκαι ἢ τροπολογίαι, ἢ ψήφισις τοῦ συνόλου ἀναβάλλεται ἐπὶ εἰκοσιτετράωρον ἀπὸ τῆς διανομῆς τοῦ τροπολογηθέντος σχεδίου.

Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἢ εἰς μίαν μόνον κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ψήφισις ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐὰν ἐζητήθη τοῦτο ἀπὸ τὸν ὑποβαλόντα τὴν πρότασιν πρὸ τῆς παραπομπῆς αὐτῆς εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτροπὴν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ ὑποβαλόντος, δὲν ἠγέρθη δὲ ἀντίρρησις ἐκ μέρους εἴκοσι τοῦλάχιστον βουλευτῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως μὲχρι τοῦ τερματισμοῦ τῆς συζητήσεως.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν κωδικῶν συνταχθέντων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν δι' εἰδικῶν νόμων συσταθεισῶν, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος ἐν ὄλῳ τοὺς εἰρημένους κώδικας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποιήσις τῶν ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν ἢ ἢ ἐν ὄλῳ ἐπιναφορὰ καταργηθέντων νόμων πλὴν τῶν φορολογικῶν.

***Ἄρθρον 58.** Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀναφοραὶ ὁμῶς παρου-

σιάζονται διά τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ διδώσι διασαφήσεις, ὡσάκις ζητηθῶσι, καὶ δύναται νὰ διορίζῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς

*** Ἀρθρον 59.** Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ ἀυξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξις αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ρητὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς φορολογίας, ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλλαγῆς ἢ ἐξαιρέσεις καὶ ἡ ἀπονομὴ συντάξεων δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενα νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

*** Ἀρθρον 60.** Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀφοῦ δὲ ἐξετασθῇ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὀριζόμενα καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' Ὑπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς, ὡς καὶ ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς τοῦ Κράτους, εἰς τὴν Βουλὴν, ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ αὐτῆς ὀριζόμενα.

*** Ἀρθρον 61.** Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους, οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου ἐιδικοῦ νόμου.

*** Ἀρθρον 62.** Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὀπωσδήποτε ἐξετάζεται ἔνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

*** Ἀρθρον 63.** Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου, δὲν καταδιώκεται οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος· τοιαύτη ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφῶρον κακουργήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου καὶ τέσσαρας ἑβδομάδας μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ βουλευτὴς τύχῃ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου.

*** Ἀρθρον 64.** Οἱ βουλευταὶ ὀμνύουσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν. τὸν ἑξῆς ὅρον :

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἄλλόθρησκοι βουλευταί, ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος», ὀρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 65. Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ Κανονισμοῦ πῶς θέλει νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὸ προσωπικὸν αὐτῆς.

Ἄρθρον 66. Ἡ Βουλὴ σύγκεται ἐκ βουλευτῶν ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Ἄρθρον 67. Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρον 68. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν ἐκατὸν πενήκοντα οὐδὲ μείζων τῶν τριακοσίων.

Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι ὀρίζονται διὰ νόμου ψηφισομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 69. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς βουλευτικῆς περιόδου διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν. Συγκαλεῖται δὲ ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον ἐντὸς ἐτέρων τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων.

Ἐδρα βουλευτικὴ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται δι' ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς, ὅταν τοιαύτη ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 70. Ὅποις ἐκλεγῆτις βουλευτῆς ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν, ἔχων συμπειρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτῆς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγειρομένων περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

Ἄρθρον 71. Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ οἱ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων ἢ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου καὶ τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν αὐτῶν συμβουλίων δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταὶ οὐδὲ νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, ἐὰν μὴ παρατη-

θῶσι πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Ἡ παραίτησις αὐτῶν συντελεῖται διὰ τῆς ἐγγράφου ὑποβολῆς τῆς, ἢ δὲ ἐπάνοδος αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς παρητήθησαν, ἀπαγορεύεται πρὸ τῆς παρόδου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς.

Ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ σωμάτων ἀσφαλείας, παραιτηθέντες τοῦ ἀξιώματός των ἴνα ἐκλεγῶσι βουλευταί, δὲν δύνανται νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, οὔτε νὰ ἐκλεγῶσιν εἰς περιφέρειαν, εἰς ἣν ὑπηρέτησαν πλέον τοῦ ἑξαμήνου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας διετίας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ἦσκουν τὰ ἐκλογικὰ των δικαιώματα, οὔτε νὰ ἐπανέλθωσι πλέον εἰς τὸ στράτευμα.

Οἱ ἑμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταὶ οὐδὲ νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρέτησαν κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς των τριετίαν.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμίσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἀπολαυσουσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου.

Οἱ διατελοῦντες εἰς τινα τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῆ ὀριστικὴ ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύνανται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Οἱ βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐνοικιάζωσιν ἀγροτικὰ κτήματα τοῦ δημοσίου ἢ νὰ ἀναλαμβάνωσι κρατικὰς προμηθείας ἢ ἐργολαβικὰς ἐκτελέσεις δημοσίων ἔργων ἢ ἐνοικιάσεις δημοσίων φόρων ἢ νὰ δέχωνται παραχωρήσεις ἐπὶ δημοσίων κτημάτων. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπιφέρει ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ ἀκυρότητα τῆς πράξεως. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἄκυροὶ καὶ ὅταν γίνωνται καὶ ὑπὸ ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ὁποίας ἔργα διευθυντοῦ ἢ διοικητικοῦ ἢ νομικοῦ συμβούλου ἐκτελεῖ βουλευτῆς ἢ εἶναι ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἐταῖρος.

Οἱ περιορισμοὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰς πρώτας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκλογάς.

Ἄρθρον 72. Βουλευταὶ ἀποδεχόμενοι οἷονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀνεφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἀποφαινεται περὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπέρχεται ἐκπτώσις τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἄρθρον 73. Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν

κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον συγκροτούμενον ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, λαμβανομένων διὰ κληρώσεως. Τοῦ Δικαστηρίου προεδρεύει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφ' ὅσον μετέχει αὐτοῦ. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 74. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐκάστης τακτικῆς συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ Γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρον 75. Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσεις, ὀριζομένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς, τροχιοδρομικὰς, ἀεροπορικὰς καὶ δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως συγκοινωνίας, καὶ εἰς τὰ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ εἰς ἑλληνας πλοιοκτῆτας ἀνήκοντα πλοῖα. Οἱ βουλευταὶ ἀπολαμβάνουσι ταχυδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀτελείας.

Εἰς τὸν τακτικὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχονται ἔξοδα παραστάσεως ἴσα μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ συνόδῳ, κρατεῖται ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ εἰκοστὸν τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως δι' ἐκάστην ἀπουσίαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθρον 76. Τὴν Κυβέρνησιν ἀποτελεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν Ὑπουργῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Δύναται διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, νὰ διορισθῶσιν εἰς ἢ πλείονες ἐκ τῶν Ὑπουργῶν ἀντιπρόεδροι τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἔλλειψι ἀντιπροέδρου, ὁ Πρωθυπουργὸς ὀρίζει, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, ἐκ τῶν Ὑπουργῶν προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν του.

Εἰδικὸς νόμος δύναται νὰ κανονίσῃ τὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ὑφυπουργῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀποτελῶσι μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 77. Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

Τὰ ἀσυμβίβαστα, τὰ θεσιζόμενα εἰς τὰς παραγράφους 5—9 τοῦ ἄρθρου 71 ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ.

Ἄρθρον 78. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει ν' ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὄφειλεῖ μὲν μόλις καταρτισθῆ καὶ δύναται ὅποτεδήποτε ἄλλοτε νὰ ζητήσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν Βουλήν. Ἐάν κατὰ τὸν σχηματι-

σμόν τῆς Κυβερνήσεως ἔχωσι διακοπὴ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, καλεῖται αὕτη ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν γνώμην τῆς περὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλὴ δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἀπὸ μέρος αὐτῆς. Πρότασις περὶ δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰμὴ μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοιαύτης προτάσεως, πρέπει δὲ νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ εἴκοσι τοῦλάχιστον βουλευτῶν καὶ νὰ καθορίζωνται ἐν αὐτῇ σαφῶς τὰ θέματα περὶ τὰ ὁποῖα θέλει στραφῆ ἢ ἐπὶ τῆς προτάσεως συζήτησις.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ὑποβληθῇ πρότασις περὶ δυσπιστίας καὶ πρὸ τῆς παρόδου τοῦ ἀνωτέρω διμήνου, ἐὰν εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνόλου τῶν βουλευτῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ πρὸ τῆς παρόδου διημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς της, οὐδὲ νὰ παραταθῇ πέραν τῶν πέντε ἡμερῶν.

Ἡ περὶ προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ψηφοφορία δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ 48ωρον ἐὰν ζητήσωσι τοῦτο εἴκοσι βουλευταί.

Πρότασις περὶ ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ, ἐὰν δὲν ψηφισωσιν ὑπὲρ αὐτῆς τοῦλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῶν βουλευτῶν.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων δικαιοῦνται νὰ ψηφίσωσι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ βουλευταί.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται, ὡσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον, ψηφοφοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἶναι μέλη αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ καὶ αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 79. Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρον 80. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργούς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἄρειου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν κληρουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγιτῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 81. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἀπνεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μόνον τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἄρθρον 82. Ἄπασαι αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ (ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ) ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Τὰ τακτικά διοικητικά δικαστήρια δύνανται νὰ συνιστῶνται ἐκάστοτε δι' εἰδικῶν νόμων, οἵτινες καθορίζουσι καὶ τὰς εἰς αὐτὰ ὑπαγομένας ὑποθέσεις.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 90 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς τακτικούς διοικητικούς δικαστάς, τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου συγκροτούμενου ἐκ μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς νόμος ὀρίσει.

Ἄρθρον 83. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως : α) Ἡ ἐπεξεργασία τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων. β) Ἡ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τοὺς νόμους ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸ διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ. γ) Ἡ κατ' αἰτήσιν ἀκύρωσις πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα. δ) Ἡ αἰτήσις ἀναίρεσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου κατὰ τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Νόμος δύνανται νὰ ὀρίση καὶ ἄλλους λόγους ἀκυρώσεως καὶ ἀναίρεσεως.

Κατὰ τὰς ὑπὸ στοιχεῖα β', γ' δ' περιπτώσεις ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 84. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ὀρίζεται διὰ νόμου, δὲν δύνανται ὅμως νὰ εἶναι μεγαλύτερος τῶν εἴκοσι πέντε.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι δὲ ἰσόβιοι, προστατευομένης τῆς ἰσοβιότητος αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88, εἰδικώτερον δὲ κατὰ τὰς περὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Τὰ καθήκοντα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐκτός τῶν καθηκόντων τοῦ καθηγητοῦ νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῦ καθηγητοῦ νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἀνωτάτων ἰστίμων σχολῶν.

Ἰδιαιτερος νόμος κανονίζει τὰ προσόντα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 85. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων : α) μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, β) μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ γ) μεταξύ διοικητικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων δικάζεται ὑπὸ μεικτοῦ δικαστηρίου ἀποτελουμένου ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεοπαγιτῶν καὶ συμβούλων Ἐπικρατείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ.

Ἄρθρον 86. Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς συστάσεως τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων νὰ ὑπάγωνται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ὑπὸ τῶν ὁποίων δικάζονται ὡς νό, μφ προτετιμημένα, πλὴν ἐκείνων, δι' ὧς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικη-

τικά δικαστήρια, εις τὰ ὁποῖα τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἐδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

** Ἀρθρον 87.* Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ νόμον ὀρίζοντα καὶ τὰ προσόντα αὐτῶν.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸ λειτούργημα αὐτῶν.

Τὰ τῆς βαθμολογικῆς καὶ μισθολογικῆς κατατάξεως τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν προσδιορίζονται δι' ἐδικῶν νόμων.

** Ἀρθρον 88.* Οἱ ἀρεοπαγῖται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσὶ μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης, εἴτε ἐνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, οἱ δὲ λοιποὶ ἔμμισθοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου.

Οἱ φύλακες ὑποθηκῶν καὶ συμβολαιογράφοι ἀποχωροῦσιν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους.

** Ἀρθρον 89.* Δύναται διὰ νόμου : α) ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἀρχὰς ἀσκούσας ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἢ ἐκδίκασις ἀστυνομικῶν παραβάσεων τιμωρουμένων διὰ προστίμου, β) ν' ἀνατεθῇ εἰς ἀρχὰς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἢ ἐκδίκασις τῶν περὶ τοὺς ἀγροὺς πταισμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορρευσῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς ἔχουσαν ἀνασταλτικὴν δύναμιν. γ) Νὰ κανονισθῶσι τὰ τῶν ἐδικῶν δικαστηρίων ἀνηλικῶν, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς α' παραγρ. τοῦ ἄρθρου 87 καὶ τῶν ἄρθρων 92, 93 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος. δ) Νὰ ὀρισθῇ, ὅτι εἰς τὰ δικαστήρια, ἅτινα θέλουσιν ἐκδικάζει τὰς πάσης φύσεως ἐργατικὰς διαφορὰς, δύνανται νὰ συμμετέχωσι καὶ λαϊκὰ μέλη.

** Ἀρθρον 90.* Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, πλην τοῦ μετὰ τὸν γραμματέα κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰσαγγελιῶν, τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, τοποθετοῦνται, μετατίθενται, ἀποσπῶνται καὶ προάγονται μετὰ σύμφωνον, ἐδικῶς καὶ ἐμπεριστατωμέ-

ως ητιολογημένην, γνώμην Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ αἱ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδόμεναι διοικητικαὶ πράξεις δὲν ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 91. Ὁ Βασιλεὺς δύναται, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν περιπτώσει ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ ἐπιστρατεύσεως ἔνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων ἢ σοβαρᾶς διαταραχῆς ἢ ἐκδήλου ἀπειλῆς τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς χώρας ἐξ ἐσωτερικῶν κινδύνων, ν' ἀναστείλῃ διὰ Βασιλικῆς διατάγματος εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς μέρος αὐτῆς τὴν ἰσχὺν τῶν ἄρθρων 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 20, 95 καὶ 97 τοῦ Συντάγματος ἢ τινῶν τούτων καὶ θέτων εἰς ἐφαρμογὴν τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα νόμον «περὶ καταστάσεως πολιορκίας» νὰ συστήσῃ ἐξαιρετικὰ δικαστήρια. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Ἄπαντα τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ληφθέντα μέτρα ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Βουλὴν ἀνυπερθέτως κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν συνεδριάσιν πρὸς ἔγκρισιν ἢ ἄρσιν. Ἐὰν ἡ λήψις τῶν μέτρων τούτων λάβῃ χώραν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλικῆς διατάγματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ, συγκαλεῖται αὕτη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καὶ ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀποφασίζει τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τοῦ εἰρημένου διατάγματος.

Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Βασιλικοῦ τούτου διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω Βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς λήξεως αὐτοῦ, εἰς πάσας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ δίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδείξαι πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 92. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἦθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἦθῃ ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 93. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ νὰ ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 94. Τὸ ὀρκωτὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρον 95. Ὑπὸ τῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων δικάζονται τὰ κακουργήματα, τὰ πολιτικά ἐγκλήματα, ὡς καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὅσακις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ τὰ τυχόν διὰ νόμου ὑπα-

χθυσόμενα άλλα αδικήματα. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων τοῦ τύπου νόμος δύναται νὰ ὀρίσῃ μικτὰ δικαστήρια ἐκ τακτικῶν δικαστῶν καὶ ἐνόρκων, οἵτινες καὶ δεόν ν' ἀποτελῶσι τὴν πλειοψηφίαν.

Κακουργήματα ὑπαχθέντα μέχρι τοῦδε δι' εἰδικῶν νόμων καὶ ψηφισμάτων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐφετειῶν θέλουσιν ἐξακολουθήσει δικαζόμενα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τούτων, ἐφ' ὅσον νόμος δὲν ἐπαναφέρει ταῦτα ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 96. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῆ καὶ ἄλλην ἔμμισθον ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 97. Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, ἀεροδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἰδιῶται δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων, ναυτοδικείων καὶ ἀεροδικείων, εἰμὴ μόνον δι' ἀξιοποιήσους πράξεις κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ἄρθρον 98. Οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των. Τὰ προσόντα τῶν συμβούλων καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Διορισμὸς ἢ προαγωγή εἰς τὰς θέσεις τῶν συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνεργεῖται μετὰ γνώμην τῆς ὀλομελείας αὐτοῦ.

Αἱ περὶ ἀσυμβιβάστου τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀφορῶσαι καταλογισμὸν ὑπολόγων καὶ ἀπονομὴν συντάξεων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν Ἐλεγχον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἄρθρον 99. Ἡ διοικητικὴ ὀργάνωσις τοῦ Κράτους βασιζέται εἰς τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν ὡς νόμος ὀρίζει.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 100. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ὀφείλει πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἔθνικα ἰδεώδη, εἶναι ἐκτελεστής τῆς θελήσεως τοῦ Κράτους καὶ ὑπηρετεῖ τὸν λαόν.

Ἰδεολογία σκοποῦσαι τὴν διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἀντίκειται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 101. Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων

ορίζονται διὰ νόμου.

Οι τακτικοί υπάλληλοι είναι μόνιμοι ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ αἱ θέσεις, πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ γνωμοδοτήσεως, οὔτε ἀπολύονται, οὔτε ὑποβιβάζονται ἄνευ ειδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου συμβουλίου καὶ ἀποτελουμένου κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀπὸ μόνιμους υπαλλήλους. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς ειδικώτερον νόμος ὀρίζει.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν υπαλλήλων τῆς Βουλῆς, οἵτινες κατὰ τὰ λοιπὰ διέπονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος δύνανται νὰ ἐξαιροῦνται διὰ νόμου οἱ ἀπ'εὐθείας διοριζόμενοι πρεσβευταὶ ὡς πληρεξούσιοι ἢ πρόεδροι Ὑπουργοί, οἱ γενικοὶ διοικηταί, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς, οἱ νομάρχαι, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Δημοσίου παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, οἱ υπάλληλοι τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων γραφείων τῶν Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν υπαλλήλων τῶν καταλαμβανόντων ὀργανικὰς θέσεις κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δήμων.

Αἱ διατάξεις αὗται δύνανται διὰ νόμου νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν υπαλλήλων.

Ἄρθρον 102. Οὐδεὶς δύνата νὰ διορισθῇ υπάλληλος εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

Οὐδεὶς δύνата νὰ διορισθῇ εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐμμίσθους δημοσίας θέσεις ἢ θέσεις νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Οὐδεὶς δημόσιος υπάλληλος δύνата νὰ συμμετέχη εἰς πλείονα τῶν δύο συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν.

Οὐδέποτε αἱ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ταμείων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐχόντων προνόμιον ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ σύμβασιν μετ' αὐτοῦ, ἀμοιβαί ἢ οἰαδιήποτε ἄλλαι ἀπολαυαὶ ἐμμίσθου δημοσίου υπαλλήλου ἐνεκα παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δύνανται νὰ ὑπερβῶσι κατὰ μῆνα ἐν τῷ συνόλῳ τῶν τὰς μηνιαίας τακτικὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς θέσεως αὐτοῦ ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως. Νόμος θέλει ὀρίσει τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς τηρήσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Δι' ειδικῶν νόμων δύνανται εἰς ειδικὰς περιπτώσεις νὰ ὀρισθῶσιν ἐξαιρέσεις ἐκ τῶν ἐδαφίων 2, 3 καὶ 4. Οὐδέποτε ὁμως δύνата νὰ ἐπιτραπῇ διορισμὸς υπαλλήλου εἰς πλείονας τῶν δύο θέσεων, οὔτε αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαί νὰ εἶναι μείζονες τοῦ διπλασίου τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τῆς ὀργανικῆς θέσεως.

Τὰ ἀσυμβίβαστα τῶν παραγράφων 5 ἕως 9 τοῦ ἄρθρου 71 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμίσθων δημοσίων υπαλλήλων.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 106. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου ἢ τῶν ὄρων διαθήκης ἢ δωρεᾶς κατὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ διατάξεις αὐτῆς.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται διὰ νόμου ἢ διάθεσις τοῦ διατιθεμένου ἢ δωρουμένου πρὸς ἄλλον παρεμφερῆ σκοπὸν, ὅταν ἡ θέλησις τοῦ δωρητοῦ ἢ διαθέτου ἀποβαίῃ ἀπολύτως ἀπραγματοποίητος.

Ἄρθρον 107. Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα Πᾶσα πρὸς παραφθορὰν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 108. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὀλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Οὐδέποτε ἀναθεωροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος αἱ καθορίζουσαι τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος ὡς Βασιλευομένης Δημοκρατίας ὡς καὶ αἱ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτοῦ.

Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀρίζουσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένως ἀλλήλων κατὰ ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασιοθεΐσης τῆς ἀναθεωρήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ ἐπομένη Βουλὴ κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δὲ εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.

Ἄρθρον 109. Οἱ συνεταιρισμοί, γεωργικοὶ καὶ ἀστικοί, τελοῦσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, μεριμνῶντος συστηματικῶς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 110. Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ἀρεοπαγιδῶν, ἐφετῶν, πρωτοδικῶν, εἰσαγγελῶν, ἀντεισαγγελῶν, δικαστῶν διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δικάζονται ὑπὸ ἑπταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου συγκροτουμένου καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ὁ νόμος, διὰ κληρώσεως ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τριῶν δικηγόρων μελῶν τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ δύο καθηγητῶν Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Οὐδεμίαν ἄδεια πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς κακοδικίας ἀπαιτεῖται.

Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἐξαιρεῖται ἐκάστοτε τὸ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα ἐκεῖνο περὶ τῆς ἐνεργείας ἢ παραλείψεως τοῦ ὁποίου εἶτε ὀλοκλήρου εἶτε μελῶν αὐτοῦ καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον.

Άρθρον 111. Ἡ πειθαρχική ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὀλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Άρθρον 112. Νόμος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενος θέλει ρυθμίσει τὴν προστασίαν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων πρὸς τοποθέτησιν εἰς τὴν Χώραν κεφαλαίων.

Άρθρον 113. Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Άρθρον 114. Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιερῶται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Β. τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν ἐπιτιθεμένης τῆς μεγάλης τοῦ Κράτους σφραγίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰανουαρίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

1. Πληθυσμός, επιφάνεια και πυκνότης του πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος : 1821—1953, δεικνύοντα τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως.

Ἔτος ἀπογραφῆς	Κάτοικοι	Ἐπιφάνεια εἰς τ. χμ.	Κάτοικοι κατὰ τ. χμ.
1821 (1)	938.764	47.516	19,79
1828	753.400	>	15,86
1838	752.077	>	15,83
1839	823.773	>	17,34
1840	850.246	>	17,89
1841	861.019	>	18,12
1842	853.005	>	17,95
1843	915.059	>	19,26
1844	930.295	>	19,58
1845	960.236	>	20,21
1848	986.731	>	20,77
1853	1.035.527	>	21,79
1856	1.062.627	>	22,36
1861	1.096.810	>	23,08
1870 (2)	1.457.894	50.211	29,04
1879	1.679.470	>	33,45
1899 (3)	2.187.208	63.606	34,39
1896	2.433.806	>	38,26
1907 (4)	2.631.652	63.211	41,64
1920 (5)	5.531.474	150.833	36,67
1928 (6)	6.204.684	129.880	47,77
1940	7.344.860	>	56,55
1951 (7)	7.632.801	132.562	57,58
1953	7.821.295 (8)	>	59,—

1. Πληθυσμός ἐξακριβωθείς ἀναδρομικῶς διὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1928.
2. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῶν Ἰονίων Νήσων τὸ 1864.
3. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἄρτης τὸ 1881.
4. Μετὰ τὴν παραχώρησιν μικρῶς λωρίδος ἐδάφους τῆς Θεσσαλίας τὸ 1897.
5. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Κρήτης, τῶν Νήσων Αἰγαίου τὸ 1913—1914 καὶ τῆς Θράκης Ἰμβρου καὶ Τενέδου τὸ 1919—1920.
6. Μετὰ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Ἀνατ. Θράκης, τῆς Ἰμβρου καὶ Τενέδου τὸ 1923.
7. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Δωδεκανήσου τὸ 1947.
8. Καθ' ὑπολογισμόν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

δέν πρέπει νά λησμονοῦν ποτέ ὅτι

ἡ ΚΥΠΡΟΣ καί ἡ ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

κατά παράβασιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας
καί τῆς Δικαιοσύνης καί τῶν Διακηρύξεων τοῦ
Χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ καί τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν
Ἑνωμένων Ἐθνῶν παραμένουν ὑπό ξενικόν ζυγόν.

«... Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ· ἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων, καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· ἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν».

(Κατὰ Ἰωάν., Κεφ. 10 : 14—17)

«Μικρότερος τοῦ πρέποντος διεθνισμὸς μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν Πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπανοδηγεῖ ὁ πρέπων διεθνισμὸς. Ὀλιγώτερος τοῦ πρέποντος πατριωτισμὸς μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν διεθνισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον μᾶς ἐπαναφέρει ὁ πρέπων πατριωτισμὸς».

J. Jaurès

ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ

εις τὴν 8ην Γεν. Συνέλευσιν

τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν

3 Νοεμβρίου 1953

Εἶμαι βαθύτατα συγκεκρινημένος καὶ ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπεφυλάξατε καὶ τοὺς συγκινητικούς λόγους οἱ ὅποιοι ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν σύζυγόν μου καὶ ἐμέ. Εὐγνωμόνως τοὺς ἀποδέχομαι ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἔθνους τὸ ὅποιον ἐκπροσωπῶ καὶ τὸ ὅποισιν, ἂν δὲν περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων, ἀναμφισβητήτως εἶναι ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ οὐδενὸς ὕστερεϊ ὡς πρὸς τὴν ὁμόθυμον ἀφοσίωσίν του πρὸς ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος καὶ εἰς τὴν μεγαλυτέραν ὕλικὴν εὐημερίαν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐνθυμοῦμαι ἐπίσης τοὺς λόγους συμπαθείας καὶ ἐμπυχώσεως οἱ ὅποιοι ἠκούσθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῶν τρομέρων σεισμῶν οἱ ὅποιοι κατέστρεψαν τρία ἀπὸ τὰ ὠραιότερα νησιά μας. Οἱ λόγοι αὗτοι εἶχον βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Οἱ φίλοι οἱ ὅποιοι μᾶς ἐνεθάρρυναν καὶ μᾶς ἐβοήθησαν κατὰ τὰς ὥρας τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς ἀνάγκης ἔχουν κερδίσει ἔσαεὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Θὰ ἦτο, νομίζω, δίκαιον νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς συλλογικῆς αὐτῆς προσπαθείας τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης ὡς ἐνὸς ὑπερόχου ἐπιτεύγματος, ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ μὲ τὸ γνήσιον πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Πρὸ δύο καὶ πλέον χιλιάδων ἐτῶν οἱ μεγάλοι Ἕλληνες φιλόσοφοι διεκήρυξαν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἶναι

ἐλεύθερον καὶ ὅτι οὐδεμία ὕλική δύναμις δύναται νὰ τὸ καθυποτάξῃ. Ἄνεπτυξαν ἐπίσης τὴν ἐξ Ἰσοῦ βασικὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου θὰ παραμείνῃ ἄγονος, καὶ ἴσως καταστῆ μίᾳ πραγματικῶς καταστρεπτικῆ δύναμις, ἐάν δὲν τεθῆ οἰκειοθελῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς ὁλονέν εὐρυνομένης κοινότητος : τῆς οἰκογενείας, τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔθνους, καί, εἰς τὴν ἐποχὴν μας, τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν

Ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα πιστεύομεν ὅτι ὁ ὑπέριτος σκοπὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἶναι νὰ ἐνώσουν ἐποικοδομητικῶς ὅλα τὰ ἔθνη εἰς μίαν μεγάλην καὶ ἐνιαίαν οἰκογένειαν.

Πιστεύομεν ἐπίσης ὅτι ἡ διευθέτησις τῶν ἀμοιβαίων διαφορῶν μας καὶ ἡ ἐξευρέσις τῶν σχετικῶν λύσεων, ὅσονδῆποτε ἀναγκαῖα καὶ ἂν εἶναι σήμερον, εἶναι πάντως δευτερευούσης σημασίας. Ὄταν θὰ ἔχῃ ἐκπληρωθῆ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, αὐτομάτως θὰ ἐκλείψουν καὶ αἱ διαφοραὶ αὗται.

Δὲν θεωρῶ καλὴν πολιτικὴν τὴν πλήρη ἀπορρόφησιν τῆς προσοχῆς μας ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν σπουδαιότητα τῶν προβλημάτων τῆς στιγμῆς, διότι οὕτω τείνομεν νὰ λησμονήσωμεν τὴν δημιουργικὴν ἀποστολὴν τῆς συνενώσεως, ἣτις ἀποτελεῖ τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἰδρῦθησαν τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη.

Ἄς μὴ εἴμεθα ὁμως ἀνυπόμονοι. Μία μεγάλη καὶ εὐγενῆς προσπάθεια δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα μέσα εἰς ὀλίγας ἡμέρας, εἰς ὀλίγους μῆνας ἢ καὶ εἰς ὀλίγα ἔτη.

Προσωπικῶς εὐρίσκω, πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησίν μου, ὅτι τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη ἐκπληροῦν λίαν ἐπιτυχῶς τὴν ἀποστολὴν των καὶ ὅτι αἱ προσπάθειαι καὶ ἡ ἐπίπνονος ἐργασία τῶν διακεκριμένων ἀντιπροσώπων καὶ ἐπιτελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἔχουν ἤδη ἀποδώσει πλουσίους καρπούς.

Εἶμαι εὐτυχῆς διότι ἐκπρόσωπῶ σήμερον τὸ ἔθνος μου εἰς αὐτὴν τὴν ἐξέχουσαν Διεθνή Συνέλευσιν. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἶμαι ὑπερήφανος ποῦ εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας μέσα εἰς τὸν Ναὸν αὐτὸν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Εἰρήνης. Ὁ Λαὸς μου ἀπέδειξεν εἰς τὸ ἔπακρον πόσον κατανοεῖ τοὺς σκοποὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ πόσον εἶναι προσηλω-

μένος εις τὰ ἰδεώδη αὐτῶν.

Ἡ Ἑλλάς, διαθέτουσα ἐσωτερικὴν πολιτικὴν σταθερότητα καὶ ἐνόπλους δυνάμεις τῶν ὁποίων ἡ ὀργάνωσις, τὸ μαχητικὸν πνεῦμα καὶ τὸ ἀξιόμαχον ἀναγνωρίζονται παγκοσμίως, τελεῖ ἐν ἐπιφυλακῇ. Ἐάν αἱ δυνάμεις τῆς καταστροφῆς ἀποτολήσουν εἰς οἰανδήποτε στιγμὴν νὰ ἐξουδετερώσουν τὸ σωτήριον ἔργον τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἡ Ἑλλάς εἶναι ἐτοίμη νὰ ριφθῇ ἀμέσως εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Παγκοσμίου Ὄργανισμοῦ.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτά. Συμβάλλομεν ἐπίσης σήμερον εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν κατὰ ἓνα ἀκόμη πολυτιμότερον τρόπον.

Τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον ἐδώσαμεν ἀποκαταστήσαντες ἀδελφικούς δεσμούς μετὰ τὴν Τουρκίαν, πραγματικὴν φιλίαν μετὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, καθὼς καὶ ἡ εὐκρινῆς ἐπιθυμία μας ὅπως συνάψωμεν σχέσεις καλῆς γειτονίας μετὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν, εἶναι ἐνδείξεις τῶν καλῶν μας προθέσεων ἔναντι ὅλων τῶν ἄλλων ἔθνῶν καὶ τῆς ζωνῆς μας ἐπιθυμίας ὅπως ἐξυπηρετῶμεν τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη καὶ ὄχι ἀπλῶς νὰ ἐξυπηρετῶμεθα μόνον ἀπὸ αὐτά. Διαδηλοῦμεν οὕτω τὴν πίστιν μας καὶ τὰς ἀληθῶς εἰρηνικὰς μας διαθέσεις.

Ἄλλὰ δὲν αἰσθάνομαι μόνον ὑπερηφάνειαν διότι εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας. Αἰσθάνομαι καὶ βαθύτατον σεβασμόν. Προσωπικῶς δὲν θεωρῶ ὅτι ἡ Συνέλευσις αὕτη περικλείεται μέσα εἰς ἓν κτίριον. Ἐνώπιόν μου δὲν εὐρίσκονται ἄτομα τὰ ὁποῖα τὰ χωρίζουν γλωσσικαί, φυλετικαὶ ἢ θρησκευτικαὶ διαφοραί.

Εἰς τὴν σκέψιν μου, καθὼς προσβλέπω πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς μου σκοπιᾶς, ἀντικρύζω τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀνθρώπου νὰ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ἑνὸς ἐκάστου ἀπὸ σᾶς. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ κλίνω τὴν κεφαλὴν.

Πράττων δὲ οὕτω ἀναπολώ τοὺς φόβους καὶ τὰ δεινὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν ἡ ἐλπίς καὶ ἡ δόξα πού συμβολίζει ὁ Ὄργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἐδοκιμάσαμεν τόσας συμφοράς, τόσας καταστροφάς.

Εἶδομεν τόσην, ἐξ ὑπαιτιότητός μας προελθοῦσαν καὶ ἄσκοπον, δυστυχίαν. Ὅλα αὐτά, καὶ ἄλλα ἀκόμη, μᾶς ἐπιβάλλουν ὡς καθήκον νὰ δημιουργήσωμεν ἕνα νέον καὶ καλύτερον κόσμον διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐλάχιστον τὸ ὅποιον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν διὰ νὰ δικαιώσωμεν ἑαυτοὺς ἀπέναντι τῶν τέκνων μας ἐφ' ὅσον εὕρισκονται ἀκόμη ἐν τῇ ζωῇ. Ἡ ἐλπίς των αὐτῆ ἄς εἶναι πίστις μας καὶ ἄς μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐξαγνίσωμεν τὸ παρελθὸν μὲ ἕν καλύτερον μέλλον.

Παρά τὴν ἀπειλὴν ὀλοκληρωτικῆς καταστροφῆς ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν καὶ τὴν ὑδρογονικὴν βόμβαν, πιστεῶ ὅτι ὁ κόσμος βαδίζει πρὸς τὴν τελικὴν Ἐνότητα. Τὰ ἴδια συναισθήματα—ὁ πόνος, ὁ οἶκτος καὶ ἡ ἐλπίς—μᾶς συνδέουν εἰς μίαν κοινὴν μοῖραν καὶ ἀποδεικνύουν τὴν ἐνότητα τοῦ ψυχικοῦ μας κόσμου. Ὁ λαὸς εἰς τὴν Ρωσίαν ὑποφέρει ὅσον καὶ ὁ λαὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἀμερικὴν ἢ τὴν Γερμανίαν, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας.

Ὁ νέος ὁ ὅποιος μὲ θάρρος πηγαίνει εἰς τὸν πόλεμον, διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν πατρίδα του, κάμνει τὴν ἰδίαν θυσίαν, ἐγκαταλείπων τὴν οἰκογένειάν του, μὲ ἐκεῖνον ὅστις ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἢ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀφρικὴν ἢ τὴν Αὐστραλίαν.

Εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον αἱ ἐλπίδες καὶ αἱ ἀπογοητεύσεις μας εἶναι πάρα πολὺ ὅμοιαι καὶ μᾶς συνδέουν ἀρρήκτως εἰς μίαν ἐνότητα ἢ ὅποια δὲν εἶναι ἀντιληπτὴ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ.

Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ὀλόκληρον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραμείνωμεν διηρημένοι διὰ λόγους φυλῆς, θρησκευάματος ἢ ἐθνικότητος. Ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῆ Ἐνότης, τὸ πνεῦμα αὐτὸ τοῦ Ἐνιαίου Συνόλου, αὐτὸ τὸ θεῖον ὄντως στοιχεῖον ποὺ ὑπάρχει εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸ εἶναι τὸ ἀθέατον Λάβαρον τῆς Ἀνθρωπότητος εἰς τὸ ὅποιον εἴμεθα ἀφωσιωμένοι ὅλοι ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἰργάσθημεν ἀπὸ κοινοῦ διὰ νὰ καταστήσωμεν τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη τὴν συγκεκριμένην ἔκφρασιν τῆς σιωπηλῆς μας προσευχῆς.

Εἴθε ὁ ὀφθαλμὸς τῆς διανοίας μας νὰ μένη ἀδιστακτικῶς

προσηλωμένος εις τὸ πνευματικὸν αὐτὸ ἰδεῶδες. Εἶθε νὰ μὴ παρασυρῶμεθα ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν μας, ἀλλὰ νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι τὰ δάκρυα μιᾶς μητέρας εἶναι δάκρυα ὅλων τῶν μητέρων, αἱ ἐλπίδες ἑνὸς παιδιοῦ εἶναι ἐλπίδες ὅλων τῶν παιδιῶν καὶ ὅτι τὸ μεγαλεῖον μιᾶς ἀνθρωπίνης καρδίας περικλείει τὸ μεγαλεῖον ὁλοκλήρου τῆς Ἀνθρωπότητος.

Εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς Ἑνότητος ἔχουν ἀφιερωθῆ τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη. Εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀκραδάντως πιστεύω. Εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸν καθένα ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ σᾶς καί, ἂν ὅλοι μας τὸ διαφυλάξωμεν μὲ πίστιν καὶ εὐλικρίνειαν, θὰ φέρῃ ἀσφαλῶς εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εὐλογίαν εἰς ὅλους μας.

Εἰς τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ Ἀνθρώπου ἀποτίω φόρον τιμῆς καὶ διακηρύσσω τὴν πίστιν τοῦ Λαοῦ μου πρὸς αὐτό, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἰδικήν μου.

Εἶθε τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη νὰ ἀποβοῦν σὺν τῷ χρόνῳ ὁ Ναὸς ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου νὰ λατρεύωμεν ὅ,τι καλύτερον ὑπάρχει εἰς τὸν καθένα.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ἡμεῖς οἱ λαοὶ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀποφασισμένοι

Ὅπως σώσωμεν τὰς ἐπερχομένας γενεὰς ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου, ἥτις δις εἰς τὸ διάστημα μιᾶς γενεᾶς ἐπεσώρευσεν ἄφατον θλίψιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα,

Ὅπως διακηρύξωμεν ἐκ νέου πίστιν εἰς τὰ θεμελιώδη δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἰσότητα τῶν δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν μεγάλων καὶ μικρῶν,

Ὅπως καθιερώσωμεν ὄρους ὑφ' οὓς ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες πηγάζουσιν ἐκ τῶν συνθηκῶν καὶ ἄλλων πηγῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, δύνανται νὰ τηρηθῶσι καί,

Ὅπως εὐνοήσωμεν τὴν κοινωνικὴν πρόοδον καὶ καλύτερα ἐπίπεδα ζωῆς ἐντὸς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας,

Καὶ πρὸς τοῦτο

Νὰ εἴμεθα ἀνεκτικοὶ καὶ νὰ ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ μετ' ἀλλήλων ὡς καλοὶ γείτονες,

Νὰ ἐνώνωμεν τὰς δυνάμεις μας πρὸς διατήρησιν τῆς Διεθνοῦς Εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας,

Νὰ ἐξασφαλίζωμεν διὰ τῆς παραδοχῆς ἀρχῶν καὶ τῆς καθιερώσεως μεθόδων, ὅπως ἡ ἔνοπλος βία μὴ χρησιμοποιεῖται εἰμὴ ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι καί

Νὰ χρησιμοποιῶμεν τὸν διεθνῆ μηχανισμόν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς προόδου ἀπάντων τῶν λαῶν,

Ἀπεφασίσαμεν

Νὰ ἐνώσωμεν τὰς προσπάθειας ἡμῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν

των σκοπων τούτων.

Ἐπομένως αἱ οἰκεῖται Κυβερνήσεις ἡμῶν δι' ἀντιπροσώπων συνελθόντων ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἐπιδειξάντων τὰ πληρεξούσια αὐτῶν εὔρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ κάτωθι Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἰδρῦουσι Διεθνή Ὀργανισμόν ὅστις θέλει ἐπονομασθῆ «Ἠνωμένα Ἔθνη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Σκοποὶ καὶ ἀρχαὶ

Ἄρθρον Ι

Σκοποὶ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἶναι οἱ ἑξῆς :

1. Νὰ διατηρῶσι τὴν διεθνή εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν καὶ πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωσι τελεσφόρα συλλογικὰ μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν καὶ ἀποτροπὴν τῶν ἀπειλῶν κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ διὰ τὴν καταστολὴν ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν ἢ ἄλλων διαταράξεων τῆς εἰρήνης, καὶ νὰ ἐπιτυγχάνωσι, δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τὴν διευθέτησιν ἢ διακανονισμόν διεθνῶν διαφορῶν ἢ καταστάσεων αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης.
2. Νὰ ἀναπτύσσωσι φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν, βασιζομένης εἰς τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι ἄλλα κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.
3. Νὰ ἐπιτυγχάνωσι διεθνή συνεργασίαν ἐπιλύοντες τὰ διεθνή προβλήματα οικονομικῆς, κοινωνικῆς, ἐκπολιτιστικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς φύσεως καὶ προάγοντες καὶ ἐνθαρρύνοντες τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας διὰ πάντας ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας, καὶ
4. Νὰ ᾧσι κέντρον διὰ τὴν ἑναρμόνισιν τῆς δράσεως τῶν ἔθνῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κοινῶν τούτων σκοπῶν.

Ἄρθρον 2

Ὁ Ὄργανισμός καί τὰ Μέλη του, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν σκοπῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐκτιθεμένων, θά ἐνεργῶσι συμφῶνως πρὸς τὰς ἀκολουθούσας ἀρχάς.

1. Ὁ Ὄργανισμός βασιζέται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κυριάρχου ἰσότητος ὄλων τῶν Μελῶν του.

2. Πάντα τὰ Μέλη, ἐπὶ σκοπῶ ὅπως ἐξασφαλισθῶσι εἰς ἅπαντα ἐξ αὐτῶν τὰ δικαιώματα καί τὰ πλεονεκτήματα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς Μελῶν, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι καλῇ τῇ πίστει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναλαμβανόμενας ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην.

3. Πάντα τὰ Μέλη ὀφείλουσι νὰ διακανονίζωσι τὰς διεθνεῖς τῶν διαφορὰς δι' εἰρηνικῶν μέσων, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ διεθνῆς εἰρήνη, ἀσφάλεια καί δικαιοσύνη νὰ μὴ τίθενται ἐν κινδύνῳ.

4. Πάντα τὰ μέλη θά ἀπέχωσι εἰς τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις τῆς ἀπειλῆς ἢ χρήσεως βίας κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἢ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας οἰουδήποτε Κράτους ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

5. Πάντα τὰ Μέλη θά δίδωσιν εἰς τὸν Ὄργανισμόν τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν πᾶσαν συνδρομὴν εἰς οἰανδήποτε ἐνέργειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν οὗτος προβῆ συμφῶνως πρὸς τὸν παρόντα Χάρτην, καί θά ἀποφεύγωσι τὴν παροχὴν συνδρομῆς εἰς οἰονδήποτε Κράτος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου τὰ Ἑνωμένα Ἐθνη λαμβάνουσι προληπτικὰ ἢ ἐξαναγκαστικὰ μέτρα.

6. Ὁ Ὄργανισμός θά ἐξασφαλίζῃ ὥστε τὰ Κράτη ἅτινα δὲν εἶναι Μέλη τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν νὰ ἐνεργῶσι συμφῶνως πρὸς τὰς ἀρχάς ταύτας, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν τήρησιν τῆς Διεθνοῦς εἰρήνης καί ἀσφαλείας.

7. Οὐδεμίᾳ διάταξις ἐκ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν παρόντα Χάρτην θά παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ Ἑνωμένα Ἐθνη νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς ζητήματα ἀνήκοντα οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν δικαιοδοσίαν οἰουδήποτε Κράτους ἢ θά ὑποχρεοῖ τὰ Μέλη νὰ ὑποβάλλωσιν παρόμοια ζητήματα

πρὸς διακανονισμόν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐν τούτοις δὲν θὰ παρεμποδίξῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τὸ Κεφάλαιον VII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις

Σύνθεσις

Ἄρθρον 9

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἀποτελεῖται ἐκ πάντων τῶν Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἐκαστὸν Μέλος δὲν θὰ ἔχῃ πλείονας τῶν πέντε ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Καθήκοντα καὶ Ἐξουσίαι

Ἄρθρον 10

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ συζητήσῃ οἰαδήποτε ζητήματα ἢ θέματα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ παρόντος Χάρτου ἢ σχετιζόμενα μὲ τὰς ἐξουσίας καὶ καθήκοντα οἰουδήποτε ἐκ τῶν ὀργάνων τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν παρόντα Χάρτην καί, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 12, δύναται νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τὰ Μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἢ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ εἰς ἀμφότερα ἐπὶ οἰουδήποτε παρομοίου ζητήματος ἢ θέματος.

Ἄρθρον 11

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ ἐξετάξῃ τὰς γενικὰς ἀρχὰς συνεργασίας πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν διεπουσῶν τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ δύναται νὰ κάμῃ προτάσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀρχὰς ταύτας, πρὸς τὰ Μέλη ἢ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ καὶ εἰς ἀμφότερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Συμβούλιον Ἀσφαλείας

Σύνθεσις

Ἄρθρον 23

1. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ συγκροτῆται ἐξ ἔνδεκα Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ Δημοκρατία τῆς Κίνας, ἡ Γαλλία, ἡ Ἐνωσις τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας καὶ αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικής θὰ εἶναι μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐκλέγη ἐξ ἕτερα Μέλῃ ἐκ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς μὴ μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, λαμβανομένης δεόντως ὑπ' ὄψει ἐν πρώτοις τῆς συμβολῆς τῶν διαφόρων Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους σκοποὺς τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς δικαίας κατανομῆς ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς θέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Εἰρηνικὴ διευθέτησις τῶν διαφορῶν

Ἄρθρον 33

1. Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη εἰς πᾶσαν διαφορὰν ἣτις διὰ τῆς παρατάσεώς της δύναται νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, θὰ ἐπιζητοῦν τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς διὰ διαπραγματεύσεων, ἐρεῦνης, μεσολαβήσεως, συνδιαλλαγῆς, διαιτησίας, δικαστικοῦ διακανονισμοῦ, προσφυγῆς εἰς τοπικὰς ὀργανώσεις ἢ διευθετήσεις ἢ ἄλλων εἰρηνικῶν μέσων τῆς ἐκλογῆς των.

2. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ καλῆ τὰ διαφωνοῦντα μέρη, ὅποτεν κρίνη τοῦτον ἀναγκαῖον, νὰ λύσωσι τὰς διαφορὰς των διὰ τοιούτων μέσων.

"Αρθρον 34

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ δύναται νὰ ἐξετάζη πᾶσαν διαφορὰν, ἢ πᾶσαν κατάστασιν, ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ εἰς διεθνή προστριβὴν ἢ νὰ ἐγείρῃ διενέξεις πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποφανθῇ ἕαν ἡ ἐξακολούθησις τῆς διαφορᾶς ἢ καταστάσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπειλήσῃ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ

Διεθνῆς Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Συνεργασία

"Αρθρον 55

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δημιουργηθῶσι συνθηκαὶ σταθερότητος καὶ εὐημερίας αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὰς εἰρηκτικὰς καὶ φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἔθνων, βασιζόμεναι ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν Λαῶν, τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη θὰ εὐνοήσωσι :

α') ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς, ἐργασίαν δι' ὄλους καὶ συνθήκας οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως.

β') λύσεις τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, ὑγιεινῆς καὶ συναφῶν προβλημάτων καὶ διεθνή πνευματικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν συνεργασίαν.

γ') καθολικὸν σεβασμὸν καὶ διασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν διὰ πάντας, ἀδιακρίτως φυλῆς, φύλου ἢ γλώσσης ἢ θρησκείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ

Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον

Σύνοψις

"Αρθρον 61

1. Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελεῖται ἐκ δέκα ὀκτώ Μελῶν τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ἐκλε-

γομένων υπό τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 ἐξ Μέλῃ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐκλέγωνται κατ' ἔτος διὰ περίοδον τριῶν ἐτῶν. Ἐξερχόμενον Μέλος θὰ εἶναι ἐπανεκλέξιμον διὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIV

Διεθνὲς Δικαστήριον

Ἄρθρον 92

Τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον θὰ ἀποτελῆ τὸ κύριον δικαστικὸν ὄργανον τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, θὰ λειτουργῆ τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸ προσηρτημένον Καταστατικόν, ὅπερ βασίζεται ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου τῆς Διεθνοῦς Δικαιοσύνης καὶ ἀποτελεῖ ὀλοκληρωτικὸν μέρος τοῦ παρόντος Χάρτου.

Ἄρθρον 93

1. Πάντα τὰ μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀποτελοῦσι αὐτοδικαίως συμβαλλόμενα μέρη εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου.

2. Κράτος ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ μέλος τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν δύναται νὰ γίνῃ συμβαλλόμενον μέλος εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου ὑπὸ ὄρους καθοριζομένους ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 94

1. Ἐκαστον Μέλος τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἐν ἧ εἶναι διάδικος.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

*[Ὅπως ἔγινε δεκτὸν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ
τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1948]*

Προοίμιον

Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐμφύτου ἀξιοπρεπείας εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀνθρωπίνης οικογενείας καθὼς καὶ τῶν ἴσων καὶ ἀναπαλλοτριῶτων δικαιωμάτων αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου,

Ἐπειδὴ ἡ παραγνώρισις καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὠδήγησεν εἰς πράξεις βαρβάρους αἱ ὁποῖαι ἐπανεστάτησαν τὴν συνείδησιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐρχομὸς ἑνὸς κόσμου εἰς τὸν ὅποιον τὰ ἀνθρώπινα ὄντα θὰ ἀπολαμβάνουν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς πίστεως καθὼς καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ φόβου καὶ ἀνάγκης ἔχει διακηρυχθῆ ὡς ἡ ἀνωτάτη ἐπιδίωξις τοῦ ἀσημάντου ἀνθρώπου,

Ἐπειδὴ εἶναι οὐσιῶδες ὅπως τὸ Κράτος Δικαίου προσταστεύῃ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὥστε νὰ μὴν ἐξαναγκάζεται ὁ ἄνθρωπος νὰ καταφεύγῃ εἰς τὸ ἔσχατον μέσον τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς καταπίεσεως,

Ἐπειδὴ εἶναι οὐσιῶδες νὰ προαχθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξύ τῶν Ἐθνῶν,

Ἐπειδὴ οἱ Λαοὶ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν μὲ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐπεβεβαίωσαν τὴν πίστιν αὐτῶν εἰς τὰ θεμελιώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπινου ὄντος, καὶ εἰς τὴν ἰσότητά τῶν δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ

γυναικῶν καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐνισχύσουν τὴν κοινωνικὴν πρόοδον καὶ καλύτερα ἐπίπεδα ζωῆς ἐντὸς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας,

Ἐπειδὴ τὰ Μέλη - Κράτη ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσουν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὴν προαγωγὴν τοῦ καθολικοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν,

Ἐπειδὴ μίᾳ κοινῇ ἀντίληψις διὰ τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα καὶ ἐλευθερίας ἔχει ὑψίστην σημασίαν διὰ τὴν πλήρη πραγματοποιήσιν τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς

Διὰ ταῦτα

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις προκηρύσσει τὴν παροῦσαν Οἰκουμενικὴν Διακήρυξιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ὡς ἐπιδιωκτέον ἰδανικὸν ὄλων τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κάθε ἄτομον καὶ κάθε ὄργανον τῆς κοινωνίας, ἔχοντα ταύτην διαρκῶς ὑπ' ὄψιν, ἐπιδιώκουν μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἀγωγὴν νὰ ἀναπτύξουν τὸν σεβασμὸν διὰ τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα καὶ ἐλευθερίας καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν οἰκουμενικὴν καὶ πραγματικὴν ἀναγνώρισιν καὶ τήρησιν αὐτῶν μὲ ἐσωτερικὰ καὶ διεθνῆ προοδευτικὰ μέσα, μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν τῶν ἰδίων Μελῶν - Κρατῶν, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν τῶν χωρῶν αἵτινες εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 1

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννῶνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι εἰς ἀξιοπρέπειαν καὶ δικαιώματα. Εἶναι προικισμένοι μὲ λογικὸν καὶ συνείδησιν καὶ ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται πρὸς ἀλλήλους μὲ πνεῦμα ἀδελφοσύνης.

Ἄρθρον 2

Ἐκαστος, ἄνευ οἰασοδήποτε διακρίσεως προερχομένης ἀπὸ φυλὴν, χρῶμα, φύλον, γλῶσσαν, θρησκείαν, πολιτικὰς ἢ ἄλλας πεποιθήσεις, ἐθνικὴν ἢ κοινωνικὴν προέλευσιν, περιουσιακὴν κατάστασιν, καταγωγὴν ἢ ἄλλην ἰδιότητα, δικαιούται ὄλων τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν αἵτινες τίθενται

μέ την παροῦσαν διακήρυξιν.

Ἐπιπροσθέτως δὲν θὰ γίνεται οὐδεμίᾳ διάκρισις στηριζομένη εἰς τὴν πολιτικὴν, νομικὴν ἢ διεθνήν κατάστασιν τῆς χώρας ἢ τῆς περιοχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει κανεῖς, εἴτε πρόκειται περὶ ἀνεξαρτήτου, ὑπὸ κηδεμονίαν ἢ μὴ αὐτονόμου περιοχῆς, εἴτε πρόκειται περὶ περιοχῆς ἣτις διατελεῖ ὑπὸ οἰονδήποτε ἄλλον περιορισμὸν κυριαρχίας.

Ἄρθρον 3

Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς ζωῆς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ προσώπου του.

Ἄρθρον 4

Οὐδεὶς δύναται νὰ κρατῆται ἐν δουλείᾳ ἢ εἰς ἀκούσιον περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας του· ἡ δουλεία καὶ ἡ δουλεμπορία ἀπαγορεύονται ὑπὸ ὅλας τὰς μορφάς.

Ἄρθρον 5

Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποβληθῆ εἰς βασανιστήρια, εἰς σκληρὰν, ἀπάνθρωπον ἢ ταπεινωτικὴν μεταχείρισιν ἢ ποινὴν.

Ἄρθρον 6

Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα ἀπανταχοῦ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς νομικῆς του προσωπικότητος.

Ἄρθρον 7

Πάντες εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου καὶ δικαιοῦνται, ἄνευ διακρίσεως, ἴσης προστασίας ἀπὸ τὸν νόμον. Πάντες δικαιοῦνται ἴσης προστασίας ἐναντίον οἰασδήποτε διακρίσεως, κατὰ παράβασιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, καὶ ἐναντίον οἰασδήποτε προκλήσεως διὰ μίαν τοιαύτην διάκρισιν.

Ἄρθρον 8

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπὶ μιᾷς ἀποτελεσματικῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἐθνικῶν δικαστηρίων κατὰ πράξεων αἱ ὁποῖαι παραβιάζουν τὰ θεμελιώδη δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναγνωρισθῆ εἰς αὐτὸν μὲ τὸ σύνταγμα ἢ μὲ τὸν νόμον.

"Αρθρον 9

Ούδεις δύναται νά συλληφθῆ, νά φυλακισθῆ ἢ νά ἐκτοπισθῆ ἀύθαιρέτως.

"Αρθρον 10

"Εκαστος δικαιούται, μὲ πλήρη ἰσότητα, ὅπως τύχη τιμίας καὶ δημοσίας δίκης ἐνώπιον ἀνεξαρτήτου καὶ ἀμερολήπτου δικαστηρίου τὸ ὁποῖον θά κρίνη τόσον διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων του, ὅσον καὶ διὰ τὸ βάσιμον κάθε ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ὁποῖα ἔχει ἐγερθῆ κατ' αὐτοῦ.

"Αρθρον 11

1. Πᾶς κατηγορούμενος δι' ἔγκλημα δικαιούται νά θεωρῆται ἄθῶος μέχρις ὅτου σύμφωνα μὲ τὸν νόμον ἀποδειχθῆ ἡ ἐνοχὴ του εἰς δημοσίαν δίκην, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐξασφαλισθῆ εἰς αὐτὸν ὄλαι αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ὑπεράσπισίν του ἐγγυήσεις.

2. Οὐδεις τιμωρεῖται διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως των δὲν συνίστων ἐγκλήματα σύμφωνα μὲ τὸν ἐσωτερικὸν ἢ τὸν διεθνή νόμον. Ἐπίσης δὲν καταγιγνώσκεται βαρυτέρα ποινὴ ἀπὸ ἐκείνην ἢ ὁποῖα ἠδύνατο νά ἐπιβληθῆ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

"Αρθρον 12

Οὐδεις ὑπόκειται εἰς ἀύθαιρέτους ἐπεμβάσεις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν του ζωὴν, τὴν οἰκογένειάν του, τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν ἀλληλογραφίαν του ἢ εἰς προσβολὰς κατὰ τῆς τιμῆς καὶ τῆς φήμης του. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νά προστατεύεται ἀπὸ τὸν νόμον ἐναντίον τοιούτων ἐπεμβάσεων ἢ προσβολῶν.

"Αρθρον 13

1. Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα ἐλευθερίας κινήσεως καὶ κατοικίας ἐντὸς τῶν συνόρων κάθε Κράτους.

2. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἐγκαταλείψῃ οἰανδήποτε χώραν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἰδικῆς του, καθῶς καὶ νά ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν του.

"Άρθρον 14

1. Πᾶς διωκόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ ἀπολαύσῃ ἄσυλον εἰς ἄλλας χώρας.

2. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῆ εἰς περίπτωσιν διώξεως δι' ἐγκλήματα πράγματι κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου ἢ διὰ πράξεις ἀντικειμένους εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

"Άρθρον 15

1. Ἐκαστος δικαιούται νὰ ἔχη ἰθαγένειαν.

2. Οὐδεὶς στερεῖται ἀυθαιρέτως τῆς ἰθαγενείας του, οὔτε τοῦ δικαιώματος τῆς μεταβολῆς αὐτῆς.

"Άρθρον 16

1. Ἐνήλικοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται εἰς γάμου κοινωνίαν ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ προερχομένου ἀπὸ τὴν φυλὴν, τὴν ἰθαγένειαν ἢ τὴν θρησκείαν. Ἐχουν ἴσα δικαιώματα σχετικῶς μὲ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου, κατὰ τὴν διάρκειάν του καὶ τὴν διάλυσίν του.

2. Γάμος δὲν δύναται νὰ συναφθῆ παρὰ μόνον μὲ ἐλευθέραν καὶ πλήρη συναίνεσιν τῶν μελλονύμφων.

3. Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸν καὶ βασικὸν στοιχεῖον τῆς κοινωνίας καὶ δικαιούται τῆς προστασίας τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

"Άρθρον 17

1. Ἐκαστος μόνος ἢ καὶ μὲ ἄλλους μαζί ἔχει τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας.

2. Οὐδεὶς στερεῖται ἀυθαιρέτως τῆς ἰδιοκτησίας του.

"Άρθρον 18

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας σκέψεως, συνειδήσεως καὶ θρησκείας. Εἰς αὐτὸ περιλαμβάνεται ἡ ἐλευθερία μεταβολῆς τῆς θρησκείας ἢ τῆς πίστεως καθὼς καὶ ἡ ἐλευθερία, ὅπως μόνος ἢ μαζί μὲ ἄλλους, δημοσίᾳ ἢ ἰδιωτικῶς, ἐκδηλώνει τὴν θρησκείαν ἢ τὴν πίστιν του μὲ διδασκαλίαν, ἄσκησιν, λατρείαν καὶ τέλεσιν θρησκευτικῶν τελετουργιῶν.

Ἄρθρον 19

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τῆς ἐκφράσεως· τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν νὰ μὴν ἐνοχλῆται διὰ τὰς γνώμας του καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητῆ, νὰ δέχεται καὶ νὰ διαδίδῃ πληροφορίας καὶ ἰδέας μὲ ὄλα τὰ μέσα ἐκφράσεως καὶ ἀνεξαρτήτως συνόρων.

Ἄρθρον 20

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι καὶ τοῦ συνεταιρίζεσθαι δι' εἰρηνικοὺς σκοποὺς.
2. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποχρεωθῆ νὰ συμμετέχῃ εἰς σωματεῖα.

Ἄρθρον 21

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας του, ἀμέσως ἢ μὲ ἐλευθέρως ἐκλεγομένων ἀντιπροσώπων.
2. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γίνεται δεκτὸς μὲ ἴσους ὅρους εἰς τὰς δημοσίας λειτουργίας τῆς χώρας του.
3. Ἡ λαϊκὴ θέλησις ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ βᾶσις τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, ὀφείλει νὰ ἐκφράζεται μὲ δὲ γνησίας ἐκλογὰς διεξαγομένας περιοδικῶς μὲ καθολικὴν, ἴσην καὶ μυστικὴν ψηφοφορίαν ἢ μὲ ἄλλους τρόπους ἐξασφαλίζοντας τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 22

Ἐκαστος ὡς μέλος τῆς κοινωνίας ἔχει τὸ δικαίωμα κοινωνικῆς προστασίας καὶ δικαιούται εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐκείνων δικαιωμάτων τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀξιοπρέπειάν του καὶ τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητός του, διὰ μέσου τῆς ἐθνικῆς προσπαθείας καὶ τῆς διεθνούς συνεργασίας καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τοὺς πόρους ἐκάστου Κράτους.

Ἄρθρον 23

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐργάζεται, νὰ ἐκλέγῃ

έλευθέρως τὸ ἐπάγγελμά του, καθὼς καὶ νὰ ἀπαιτῆ δικαίους καὶ εὐνοϊκοὺς ὁρους ἐργασίας καὶ προστασίας ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν.

2. Ἐκαστος, ἄνευ διακρίσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα ἴσου μισθοῦ δι' ἴσην ἐργασίαν.

3. Πᾶς ἐργαζόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα δικαίας καὶ εὐνοϊκῆς ἀμοιβῆς ἢ ὁποῖα νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν του ζωὴν ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ νὰ συμπληροῦται, ἐν ἀνάγκῃ, μὲ ἄλλα μέσα κοινωνικῆς προστασίας.

4. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρῦῃ καὶ νὰ συμμετέχῃ εἰς συνδικᾶτα διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων του.

Ἄρθρον 24

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα ἀναπαύσεως καὶ ἐλευθέρου χρόνου καὶ κυρίως λογικοῦ περιορισμοῦ τῶν ὥρων ἐργασίας καὶ περιοδικῆς ἀδείας μὲ πλήρεις ἀποδοχάς.

Ἄρθρον 25

1. Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα εἰς ἓν ἐπίπεδον ζωῆς ἱκανὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑγείαν καὶ εὐημερίαν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, συμπεριλαμβανομένων τῆς τροφῆς, τῆς ἐνδυσμασίας, τῆς κατοικίας, τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ τῶν ἀναγκαίων κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἐχει ἐπίσης δικαίωμα ἀσφαλίσεως ἐν περιπτώσει ἀνεργίας, ἀσθενείας, ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, χηρείας, γήρατος ἢ ἄλλης ἐλλείψεως δυνατοτήτων ζωῆς, ὀφειλομένης εἰς περιστάσεις ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του.

2. Ἡ μητρότης καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία δικαιοῦνται εἰδικῆς μερίμνης καὶ περιθάλψεως. Ὅλα τὰ παιδιά, νόμιμα ἢ ἐξώγαμα, πρέπει νὰ ἀπολαμβάνουν τῆς αὐτῆς κοινωνικῆς προστασίας.

Ἄρθρον 26

1. Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐκπαίδευσις παρέχεται δωρεάν, τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὰς στοιχειώδεις καὶ βασικὰς τῆς βαθμίδας. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαί-

δευσις πρέπει νά καταστούν προσιταί γενικῶς. Ἡ συμμετοχή εἰς τὰς ἀνωτέρας σπουδάς πρέπει νά εἶναι ἐξ ἴσου ἀνοικτὴ εἰς ὅλους ἀναλόγως τῆς ἰκανότητος αὐτῶν.

2. Ἡ ἐκπαίδευσις ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας. Πρέπει νά προάγῃ τὴν κατανόησιν, τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν φιλίαν μεταξὺ ὄλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὄλων τῶν φυλετικῶν καὶ θρησκευτικῶν ομάδων, καθὼς καὶ νά ἐνισχύῃ τὰς ἐνεργείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

3. Εἰς τοὺς γονεῖς ἀνήκει κατὰ προτίμησιν τὸ δικαίωμα νά ἐκλέγουν τὸ εἶδος τῆς ἀγωγῆς τὸ ὁποῖον πρέπει νά δοθῇ εἰς τὰ τέκνα τῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα νά συμμετέχῃ ἐλευθέρως εἰς τὴν πολιτιστικὴν ζωὴν τῆς κοινότητος, νά ἀπολαμβάνῃ τὰς καλὰς τέχνας καὶ νά κοινωνῇ τῆς ἐπιστημονικῆς πρυόδου καὶ τῶν εὐεργετημάτων τῆς.

2. Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα νά προστατεύωνται τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ ὑλικά συμφέροντα, ἅτινα προέρχονται ἀπὸ πάσης φύσεως ἐπιστημονικῆς, λογοτεχνικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ δημιουργός.

Ἄρθρον 28

Ἐκαστος δικαιούται εἰς μίαν κοινωνικὴν καὶ διεθνή τάξιν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐλευθερίαι αἵτινες τίθενται μὲ τὴν παροῦσαν Διακήρυξιν νά δύνανται πλήρως νά πραγματοποιηθοῦν.

Ἄρθρον 29

1. Ἐκαστος ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι τῆς κοινότητος, ἐντὸς τῆς ὁποίας μόνον εἶναι δυνατὴ ἡ ἐλευθέρα καὶ πλήρης ἀνάπτυξις τῆς προσωπικότητός του.

2. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ τῶν ἐλευθεριῶν του, ἕκαστος ὑπόκειται μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς περιορισμούς, οἱ ὁποῖοι ὀρίζονται ἀπὸ τοὺς νόμους, πρὸς

ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ ὀφειλομένη ἀναγνώρισις καὶ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ δίκαιαι ἀπαιτήσεις τῆς ἠθικῆς, τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν.

3. Τὰ παρόντα δικαιώματα καὶ ἐλευθερίαι δὲν δύνανται εἰς καμμίαν περίπτωσιν νὰ ἀσκηθοῦν ἐναντίον τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 30

Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης Διακηρύξεως δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς παρέχουσα εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὴν ομάδα ἢ εἰς τὸ ἄτομον οἰονδήποτε δικαίωμα νὰ προβῆ εἰς ἐνεργείας ἢ νὰ ἐπιτελέσῃ πράξεις, αἱ ὁποῖαι νὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν καταστροφὴν οἰουδήποτε ἐκ τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν ἐλευθεριῶν τὰ ὁποῖα διακηρύσσονται ἐνταῦθα.

«**Ἡ** Εὐρωπαϊκὴ Ἠπειρος ἴσταται τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὸ κρίσιμον σταυροδρόμι τῆς ἱστορίας της· ἢ θὰ σώσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τὸν Δυτικὸν πολιτισμὸν μας ἢ θὰ χαθῶμεν, ὅπως μᾶς ἀξίζει, ἀπὸ ἀδυναμίαν ἐπαρκoῦς κατανοήσεως τῶν πραγμάτων καὶ ἀπὸ ἔλλειψιν πίστεως πρὸς τὰ μεγάλα ἐκεῖνα Ἰδανικὰ τὰ κοινὰ δι' ὅλους τοὺς Ἀνθρώπους».

Βασιλεὺς ΠΑΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΣΜΟΣ — ΕΥΡΩΠΑΪΣΜΟΣ — ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

*[Απόσπασμα δμιλίας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς
Σχολῆς κ. Στρ. Κ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ
μὲ θέμα: Σκέψεις ταξιδεύοντας στὴ Γαλλία]**

«Ξαναγυρίζουμε στὸν πολυαγαπημένο καὶ μαρτυρικό μας τόπο, τὸν τόπο αὐτὸ ποὺ ἔχει τόσοσους ἄσπονδους ἰσχυροὺς ἐχθροὺς καὶ τόσοσους κακοὺς καὶ περίεργους φίλους ...

Θέλω τώρα νὰ σὰς πῶ δύο λόγια, πρὶν κλείσω τὴν δμιλία μου αὐτή. Φοβᾶμαι μήπως κανένας νομίση πὼς εἶμαι γαλλόφιλος, ὅπως ἦτανε καὶ εἶναι ἄλλοι ἀγγλόφιλοι, ἀμερικανόφιλοι, ρωσόφιλοι ἢ γερμανόφιλοι καὶ ἀκόμα—τί ντροπή—βουλγαρόφιλοι. Ἦμουν καὶ μένω ἀθεράπευτα ἑλληνόφιλος. Καὶ πιστεύω πὼς τὸ μεγάλο ἔγκλημα τῆς ἱστορίας εἶναι πὼς, ἀπὸ τὰ παλιὰ τὰ χρόνια, οἱ Ἕλληνες μῆδιζαν ἢ μακεδόνιζαν ἢ ἦσαν φίλοι τῶν Ρωμαίων ἢ ἦσαν τουρκόφρονες ἢ λατινόφρονες. Καὶ αὐτὸς ὁ διχασμὸς κάθε τόσο συνέτριβε τίς ζωτικές, μεγαλόπνοες καὶ δημιουργικές δυνάμεις τῆς Φυλῆς μας.

Τοῦτο δὲν μ' ἐμποδίζει νάχω ἀγάπη καὶ κατανόηση γιὰ κάθε ὠραῖο καὶ κάθε καλὸ ποὺ βλέπω ταξιδεύοντας στὴν Εὐρώπη, ποὺ εἶναι καὶ πρέπει νὰ μείνη ἕνας κοινὸς χώρος γιὰ ὅλους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς Λαοὺς. Μὲ τὴν ἴδια ἀγάπη καὶ τὴν ἴδια κατανόηση θὰ μιλοῦσα καὶ γιὰ κάθε ἄλλο, μεγάλο σὲ ἔκταση καὶ πληθυσμὸ, σὰν τοὺς Ἄγγλους, μικρό, σὰν τοὺς Φλαμανδοὺς, Λαὸ τῆς Εὐρώπης. Γιατί ἦρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἦρθε ἡ ὥρα νὰ οἰκοδομήσουμε τὴν

* Ἴδὲ τὸ περιοδικὸν τῆς Σχολῆς «Σπουδαί», Τόμος Δ', Τεῦχος δον.

Ευρώπη και να εργασθοῦμε μέσα στην Ειρήνη και στη Δημοκρατία να αναπληρώσουμε ὅ,τι κατάστρεψε ἡ βία και τὸ μίσος. Σήμερα κάθε ἱμπεριαλισμὸς εὐρωπαϊκοῦ κράτους ἐναντίον ἄλλου δὲν εἶναι μόνο ἀδύνατος, εἶναι κάτι παραπάνω, εἶναι ἀνόητος· εἶναι, ἀκόμα, ἀκατανόητος.

Νιώθω πὼς εἶμαι Εὐρωπαῖος, γιατί· πρὸ παντὸς εἶμαι Ἕλληνας και ξέρω πὼς δταν λέμε Εὐρώπη, ἐννοοῦμε πρὸ παντὸς ἓνα σύνολο ἀξιών, ποὺ δημιουργήθηκαν με πηγὴ τους τὴν Ἑλλάδα. Ὁ οὐμανισμὸς, ποὺ εἶναι ἡ ἀνώτερη ἐκδήλωση τῆς εὐρωπαϊκῆς ψυχῆς και τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος, πηγάζει μέσα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Σὰν Ἕλληνας εἶμαι λοιπὸν Εὐρωπαῖος, και γιατί εἶμαι Ἕλληνας και σὰν Ἕλληνας ἔνωσα τὶς ὁμορφιές τῆς Γαλλίας, τὴ συμβολὴ τῆς στὴν οἰκοδόμηση τῆς Εὐρώπης και τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου, τὸ μεγαλεῖο τῆς, τὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ τῆς. Σὲ μιὰ στιγμή ποὺ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἐνότητα εἶναι ἀνάγκη τῆς Ἀνθρωπότητας εἶναι φυσικό, και ἴσως ἐπιβεβλημένο, νὰ παρατρέξω τὶς ἀσχήμιες τῆς εἰκόνας, ποὺ ἀναντίρρητα ὑπάρχουν. Σὲ τί θὰ ὠφελοῦσε τὸ ἀντίθετο;

Ὁ ἀρχαῖος Κάτων, Κυρίες και Κύριοι, συνηθίζε νὰ τελειώνῃ κάθε ὀμιλία του με τὸ *delenda Carthago*: Πρέπει νὰ καταστραφῇ ἡ Καρχηδόνα. Ἔτσι κι ἐγὼ συνηθίζω ἀπὸ τὸ 1944 νὰ λέω σ' ὅσους μοῦ κάνουν τὴν τιμὴ νὰ με ἀκοῦνε: Ὑπάρχει μιὰ Ἀνθρωπότητα και χρέος μας εἶναι νὰ τὴν ἀγαπᾶμε. Ὑπάρχει ἐπίσης μιὰ Εὐρώπη και χρέος μας εἶναι νὰ εργασθοῦμε γιὰ τὴν ἐνότητά τῆς, γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησή τῆς, γιὰ τὴ διάσωσή τῆς. Ὑπάρχουν και ἄλλοι Λαοὶ και πρέπει με ἀγάπη και κατανόηση νὰ στρέφουμε τὸ βλέμμα σ' αὐτούς. Ὑπέφεραν κι αὐτοί, ὅπως κι ἐμεῖς στὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων και πρόσφεραν και αὐτοὶ τὴ συμβολὴ τους στὴν οἰκοδόμηση τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ.

Μὰ πέρα ἀπ' τὴν Ἀνθρωπότητα και τὴν Εὐρώπη, ὑπάρχει μιὰ μόνο Πατρίδα, ἡ Ἑλλάδα, πολυβασανισμένη και μαρτυρική, ἡρωϊκὴ και προδομένη, δοξασμένη και χιλιοματωμένη και ἔξω ἀπ' αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἄλλη πατρίδα, οὔτε ἐντεῦθεν οὔτε ἐκεῖθεν τοῦ παραπετάσματος.

Καὶ ἀκόμα συνηθίζω τόσα χρόνια νὰ λέω στοὺς ἀκροα-
τές μου πὼς πρέπει νὰ μὴ λησμονοῦμε ποτὲ ὅτι πρωτεύουσα
αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδας εἶναι μόνο ἡ Ἀθήνα,

ἡ ζαφειρόπετρα στῆς γῆς τὸ δαχτυλίδι

ὅπως λέει σωστά ὁ Μεγάλος μας Ποιητής, καὶ δὲν εἶναι
—καὶ δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι—καμιὰ ἄλλη πρω-
τεύουσα, οὔτε ἐντεῦθεν οὔτε ἐκεῖθεν τοῦ παραπετάσματος.

*
* *

Ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατοχὴ, ἡ ἀντίσταση τῶν λαῶν καὶ ὁ
ἀγώνας καὶ οἱ θυσίες γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν ἀπέδειξαν ἀκόμα
μιὰ φορά, περσότερο πάντως ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, πόσο
στεῖρος εἶναι ὁ κοσμοπολιτισμὸς καὶ πόση ἀνάταση ψυχῆς
καὶ πνεύματος προσφέρει ὁ ἐθνισμὸς, στήριγμα καὶ προϋπό-
θεση τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἐλευθερίας. Ὁ πόλεμος
ἀπέδειξε πόσο ἐγκληματικὸς καὶ καταστροφικὸς εἶναι ὁ σω-
βινισμὸς καὶ ἡ προσπάθεια κυριαρχίας ἑνὸς εὐρωπαϊκοῦ
ἔθνους πάνω σὲ ἄλλο καὶ πόσο ἀναγκαῖα εἶναι ἡ ἀποκατά-
σταση τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος. Καὶ ὁ πόλεμος, ἀκόμα, ἀπέ-
δειξε πόσο ἡ διεθνὴς συνεργασία σ' ἓνα κόσμον τόσο μικρό,
χάρις στὶς προόδους τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, εἶναι
ἀπαραίτητη γιὰ τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Εὐδαιμονίαν τῶν Λαῶν.

«Ὀλίγος πατριωτισμὸς μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν Ἀν-
θρωπότητα — ἔλεγε ὁ Jean Jaurès—, ἐνῶ πολὺς πατριωτι-
σμὸς μᾶς συνδέει περισσότερο μὲ τὴν Ἀνθρωπότητα». Αὐτὰ
τὰ λόγια ἑνὸς ἀληθινοῦ πατριώτη καὶ συγχρόνως ἑνὸς πρα-
γματικοῦ Εὐρωπαίου καὶ διεθνιστῆ — καὶ γι' αὐτὸ ἑνὸς με-
γάλου ἀνθρωπιστῆ — ἄς γίνουν χρυσὴ ὑπόθεσις γιὰ ὅλους,
πρὸ παντὸς γιὰ τοὺς Νέους, γιατί μόνο μέσα σ' αὐτὸ τὸ
τρίπτυχον ἑνὸς δημιουργικοῦ πατριωτισμοῦ, ἑνὸς πλατιοῦ
εὐρωπαϊσμοῦ καὶ ἑνὸς ἀληθινοῦ διεθνισμοῦ, δηλ. ἑνὸς ἀνώ-
τερου ἀνθρωπισμοῦ μπορεῖς καλύτερα νὰ κλείσης μέσα
στὴ ψυχὴ σου καὶ στὸ πνεῦμα σου, μέσα σ' ὄλον σου τὸ
εἶναι, τὴν Ἑλλάδα ...

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Τὴν 5ην Μαΐου 1949, οἱ ἐν Λονδίῳ συνελθόντες ἀντιπρόσωποι δέκα εὐρωπαϊκῶν ἔθνων Ἰδρυσαν τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, θέσαντες τὰς ὑπογραφὰς των κάτω ἀπὸ τὸ Καταστατικόν του. Τὸ μοναδικόν ἀντίτυπον αὐτοῦ εὗρίσκειται κατατεθειμένον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.

Τὸ Καταστατικόν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 3ης Αὐγούστου 1949, εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν ἐπτά πράξεων ἐπικυρώσεως. Βάσει αὐτοῦ ἐγένετο, ἐν συνεχείᾳ, ἡ καθίδρυσις τῶν δύο πολιτικῶν ὀργάνων τοῦ Συμβουλίου, ἤτοι τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου τοῦ Συμβουλίου, τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Τὴν 8ην Αὐγούστου 1949, οἱ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοὶ τῶν δέκα κρατῶν, ποὺ ὑπέγραψαν τὸ Καταστατικόν, συνήλθον εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Δημαρχείου τοῦ Στρασβούργου εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν. Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία ἀπεδέχθησαν ἀμέσως πρόσκλησίν των ὅπως μετὰσχουν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Οὕτω, οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν δύο τούτων χωρῶν ἔλαβον ἐπίσης, ἀπὸ τῆς ἐπομένης, μέρος, εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, τὴν 10ην Αὐγούστου 1949, ὁ κ. Ἐδουάρδος Ἐρριώ, προσωρινὸς Πρόεδρος, ἐκήρυξε πανηγυρικῶς τὴν ἔναρξιν τῆς ἰδρυτικῆς συνεδριάσεως τῆς πρώτης συνόδου τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως. Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν οἱ ἀντιπρόσωποι δέκα εὐρωπαϊκῶν ἔθνων εὗρισκοντο συγκεντρωμένοι εἰς μίαν δημοκρατικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν συνέλευσιν.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τὸ Καταστατικὸν ἀποτελεῖ τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ὅριζει τοὺς σκοποὺς τοῦ Συμβουλίου καὶ ρυθμίζει τὰς προϋποθέσεις τῆς εἰσδοχῆς νέων μελῶν. Ὑποδεικνύει τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ Συμβουλίου καὶ καθορίζει τὰς ἀρμοδιότητάς των.

Σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης

Εἰς τὸ 1ον ἄρθρον τὸ Καταστατικὸν διακηρύσσει ὅτι «σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ πραγματοποίησις μιᾶς στενωτέρας ἐνώσεως μεταξὺ τῶν μελῶν του, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς διαφυλάξεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἰδεωδῶν καὶ τῶν ἀρχῶν, ποὺ ἀποτελοῦν κοινὴν κληρονομίαν των, ὡς καὶ ἡ ὑποβοήθησις τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου των».

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ ἐπιδιώκεται διὰ τῆς ἐξετάσεως, μέσῳ τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ Συμβουλίου, ζητημάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, διὰ τῆς συνομοσπονδίας συμφώνων, διὰ τῆς ἀποδοχῆς καὶ ἀναπτύξεως κοινῆς δράσεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, κοινωνικοῦ, πολιτιστικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, νομικοῦ καὶ διοικητικοῦ πεδίου, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τῆς προστασίας καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν.

Ἡ ὕπαρξις, ἐν τούτοις, αὐτῆς τῆς ἑνώσεως δὲν πρέπει νὰ ἀποβαίνει εἰς βᾶρος τῆς συμβολῆς τῶν Κρατῶν—Μελῶν τῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν ἄλλων διεθνῶν ὀργανισμῶν καὶ ἐνώσεων, τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν ἐπίσης μέλη.

Ἡ παράγραφος δ' τοῦ ἄρθρου 1 ὀρίζει, ἐξ ἄλλου, ὅτι «τὰ ζητήματα ἐθνικῆς ἀμύνης δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης».

Τὰ Κράτη—Μέλη

Τὰ πρῶτα κράτη ποὺ ὑπέγραψαν τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν: Τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰρλανδία, ἡ Ἰταλία, τὸ Λουξεμβούργον.

βοϋργον, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Νορβηγία, ἡ Σουηδία καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον. Κατὰ τὴν πρώτην σύνοδόν της, τὸν Αὐγούστον τοῦ 1949, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν προσεκάλεσε τὴν Τουρκίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰσλανδίαν ὅπως μετὰσχουν καὶ αὐταὶ τοῦ Συμβουλίου. Πράγματι, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἔλαβον μέρος εἰς τὴν πρώτην σύνοδον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως. Ἡ Ἰσλανδία, ὅμως, ἐγένετο μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης μόλις τὴν 7ην Μαρτίου 1950, διότι δὲν κατέστη δυνατόν νὰ δοθῇ ἐνωρίτερον ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἰσλανδικῆς Βουλῆς. Τὴν 30ὴν Μαρτίου 1950, ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καὶ τὸ Σάαρ προσεκλήθησαν ὅπως μετὰσχουν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῶν Μελῶν - Ἐταίρων (Membres Associés). Κατόπιν, ὅμως, παρακλήσεως τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, ὅπως γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸ Συμβούλιον ὡς τακτικὸν μέλος μετὰ πλήρη δικαιώματα, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν, ἀφοῦ ἐζήτησε προηγουμένως τὴν γνώμην τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεδέχθη, κατὰ τὴν ὀγδόην σύνοδον, τὸν Μάϊον τοῦ 1951, τὴν σχετικὴν αἴτησιν.

Τὸ Σάαρ—μοναδικὸν Μέλος - Ἐταῖρος—μετέχει μὲν τῶν συσκέψεων τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν. Εἶναι, ἐν τούτοις, δυνατόν νὰ προσκαλῆται ὅπως ἀποστέλλῃ παρατητὴν εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς.

Ἡ εἰσδοχὴ νέων Μελῶν ρυθμίζεται εἰς τὸ II Κεφάλαιον τοῦ Καταστατικοῦ: « Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἀναγνωρίζει τὴν ἀρχὴν τῆς πρωταρχικότητος τοῦ Δικαίου ὡς καὶ τὴν ἀρχὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας πᾶν πρόσωπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὀφείλει ν' ἀπολαύῃ τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν. Ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεργάζεται εἰλικρινῶς καὶ ἐνεργῶς πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἐν ἄρθρ. 1 καθωρισμένου σκοποῦ . . . Πᾶν Εὐρωπαϊκὸν Κράτος, συμμορφούμενον πρὸς τὰς διατάξεις αὐτάς, δύναται νὰ προσκληθῆ, ἂν τὸ ἐπιθυμῆ, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν,

ὅπως καταστή μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης».

Κατὰ τὴν ὀγδόην σύνοδόν της (Μάϊος 1951) ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν ἐτροποποίησε τὴν διάταξιν αὐτήν, προελθούσα εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως τοῦ λοιποῦ, προκειμένου περὶ προσκλήσεως νέων Μελῶν, συμβουλευέται προηγουμένως τὴν Διάρκῃ Ἐπιτροπὴν τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἔδρα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Καταστατικοῦ ὀρίζει ὅτι «ἡ ἔδρα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εὐρίσκεται εἰς Στρασβοῦργον».

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ Καταστατικοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν εἶναι τὸ ἀρμόδιον ὄργανον, ὅπως ἐνεργῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Αὐτὴ μόνη δύναται νὰ συνομολογῇ Συμβάσεις ἢ Συμφωνίας. Ἀπευθύνει συστάσεις πρὸς τὰς Κυβερνήσεις καὶ δύναται νὰ τὰς καλῇ, ἐν συνεχείᾳ, ὅπως τῆς γνωρίσουν ποίαν συνέχειαν ἔδωκαν εἰς τὰς συστάσεις αὐτάς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν «ρυθμίζει δι' ἀποφάσεών της, ἐχουσῶν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν, πάντα τὰ θέματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης».

Σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν

Ἄνὰ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν Κυβερνήσεων ἐκάστου Κράτους - Μέλους μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν. Κατὰ κανόνα ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος εἶναι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός. Συμβαίνει, ἐν τούτοις, ἀρκετὰ συχνά, ὁ Ὑπουργός νὰ ὑποδεικνύει ὡς ἀναπληρωτὴν του εἴτε ἄλλον συνάδελφόν του ὑπουργόν (ἰδίως τὸν Ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων, εἰς ἃς χώρας ἐδημιουργήθη τοιαύτη θέσις), εἴτε, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἓνα Πρεσβευτὴν ἢ Ἀνώτατον Κρατικὸν Λειτουργόν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει σήμερον δεκατέσσαρα μέλη

έχοντα δικαίωμα ψήφου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σάαρ μετέχει, ἐνδεχομένως, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ «κατατηρητοῦ».

Ἡ Συμβουλευτικὴ Συνέλευσις

Ἡ Συνέλευσις εἶναι τὸ βουλευόμενον ὄργανον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Διαθέτει περιορισμένας ἐξουσίας καὶ δὲν δύναται, εἰσέτι, νὰ συγκριθῆ πρὸς ἓν κοινοβούλιον, ἐν τῇ πραγματικῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὄρου τούτου. Αὐτὴ, ἐν τούτοις, εἶναι ποῦ προσδίδει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης τὸν μοναδικὸν χαρακτήρα του. Διότι ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς πρώτης προσπάθειας ἢ ὁποία κατεβλήθη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν διεθνούς συνεργασίας ἐπὶ ἐπιπέδου ἄλλου ἢ τοῦ κυβερνητικοῦ. Ἐπὶ πλέον, τὸ κύρος τῶν μελῶν τῆς καὶ ἢ εὐρεῖα δημοσιότης ποῦ περιβάλλει τὰς συζητήσεις τῆς, ὀπλίζουν τὴν Συμβουλευτικὴν Συνέλευσιν μὲ ἐπιρροὴν πολὺ μεγαλύτεραν ἀπὸ ἐκείνην ποῦ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀρυσμένη ἀπὸ τὰς καταστατικὰς ἐξουσίας τῆς.

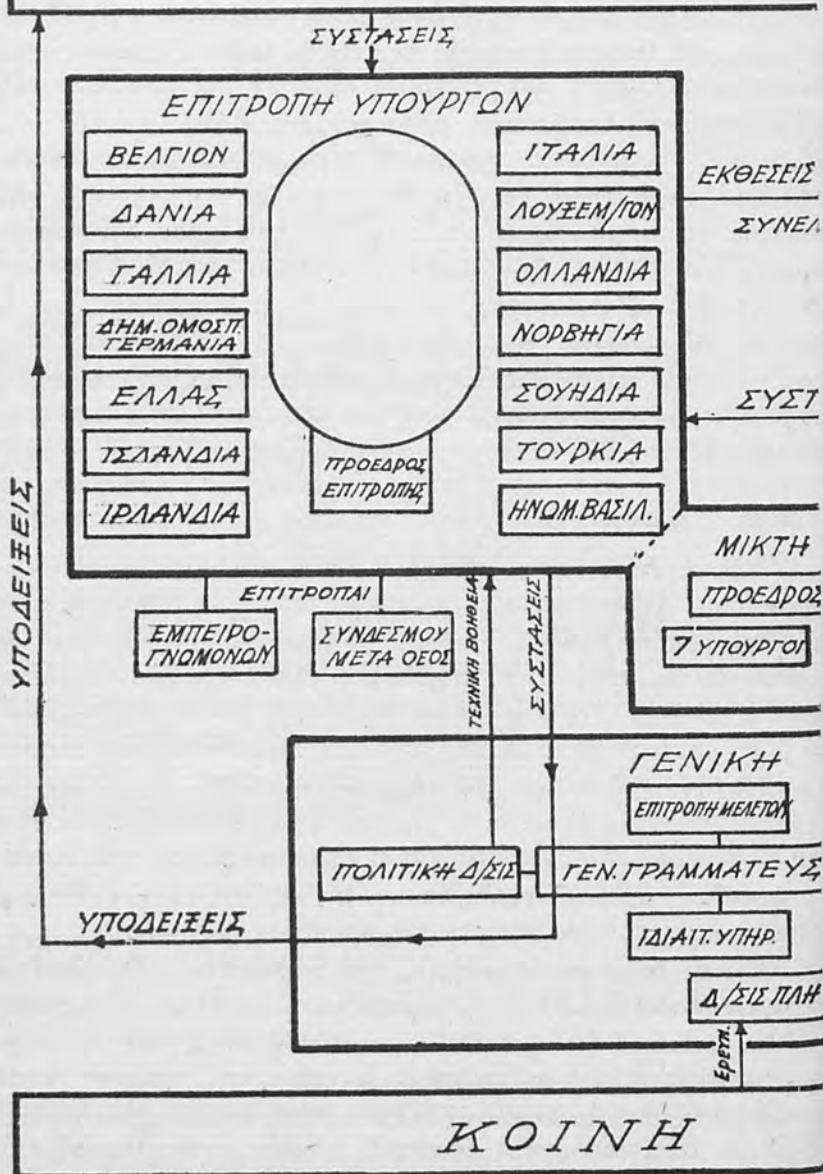
Σύνθεσις αὐτῆς

Τῆς Συνελεύσεως μετέχουν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε ἀντιπρόσωποι, ἀνήκοντες εἰς δεκαπέντε κράτη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσώπων ἐκάστης χώρας καθορίζεται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Κρατῶν—Μελῶν. Τὰ μεγαλύτερα Κράτη ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ 18 ἐδρῶν (Γαλλία, Ἡνωμένον Βασίλειον, Ἰταλία, Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας), ἐνῶ τὰ μικρότερα ἐπὶ 3 ἐδρῶν (Σάαρ, Λουξεμβούργον, Ἰσλανδία). Οἱ ἀντιπρόσωποι ὀρίζονται ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ κοινοβούλια ἢ (δυνάμει τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ἢ ὁποία ἐγένετο δεκτὴ τὸν Μάϊον τοῦ 1951) συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ καθορισθεῖσαν διαδικασίαν.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συνέλευσιν οἱ ἀντιπρόσωποι ὁμιλοῦν καὶ ψηφίζουν ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, συμφώνως πρὸς τὴν συνείδησιν καὶ τὰς πεποιθήσεις των, λαμβάνεται ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν διορισμὸν των ἢ κομματικῆ των προέλευσις, εἰς τρόπον ὥστε ἢ ἀντιπροσωπεῖα ἐκάστης χώρας ν' ἀντανακλᾷ τὴν σύνθεσιν τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τοῦ ἰδίου αὐτῆς κοι-

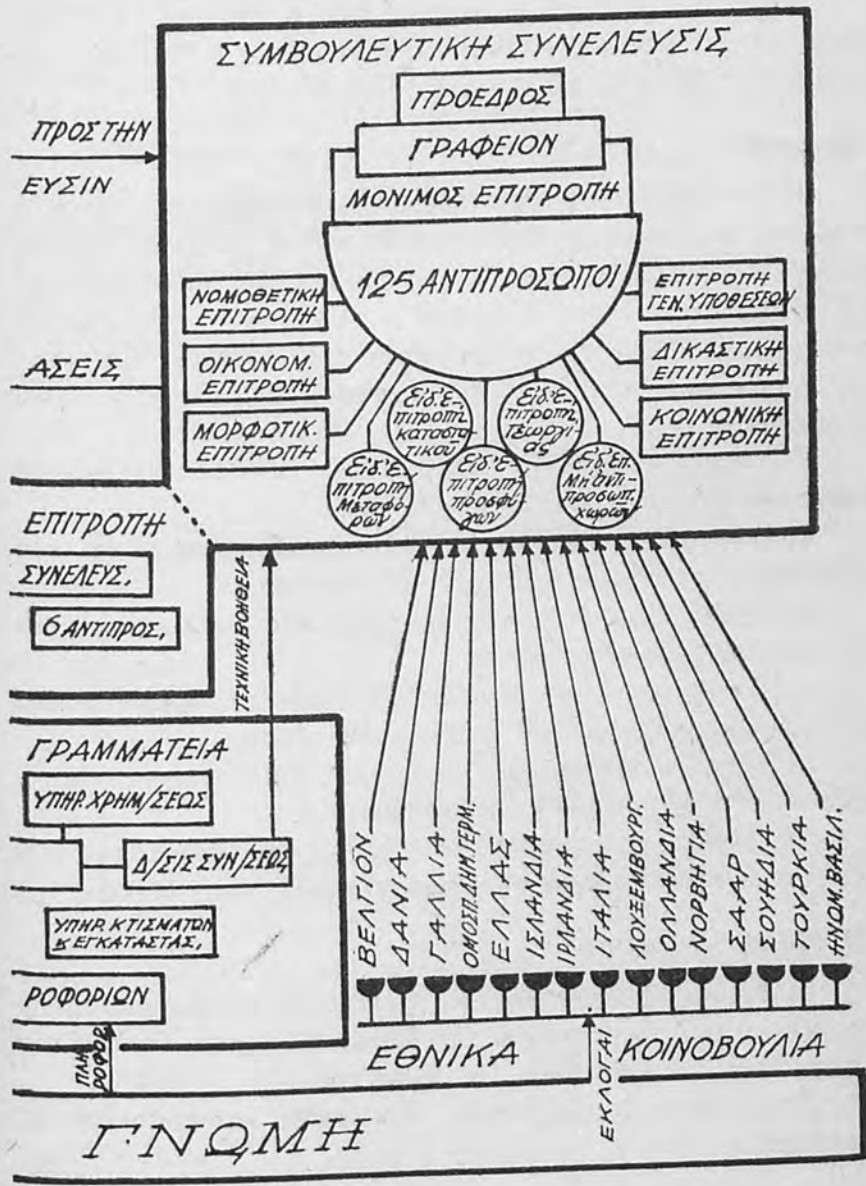
ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΟΥ

ΚΥΒΕΡ



ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΝΗΣΕΙΣ



νοβουλίου. Ούδεμία διάταξις τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ ἀντιπρόσωποι ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ βουλευτοῦ. Ἐν τούτοις, σχεδὸν πάντοτε, αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὴν πράξιν. Ἐκαστος ἀντιπρόσωπος ὀρίζεται μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον καὶ νὰ ψηφίῃ ἀντὶ τοῦ πρώτου.

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικόν, ἡ Συνέλευσις συνέρχεται ἅπασι τοῦ ἔτους εἰς τακτικὴν σύνοδον, ἡ διάρκειά της ὁποίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἕνα μῆνα.

Ἐπιτροπαί

Ἡ σπουδαιότερα Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως εἶναι ἡ Μόνιμος Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἰδρύθη εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῆς Συνελεύσεως (Σεπτέμβριος 1949). Αὕτη συνέρχεται τετράκις τοῦ ἔτους, ἡ ὁσάκις ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἤθελε κρίνει τοῦτο χρήσιμον. Ἡ Μόνιμος Ἐπιτροπὴ ἀντιπροσωπεύει τὴν Συνέλευσιν, ὅταν αὕτη δὲν εὑρίσκεται ἐν συνόδῳ.

Τὰ κύρια καθήκοντα τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1) Συντονίζει τὰς ἀποφάσεις, τὰς εἰσηγήσεις καὶ τὰς συστάσεις τὰς ὁποίας ἐκπονοῦν αἱ Ἐπιτροπαί.

2) Προπορασκευάζει τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον αὐτῆς.

3) Ἐγκρίνει ὠρισμένα μέτρα τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Συνελεύσεως.

4) Δύναται, κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Συνελεύσεως, ν' ἀποφαίνεται ἐπὶ ἐξαιρετικῶν ζητημάτων.

5) Παρέχει τὰς συμβουλὰς της εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὑπουργῶν προκειμένου περὶ προσκλήσεως νέων Μελῶν.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ

Ἡ δημιουργία τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκρίθη ἀπαραίτητος χάριν τοῦ συντονισμοῦ τοῦ ἔργου τῶν δύο κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Τὰ καθήκοντα τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζονται ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι τὸ συντονιστικὸν ὄργανον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἐπιφυλασσομένων τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει εἰδικώτερον τὸ καθήκον :

α) Νὰ ἐξετάζη τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα εἶναι κοινὰ δι' ἀμφότερα τὰ ὄργανα ταῦτα.

β) Νὰ ἐφιστῆ τὴν προσοχὴν τῶν δύο τούτων ὀργάνων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα φαίνονται νὰ παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης.

γ) Νὰ κάμνη προτάσεις ἐπὶ σχεδίων ἡμερησίας διατάξεως τῶν συνόδων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως.

δ) Νὰ ἐξετάζη καὶ νὰ προκαλῆ τὴν λήψιν μέτρων ἱκανῶν ὥπως καταστήσουν ἀποτελεσματικὰς τὰς συστάσεις αἱ ὁποῖαι υἱοθετήθησαν ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν δύο τούτων ὀργάνων.

Ἡ προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2329 τῆς 18)21 Μαρτ. 1953

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 4ης Νοεμβρίου 1950 Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Ρώμης περὶ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ ἀπὸ 20ῆς Μαρτίου 1952 προσθέτου εἰς αὐτὴν Πρωτοκόλλου τῶν Παρισίων.

Ἄρθρον Μόνον

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἀπὸ 4ης Νοεμβρίου 1950 Διεθνῆς Σύμβασις Ρώμης περὶ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν ἣτις ὑπεγράφη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 28ην Νοεμβρίου 1950, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 20ῆς Μαρτίου 1952 πρόσθετον εἰς αὐτὴν Πρωτοκόλλον ὅπερ ὑπεγράφη αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος μετὰ σχετικῆς πρὸς τὸ ἄρθρον 2 αὐτοῦ ἐπιφυλάξεως, ὡς αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰ κείμενα αὐτῶν ἅτινα ἔπονται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ μεταφράσει εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Ὁ παρῶν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν.

Αἱ Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης: Ἐχουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν Παγκόσμιον Δήλωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἣν διεκήρυξεν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1948.

Ἐχουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Δήλωσις αὕτη τείνει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τὴν παγκόσμιον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν δικαιωμάτων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς αὐτὴν.

Ἐχουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ πραγματοποίησις στενωτέρας ἐνότητος μεταξὺ τῶν Μελῶν αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐν τῶν μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου εἶναι ἡ προάσπισις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν

ἐλευθεριῶν.

Ἐπιβεβαιοῦσαι τὴν βαθεῖαν αὐτῶν προσήλωσιν εἰς τὰς θεμελιώδεις ταύτας ἐλευθερίας αἵτινες ἀποτελοῦσι αὐτὸ τοῦτο τὸ βάθρον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις στηρίζεται οὐσιαστικῶς ἐπὶ πολιτικοῦ καθεστῶτος ἀληθῶς δημοκρατικοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ κοινῆς ἀντιλήψεως καὶ κοινοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τὰ ὁποῖα διεκδικοῦν.

Ἐχόμενοι τῆς ἀποφάσεως ὅπως, ὡς Κυβερνήσεις Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν ἐμπνεόμενοι ὑπὸ κοινῶν ἰδεωδῶν καὶ ἔχουσαι κοινὴν κληρονομίαν πολιτικῶν παραδόσεων καὶ ἰδεωδῶν σεβασμοῦ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐπικρατεστεροῦ τοῦ δικαίου, λάβωσι τὰ πρῶτα κατάλληλα μέτρα ὅπως διασφαλίσωσι τὴν συλλογικὴν ἐγγύησιν ὠρισμένων, ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Δηλώσει, δικαιωμάτων.

Συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

* Ἀρθρον 1

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουν εἰς ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των πρόσωπα, τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα καὶ ἐλευθερίας.

ΜΕΡΟΣ I

* Ἀρθρον 2

1. Τὸ δικαίωμα ἐκάστου προσώπου εἰς τὴν ζωὴν προστατεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου. Εἰς οὐδένα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ προθέσεως θάνατος, εἰμὴ εἰς ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ δικαστηρίου ἐν περιπτώσει ἀδικήματος τιμωρουμένου ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τῆς ποινῆς ταύτης.

2. Ὁ θάνατος δὲν θεωρεῖται ὡς ἐπιβαλλόμενος κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου τούτου, εἰς ἄς περιπτώσεις θά ἐπῆρχετο συνεπεῖα χρήσεως βίας καταστάσεως ἀπολύτως ἀναγκαίας:

- α) διὰ τὴν υπεράσπισιν οἰουδήποτε προσώπου κατὰ παρανόμου βίας.
- β) διὰ τὴν πραγματοποιήσιν νομίμου συλλήψεως ἢ πρὸς παρεμπόδισιν ἀποδράσεως προσώπου νομίμως κρατουμένου.
- γ) διὰ τὴν καταστολήν, συμφώνως τῷ νόμῳ, στάσεως ἢ ἀνταρσίας.

* Ἀρθρον 3

Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῇ εἰς βασάνους οὔτε εἰς ποινὰς ἢ μεταχειρίσιν ἀπανθρώπων ἢ ἐξευτελιστικῶν.

* Ἀρθρον 4

- 1. Οὐδεὶς δύναται νὰ κρατηθῇ εἰς δουλείαν ἢ εἰλωτείαν.
- 2. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἢ ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν.
- 3. Δὲν θεωρεῖται ὡς «ἀναγκαστικὴ ἢ ὑποχρεωτικὴ ἐργασία» ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου:
 - α) πᾶσα ἐργασία ζητουμένη παρὰ προσώπου κρατουμένου συμφώ-

νως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ ὄρους ἀπολύσεώς του.

β) πᾶσα ὑπηρεσία στρατιωτικῆς φύσεως ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐχόντων ἀντιρρήσεις συνειδήσεως εἰς τὰς χώρας ὅπου τοῦτο ἀναγνωρίζεται ὡς νόμιμον, πᾶσα ἄλλη ὑπηρεσία εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

γ) πᾶσα ὑπηρεσία ζητούμενη εἰς περίπτωσιν κρίσεων ἢ θεομηνιῶν, αἱ ὅποιαι ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ συνόλου

δ) πᾶσα ἐργασία ἢ ὑπηρεσία ἀπαρτίζουσα μέρος τῶν τακτικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πολίτου.

* Ἄρθρον 5

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ στερηθῆ τῆς ἐλευθερίας του εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νόμιμον διαδικασίαν :

α) ἔάν κρατῆται κανονικῶς κατόπιν καταδίκης ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

β) ἔάν ὑπεβλήθῃ εἰς κανονικὴν σύλληψιν ἢ κράτησιν λόγω ἀνυποταγῆς εἰς νόμιμον διαταγὴν δικαστηρίου, ἢ εἰς ἐγγύησιν ἐκτελέσεως ὑποχρεώσεως ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου.

γ) ἔάν συνελήθῃ καὶ κρατῆται ὅπως ὀδηγηθῆ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν εὐλόγου ὑπονοίας ὅτι διέπραξεν ἀδίκημα, ἢ ὑπάρχουν λογικὰ δεδομένα πρὸς παραδοχὴν τῆς ἀνάγκης ὅπως οὗτος ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράξῃ ἀδίκημα ἢ δραπέτευση μετὰ τὴν διάπραξιν τούτου.

δ) ἔάν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀνηλίκου, ἀποφασισθείσης διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀνατροφῆς του, ἢ τὴν νόμιμον κράτησίν του [να παραπεμφθῆ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

ε) ἔάν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀτόμων δυναμένων νὰ μεταδώσωσι μεταδοτικὴν ἀσθένειαν, φρενοβλαβοῦς, ἀλκοολικοῦ, τοξικομανοῦς ἢ ἀλήτου.

στ) ἔάν πρόκειται περὶ νομίμου συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἀτόμου ἐπί σκοπῷ ὅπως ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθῃ παρανόμως ἐν τῇ χώρᾳ, ἢ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ διαδικασία ἀπελάσεως ἢ ἐκδόσεως.

2. Πᾶν συλληφθὲν πρόσωπον δέον νὰ πληροφορηθῆ, κατὰ τὸ δυνατόν συντομώτερον καὶ εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ἔννοεῖ, τοὺς λόγους τῆς συλλήψεώς του ὡς καὶ πᾶσαν διατυπωμένην ἐναντίον του κατηγορίαν.

3. Πᾶν πρόσωπον συλληφθὲν ἢ κρατηθὲν, ὑπὸ τὰς προβλεπομένας ἐν παραγράφῳ 1 γ) τοῦ παρόντος ἄρθρου συνθήκας, ὀφείλει νὰ παραπεμφθῆ συντόμως ἐνώπιον δικαστοῦ ἢ ἐτέρου δικαστικοῦ λειτουργοῦ νομίμως ἐντεταλμένου ὅπως ἐκτελῆ δικαστικὰ καθήκοντα, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα νὰ δικασθῆ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ἢ ἀπολυθῆ κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἡ ἀπόλυσις δύναται νὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ ἐγγύησιν ἐξασφαλίζουσαν τὴν παράστασιν τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν δικάσιμον.

4. Πᾶν πρόσωπον στερούμενον τῆς ἐλευθερίας του συνεπείᾳ συλλή-

ψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, ίνα τουτο άποφασίση έντός βραχείας προθεσμίας επί του νομίμου τής κρατήσεως του και διατάξη την άπόλυσίν του έν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.

5. Πάν πρόσωπον θύμα συλλήψεως ή κρατήσεως υπό συνθήκας άντιθέτους προς τας άνωτέρω διατάξεις έχει δικαίωμα έπανορθώσεως.

*Άρθρον 6

1. Πάν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως ή υπόθεσίς του δικασθί δικαίως, δημοσία και έντός λογικής προθεσμίας, υπό άνεξαρτήτου και άμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, τό όποιον θα άποφασίση είτε επί των άμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του άστικής φύσεως, είτε επί του βασιμου πάσης έναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η άπόφασις δέον να έκδοθί δημοσία, ή είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να άπαγορευθί εις τόν τύπον και τό κοινόν, καθ' όλην ή μέρος τής διαρκείας τής δίκης προς τό συμφέρον τής ήθικής, τής δημοσίας τάξεως ή τής έθνικής ασφαλείας έν δημοκρατική κοινωνία, όταν τουτο ένδεικνυται υπό των συμφερόντων των άνηλικων ή τής ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή έν τω κρινομένω υπό του Δικαστηρίου ως άπολύτως αναγκαίου μέτρω, όταν υπό ειδικάς συνθήκας ή δημοσιότης θα ήδύνατο να παραβλάψη τά συμφέροντα τής δικαιοσύνης.

2. Πάν πρόσωπον κατηγορούμενον επί άδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι άθών μέχρι τής νομίμου άποδείξεως τής ένοχής του.

3. Ειδικώτερον, πäs κατηγορούμενος έχει δικαίωμα:

α) όπως πληροφορηθί, έν τη βραχυτέρα προθεσμία εις γλώσσαν την όποίαν έννοεί και έν λεπτομερεία την φύσιν και τόν λόγον τής έναντίον του κατηγορίας.

β) όπως διαθέτη τόν χρόνον και τας αναγκαίας ευκολίας προς προετοιμασίαν τής υπερασπίσεώς του.

γ) όπως υπερασπίση ό ίδιος έαυτόν ή ανάθεση την υπεράσπισίν του εις συνήγορον τής έκλογής του, έν ή δε περιπτώσει δέν διαθέτει τά μέσα να πληρώση συνήγορον, να τω παρασχεθί τοιούτος δωρεάν, όταν τουτο ένδεικνυται υπό του συμφερόντος τής δικαιοσύνης.

δ) να έξετάση ή ζητήση όπως έξετασθώσιν οι μάρτυρες κατηγορίας και επιτύχη την πρόσκλησιν και έξέτασιν των μαρτύρων υπερασπίσεως υπό τους αυτόους όρους ως των μαρτύρων κατηγορίας.

ε) να τύχη δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως εάν δέν έννοη ή δέν όμιλη την χρησιμοποιουμένη εις τό δικαστήριον γλώσσαν.

*Άρθρον 7

1. Ουδεις δύναται να καταδικασθί διά πράξιν ή παράλειψιν ή όποία, καθ' ήν στιγμήν διεπράχθη, δέν άπετέλει άδίκημα συμφώνως προς τό έθνικόν ή διεθνές δίκαιον. Ούτε και επιβάλλεται βαρυτέρα ποινή από εκείνην ή όποία έπεβάλλετο κατά την στιγμήν τής διαπράξεως του άδική-

ματος.

2. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν σκοπεῖ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν δίκην καὶ τιμωρίαν ἀτόμων ἐνόχων διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αἱ ὁποῖαι, καθ' ἣν στιγμήν διεπράχθησαν, ἦσαν ἐγκληματικά συμφώνως πρὸς τὰς ἀναγνωριζόμενας ὑπὸ τῶν πολιτισμένων ἔθνων γενικὰς ἀρχὰς δικαίου.

* Ἄρθρον 8

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ οἰκογενειακῆς ζωῆς του, τῆς κατοικίας του καὶ τῆς ἀλληλογραφίας του.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρῃ ἐπέμβασις δημοσίας ἀρχῆς ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαιώματος τούτου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπέμβασις αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελεῖ μέτρον τὸ ὁποῖον, εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν, εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῆς χώρας, τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ τὴν πρόληψιν ποινικῶν παραβάσεων, τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας ἢ τῆς ἠθικῆς, ἢ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν ἄλλων.

* Ἄρθρον 9

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως καὶ θρησκείας· τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπάγεται τὴν ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων μεμονωμένως ἢ συλλογικῶς, δημοσίᾳ ἢ κατ' ἴδιον, διὰ τῆς λατρείας, τῆς παιδείας, καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τελεουργιῶν.

2. Ἡ ἐλευθερία ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐτέρων περιορισμῶν πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελοῦντων ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν προάσπισιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὑγείας καὶ ἠθικῆς, ἢ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων.

* Ἄρθρον 10

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως. Τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν γνώμης ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν λήψεως ἢ μεταδόσεως πληροφοριῶν ἢ ἰδεῶν, ἄνευ ἐπεμβάσεως δημοσίων ἀρχῶν καὶ ἀσχέτως συνόρων. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν κωλύει τὰ Κράτη ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐπιχειρήσεις ραδιοφωνίας, κινηματογράφου ἢ τηλεοράσεως εἰς κανονισμοὺς ἐκδόσεως ἀδειῶν λειτουργίας.

2. Ἡ ἀσκησις τῶν ἐλευθεριῶν τούτων, συνεπαγομένων καθήκοντα καὶ εὐθύναι, δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς ὠρισμένας διατυπώσεις, ὅρους, περιορισμοὺς ἢ κυρώσεις, προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελοῦντας ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα ἢ δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας ἢ τῆς ἠθικῆς, τὴν προστασίαν τῆς ὑπολήψεως ἢ τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων,

τὴν παρεμπόδισιν τῆς κοινολογήσεως ἐμπιστευτικῶν πληροφοριῶν ἢ τὴν διασφάλισιν τοῦ κύρους καὶ ἀμεροληψίας τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

* Ἀρθρον 11

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνέρχεσθαι εἰρηρικῶς καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν συνεταιρισμοῦ, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δικαιώματος ἰδρύσεως μετ' ἄλλων συνδικάτων καὶ προσχωρήσεως εἰς συνδικάτα ἐπὶ σκοπῶ προασπίσεως τῶν συμφερόντων του.

2. Ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἐτέρους περιορισμούς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων καὶ ἀποτελούντων ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν προστασίαν τῆς υγείας καὶ τῆς ἠθικῆς, ἢ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν τρίτων. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἐπιβολὴν νομίμων περιορισμῶν εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων τούτων ὑπὸ μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς ἀστυνομίας, ἢ τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

* Ἀρθρον 12

* Ἀμα τῇ συμπληρώσει ἡλικίας γάμου, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται εἰς γάμον καὶ ἰδρῶσιν οἰκογένειαν συμφώνως πρὸς τοὺς διέποντας τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐθνικοὺς νόμους.

* Ἀρθρον 13

Πᾶν πρόσωπον τοῦ ὁποίου τὰ ἀναγνωριζόμενα ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δικαιώματα καὶ ἐλευθερίαι παρεβιάσθησαν, ἔχει τὸ δικαίωμα πραγματικῆς προσφυγῆς ἐνώπιον ἐθνικῆς ἀρχῆς, ἔστω καὶ ἂν ἡ παράβασις διεπράχθη ὑπὸ προσώπων ἐνεργούντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δημοσίων καθηκόντων των.

* Ἀρθρον 14

Ἡ χρῆσις τῶν ἀναγνωριζομένων ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀσχέτως διακρίσεως φύλου, φυλῆς, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικῶν ἢ ἄλλων πεποιθήσεων, ἐθνικῆς ἢ κοινωνικῆς προελεύσεως, συμμετοχῆς εἰς ἐθνικὴν μειονότητα περιουσίας, γεννήσεως ἢ ἄλλης καταστάσεως.

* Ἀρθρον 15

1. Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐτέρου δημοσίου κινδύνου ἀπειλοῦντος τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, ἕκαστον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος δύναται νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ παράβασιν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων ὑποχρεώσεων, ἐν τῷ ἀπαιτουμένῳ ὑπὸ τῆς καταστάσεως ἀπολύτως ἀναγκαίῳ ὀρίῳ καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ μέτρα ταῦτα μὴ ἀντιτίθενται εἰς τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

2. Ἡ προηγουμένη διάταξις οὐδεμίαν ἐπιτρέπει παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2, εἰμὴ διὰ τὴν περίπτωσιν θανάτου συνεπιρὰ κανονικῶν πολεμικῶν

πράξεων, ή τών άρθρων 3,4 (παράγραφος 1) και 7.

3. Τά άσκούντα τό δικαίωμα τουτο παραβάσεως ύψηλά συμβαλλόμενα μέρη τηρουν τόν Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου τής Εύρώπης πλήρως ένήμερον τών ληφθέντων μέτρων ώς και τών αιτίων τά όποια τά προεκάλεσαν. Όφείλουν ώσαύτως νά πληροφορήσωσι τόν Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου τής Εύρώπης περι τής ήμερομηνίας κατά την όποιαν τά μέτρα ταύτα έπαυσαν Ισχύοντα και αι διατάξεις τής Συμβάσεως έτέθησαν εκ νέου έν πλήρει Ισχύϊ.

*Άρθρον 16

Ούδεμία διάταξις τών άρθρων 10, 11 και 14 δύναται νά θεωρηθί ώς άπαγορεύουσα εις τά ύψηλά συμβαλλόμενα μέρη νά επιβάλλωσι περιορισμούς εις την πολιτικήν δραστηριότητα τών ξένων.

*Άρθρον 17

Ούδεμία διάταξις τής παρούσης Συμβάσεως δύναται νά έρμηνευθί ώς έπαγομένη δι' έν Κράτος, μίαν ομάδα ή έν άτομον ολονδήποτε δικαίωμα όπως επιδοθί εις δραστηριότητα ή εκτελέση πράξεις σκοπούσας εις την καταστροφήν τών δικαιωμάτων ή έλευθεριών, τών άναγνωρισθέντων έν τή παρούση Συμβάσει, ή εις περιορισμούς τών δικαιωμάτων και έλευθεριών τούτων τών προβλεπομένων έν τή ρηθείση Συμβάσει.

*Άρθρον 18

Οι έπιτρεπόμενοι κατά τάς διατάξεις τής παρούσης Συμβάσεως περιορισμοί τών ειρημένων δικαιωμάτων και έλευθεριών δέν επιτρέπεται νά εφαρμοσθώσιν ειμή πρός τόν σκοπόν διά τόν όποιον καθιερώθησαν.

ΜΕΡΟΣ II

*Άρθρον 19

Πρός τόν σκοπόν εξασφαλίσεως του σεβασμου τών αναληφθεισών υπό τών ύψηλών συμβαλλομένων μερών διά τής παρούσης Συμβάσεως όποχρεώσεων, θα Ιδρυθώσι :

α) μία Εύρωπαϊκή Έπιτροπή Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, αναφερομένη έν τή συνεχεία τής παρούσης ώς ή «Έπιτροπή».

β) έν Εύρωπαϊκόν Δικαστήριον Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, έν τή συνεχεία τής παρούσης αναφερόμενον ώς τό «Δικαστήριον».

ΜΕΡΟΣ III

*Άρθρον 20

Ή Έπιτροπή άπαρτίζεται υπό άριθμου μελών Ισου πρός τόν τών ύψηλών συμβαλλομένων μερών. Ή Έπιτροπή δέν δύναται νά περιλάβη πλέον του ενός ύπηκόου του Ιδίου Κράτους.

*Άρθρον 21

1. Τά μέλη τής Έπιτροπής εκλέγονται υπό τής Έπιτροπής Ύπουργών, κατ' άπόλυτον πλειοψηφίαν, εκ καταλόγου όνομάτων συντασσομέ

νου υπό του Προέδρου της Συμβουλευτικής Συνελεύσεως.

*Άρθρον 23

Τὰ μέλη της Ἐπιτροπῆς λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις της Ἐπιτροπῆς υπό τὴν ἀτομικὴν των ἰδιότητα.

*Άρθρον 24.

*Ἐκαστον συμβαλλόμενον μέρος δύναται νὰ φέρῃ ἐνώπιον της Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου της Εὐρώπης οἵανδήποτε παράβασιν τῶν διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε θεωρήσει ὑπεύθυνον ἕτερον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος.

*Άρθρον 26

*Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως εἰ μὴ κατόπιν ἐξαντλήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἐνδίκων μέσων, συμφώνως πρὸς τοὺς γενικῶς παραδεγεμένους κανόνας διεθνοῦς δικαίου καὶ ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ της ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐσωτερικὴ τελεσίδικος ἀπόφασις.

*Άρθρον 27

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἐπιληφθῇ οὐδεμιᾶς αἰτήσεως ὑποβληθείσης συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 25, ἐάν :

α) εἶναι ἀνώνυμος.

β) εἶναι οὐσιαστικῶς ὁμοία πρὸς αἰτήσιν προηγουμένως ἐξετασθεῖσαν ὑπὸ της Ἐπιτροπῆς ἢ ἤδη ὑποβληθείσαν εἰς ἐτέραν διαδικασίαν διεθνοῦς ἐρεύνης ἢ τακτοποιήσεως καὶ ἐάν δὲν περιέχῃ τὰ γεγονότα.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ θεωρήσῃ ὡς ἀπαράδεκτον πᾶσαν αἰτήσιν ὑποβληθείσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 25, ἐάν θεωρήσῃ ὅτι ἡ αἰτήσις εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως, ἐκδήλως ἀβάσιμος ἢ παράνομος.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπορρίψῃ πᾶσαν αἰτήσιν τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀπαράδεκτον κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 26.

*Άρθρον 33

*Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

*Άρθρον 34

Αἱ ἀποφάσεις της Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων καὶ ψηφίζοντων μελῶν, αἱ ἀποφάσεις της ὑποεπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν μελῶν της.

ΜΕΡΟΣ IV

*Άρθρον 38

Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀπαρτίζεται ὑπὸ ἀριθμοῦ δικαστῶν ἴσου πρὸς ἐκεῖνον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου της Εὐρώπης. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συμπεριλαμβάνῃ πλέον τοῦ ἐνὸς ὑπηκόου τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

"Αρθρον 39

1. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, κατὰ πλειοψηφίαν τῶν ψηφίζόντων, ἐκ πίνακος ὑποψηφίων ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἕκαστον τῶν ὁποίων θὰ ὑποδείξη τρεῖς ὑποψηφίους, ἐξ ὧν τοῦλάχιστον οἱ δύο θὰ εἶναι τῆς ἐθνικότητός του.

"Αρθρον 43

Διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐκάστης ὑποθέσεως ἢ ὁποῖα φέρεται ἐνώπιόν του, τὸ Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ Τμήματος ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑπτὰ δικαστῶν. Θὰ συμμετέχωσιν αὐτοδικαίως ὁ δικαστὴς τῆς ἐθνικότητος ἐκάστου ἐνδιαφερομένου Κράτους, ἢ ἑλλείψει τοιοῦτου, πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, ὅπως παρακαθήσῃ ὡς δικαστὴς· τὰ ὀνόματα τῶν ὑπολοίπων δικαστῶν κληρώνονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως.

"Αρθρον 44

Μόνον τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα παρουσίας πρὸ τοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 45

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ὑποθέσεων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τὰς ὁποίας τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ τῷ παραπέμπωσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 48.

"Αρθρον 51

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἡτιολογημένη.
2. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν ἐκφράζη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν δικαστῶν, ἕκαστος δικαστὴς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφέρῃ ἐν αὐτῇ τὴν ἀτομικὴν του γνώμην.

"Αρθρον 52

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου εἶναι τελεσίδικος.

"Αρθρον 53

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐν ταῖς ὁποίαις εἶναι διάδικοι.

"Αρθρον 54

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου διαβιβάζεται πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὑπουργῶν, ἢ ὁποῖα ἐπιβλέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς.

ΜΕΡΟΣ V

"Αρθρον 61

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐπηρεάζει τὴν

χορηγηθείσαν τῇ Ἐπιτροπῇ Ὑπουργῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἐξουσίαν.

*Ἀρθρον 62

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀμοιβαίως παραιτοῦνται τοῦ δικαιώματος, ἐξαιρέσει προκειμένου περὶ ἐιδικῆς συμφωνίας, ὅπως ἐπικαλεσθῶσι συνθήκας, συμβάσεις, δηλώσεις μεταξὺ αὐτῶν ὑπαρχούσας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὑποβολῆς, δυνάμει αἰτήσεως, διαφορᾶς δημιουργηθείσης ἐκ τῆς ἐρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἰς τρόπον διακανονισμοῦ διάφορον τοῦ ἐν παρούσῃ Συμβάσει προβλεπομένου.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Εἰς τὴν Σύμβασιν περὶ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν.

Αἱ Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, Μέλη τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης Ἐχόμεναι τῆς ἀποφάσεως ὅπως λάβωσι τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς διασφάλισιν τῆς συλλογικῆς ἐγγυήσεως δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν πέραν τῶν ἤδη ἀναφερομένων εἰς τὸ Κεφάλαιον 1 τῆς Συμβάσεως περὶ προασπίσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, ἦτις ὑπεγράφη ἐν Ρώμῃ τὴν 4ην Νοεμβρίου 1950 (κατωτέρω κατονομαζομένης «ἡ Σύμβασις»)

Συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

*Ἀρθρον 1

Πάν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δικαιούται σεβασμοῦ τῆς περαιοῦσας του. Οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ εἰμὴ διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας καὶ ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους, ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ὄρους.

Αἱ προαναφερόμεναι διατάξεις δὲν θίγουσι τὸ δικαίωμα παντὸς Κράτους ὅπως θέσῃ ἐν ἰσχύϊ Νόμους οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς ρύθμισιν τῆς χρήσεως ἀγαθῶν συμφώνως πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καταβολῆς φόρων ἢ ἄλλων εἰσφορῶν ἢ προστίμων.

*Ἀρθρον 2

Οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῇ τοῦ δικαιώματος ὅπως ἐκπαιδευθῇ. Πάν Κράτος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἀναλαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ καθηκόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ σέβεται τὸ δικαίωμα τῶν γονέων ὅπως ἐξασφαλίζωσι τὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν ταύτην συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικὰς καὶ φιλοσοφικὰς πεποιθήσεις.

*Ἀρθρον 3

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διενεργῶσι, κατὰ λογικὰ διαστήματα, ἐλευθέρας μυστικὰς ἐκλο-

γας, υπό συνθήκας επιτρεπούσας την ελευθέραν έκφρασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος.

Ἄρθρον 4

Πᾶν ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος δύναται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς ἢ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ καθ' ὁλιανδήποτε στιγμὴν ἀκολούθως νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης δῆλωσιν ἐμφαίνουσαν ἐν τίνι μέτρῳ ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐπὶ ὠρισμένων ἐδαφῶν καθοριζομένων εἰς τὴν ρηθεῖσαν δῆλωσιν καὶ τῶν ὁποίων ἔχει τοῦτο τὴν διεθνῆ ἐκπροσώπησιν.

Ἐκαστὸν ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Κράτος ὅπερ ἤθελε κοινοποιήσῃ δῆλωσιν, δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύναται, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, νὰ κοινοποιῇ νέας δηλώσεις τροποποιούσας τὸ περιεχόμενον πάσης ἄλλης προηγουμένης δηλώσεως αὐτοῦ ἢ θετούσης τέρμα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐπὶ ἐδάφους τινός.

Πᾶσα δῆλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον θὰ θεωρῆται ὡς γενομένη συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 63 τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 5

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θέλουσι θεωρῆ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὡς ἄρθρα πρόσθετα εἰς τὴν Σύμβασιν καὶ ἅπασαι αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως.

«**ΕΣΟ**· μορφωμένος και ικανός έπαγα-
γελματίας, υπερήφανος διότι συμμε-
τέχεις εις την παραγωγήν, καλός και άξιος
"Ελληνη με πλήρη συνείδησιν των υποχρε-
ώσεών σου, πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν και
τὸ μέλλον τοῦ "Εθνους, φωτισμένος οδηγός
τοῦ Λαοῦ και πιστός του συγχρόνως υπηρέ-
της, χρήσιμος και αξιοπρεπής "Ανθρω-
πος, φίλος τῆς "Ελευθερίας και τῆς Δικαιο-
σύνης, ἔμπλεως ἀνθρωπιστικῶν "Ιδανικῶν».

Ἴδου τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς.

Η ΣΧΟΛΗ ζητεῖ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπου-
δαστάς της δημιουργικὰ στελέχη, με υπερη-
φάνειαν διὰ τὴν ἀποστολὴν των και με φιλο-
δοξίας, με πνευματικὰς ἀνησυχίας, με ἀληθῆ
ἀνάτασιν ψυχῆς και ὄχι εὐτελεῖς και ἀνα-
ξιοπρεπεῖς θεσιθήρας.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ποὺ θέλω νὰ μάθω εις τοὺς
μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι
ἡ ζωὴ. Ὅρθῶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ πρέπει νὰ ἔχη ὡς
σκοπὸν ν' ἀνυψώσῃ τὸ ἄτομον μέσα εις ἕν
εὐήμεροῦν σύνολον.

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Ἀποτελεῖ αὐτοτελές κοινῆς ὠφελείας Ἰδρυμα, ἀνήκον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐπαγγελματικῆς οἰκονομικο-διοικητικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ ἰδίων διοικήσιν καὶ διαχειρίσιν.
2. Τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας (Ὑπηρεσία Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως).
3. Παρασκευάζει διοικητικά καὶ διαχειριστικά στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, καὶ ἰδίως τὴν βιομηχανίαν, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμούς. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἰκανότητάς. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικο-διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν.
4. Δέν εἶναι σχολὴ τεχνικὴ, οὐδὲ προπαρασκευαστικὴ δι' ἄλλα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα. Εἶναι ἀνεξάρτητον ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα, φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάζη τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας, καλοὺς Ἑλληνας, χρήσιμους ἀνθρώπους μὲ ἥθος καὶ ἰδανικά.
5. Δέχεται ὠρισμένον κατ' ἔτος ἀριθμὸν σπουδαστῶν, βάσει εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, διεξαγομένων μεταξὺ κατόχων ἀπολυτηρίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
6. Θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ ἀμείλικτος καταδίκη τῆς θεισθηρίας καὶ τοῦ παρασιτισμοῦ. Διὰ τοῦτο, καλεῖ μόνον ὄσους πράγματι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν—μὲ πολὺν μόχθον καὶ πολλὰς θυσίας—καὶ ὄχι ὄσους τυχὸν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν πρόσκτησιν ἐνὸς τυπικοῦ προσόντος πρὸς κατάληψιν μιᾶς δημοσίας θέσεως. Διὰ τοῦτο, ἀκριβῶς, πιστεύει ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πτυχιούχων τῆς.
7. Ἡ κατεῦθυνσις τῆς εἶναι ἐπαγγελματικὴ καὶ ὠφελιμιστικὴ. Εἶναι ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα τὸ ὁποῖον, βασιζόν τὴν ἐργασίαν του εἰς τὰ ἡλεγχμένα δεδομένα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, ἐπιδιώκει νὰ ἀσκήσῃ τὴν οἰκονομικὴν σκέψιν τῶν σπουδαστῶν, νὰ ἀναπτύξῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν παρατηρητικότητά των ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ τῶν διοικητικῶν ζητημάτων, νὰ τοὺς

καθοδηγήσει εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασιν τούτων καὶ τὴν ἀναζητή-
σιν πρακτικῶν καὶ σκοπίμων λύσεων διὰ τὰ προβλήματα τῆς
οἰκονομίας καὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχα-
νίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας καὶ νὰ παρασκευάσῃ αὐτοὺς
ἱκανοὺς νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν τεχνικὴν, διοικητικὴν καὶ ἐμπο-
ρικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρή-
σεων, ὡς καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν.

8. Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τριετής. Διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ
κύκλου εἰς κύκλον σπουδῶν παρεμβάλλονται τμηματικαὶ ἐξετά-
σεις. Κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος οἱ σπουδασταὶ ὑψίστανται εἰδικὴν
ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέτασιν, ἐνώπιον Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἰὰ τὴν
συμμετοχὴν εἰς τὴν πτυχιακὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη ὑπο-
βάλλει ὁ σπουδαστὴς μίαν μελέτην τοῦ ἐπὶ θέματος σχετικοῦ
μὲ τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα, ὡς καὶ μίαν ἐργασίαν εἰς τὸ
Γραφεῖον Ἐρευνῶν (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν) τῆς Σχολῆς.
Οἱ ἐπιτυχάνοντες λαμβάνουν τὸ Πτυχίον, ἀφοῦ προσκομίσουν
πιστοποιητικὸν ἐξαμήνου τουλάχιστον εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὸ
δημόσιον ἢ ὀργανισμοὺς δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ εἰς σο-
βαρὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.
9. Οἱ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς, βάσει ρητῶν κειμένων διατάξεων,
δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ νὰ προάγωνται ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ
γραμματέως Β' καὶ ἄνω εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Βιομηχα-
νίας καὶ Ἐργασίας, εἰς τὰς Ἐφορίας, Τελωνεῖα, Ἐφορίας κα-
πνοῦ καὶ Ταμεῖα, εἰς τὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος
διὰ τὰς θέσεις στατιστικολόγων Β' καὶ Α' κατηγορίας, εἰς τὸ
στράτευμα, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν ὡς οἰκονομικοὶ ἀξιω-
ματικοί, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁμοίως, εἰς θέσεις δια-
φόρων Ὄργανισμῶν (ΙΚΑ, ΟΛΠ, Ἐπιμελητήρια κλπ.), εἰς θέσεις
λογιστῶν Γεωργικῶν Ὄργανισμῶν κλπ. Εἰς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονο-
μίαν εἶναι περιζήτητοι, λόγῳ τῆς εἰδικῆς μορφώσεώς των.
10. Παρὰ τὴν Σχολὴν—καὶ ὡς ἰδρύματα αὐτῆς—λειτουργοῦν Γραφεῖα
Ἐρεύνης καὶ Κέντρα Ἐπιμορφώσεως, μὲ ἰδιαίτερον ἕκαστον σκο-
πὸν εἰδικῆς κατάρτισεως νέων ἢ ὑπαλλήλων ἀντιλαμβανομένων
τὴν ἀνάγκην ἐξειδικεύσεως εἰς τὰ θέματα τοῦ κύκλου ἐργασίας
ἢ δραστηριότητός των. Τὰ ἰδρύματα ταῦτα οὐδαμῶς ἀποτελοῦν
Σχολὰς ἐκπαιδευτικοῦ συγκροτήματος πολυσχολικῆς μορφῆς
πανεπιστημιακοῦ τύπου. Ἡ Σχολὴ εἶναι μία καὶ ἐνιαία· δὲν εἶναι
πολυσχολικὸν ἴδρυμα, οὐδὲ διανοεῖται νὰ ἀποβῇ τοιοῦτον, ἀκρι-
βῶς διὰ νὰ διατηρῇ ἀδιάσπαστον τὴν δραστηριότητά της καὶ εἰς
ὑψηλὸν βαθμὸν τὴν ἀπόδοσίν της ἐν τῷ αὐστηρῷ περιγρᾶμματι
τοῦ προορισμοῦ της. Διὰ τοῦτο δὲν παρέχει πτυχία ἢ διπλώματα
εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὰ ὡς εἴρηται ἰδρύματα, ἀλλ' ἀπλᾶ
πιστοποιητικὰ εὐδοκίμου φοιτήσεως, μὴ συνιστῶντα τυπικὸν
προσόν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως εἰδικοί νόμοι τοῦ Κράτους ὀρίζουν.

Γενικαὶ γραμμαὶ τοῦ προγράμματος διδασκαλίας

Ἡ διάρκεια σπουδῶν πρὸς ἀπόκτησιν «Πτυχίου Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» εἶνε τριετής, κατανεμομένη εἰς ἕξ Ἀκαδημαϊκὰ Ἑξάμηνα: τρία χειμερινὰ καὶ τρία ἑαρινά. Ἐκαστον ἑξάμηνον περιλαμβάνει 14 ἑβδομάδας πλήρους διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα τῶν χειμερινῶν ἑξαμήνων ἄρχονται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγουν τὴν 10ην Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους, τὰ δὲ μαθήματα τῶν ἑαρινῶν ἑξαμήνων ἄρχονται τὴν 11ην Φεβρουαρίου καὶ λήγουν τὴν 10ην Ἰουνίου. Τὸ ἀκαδημαϊκόν, διοικητικόν καὶ διαχειριστικόν ἔτος τῆς Σχολῆς ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους.

Ἡ διδασκαλία διεξάγεται, ἰδίως διὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἑξάμηνα, κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται, ἐπίσης πρὸς νέους οἵτινες ἔχουν ἀναλάβει οἱ ἴδιοι τὴν εὐθύνην τῆς ζωῆς των, ἐργαζόμενοι διὰ τὰ ἀντιμετώπισουν τὰς εἰς αὐτοὺς ἀναλογούσας δαπάνας, καὶ ἐκεῖθεν ἀντελήφθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρτιωτέρας μορφώσεως καὶ τὴν ἀνωτέραν σκοπιμότητα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως, πρὸς παραγωγικώτεραν καὶ ἀποδοτικώτεραν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου των ὡς κοινωνικῶν παραγόντων καὶ στοιχείων ὀργανικῶν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἡ λειτουργία, ἐν τούτοις, τῶν πρωινῶν μαθημάτων δὲν εἶνε ἐκτὸς τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς.

Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα κατετάγησαν εἰς πέντε κύκλους :

- α) Οἰκονομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 21 ὥραι, ἦτοι τὰ 22,23ο)ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- β) Ἐμπορικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 25 ὥραι, ἦτοι τὰ 27,77ο)ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- γ) Νομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 14 ὥραι, ἦτοι τὰ 15,56ο)ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- δ) Ἀνθρωπίνου παράγοντος μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 16 ὥραι, ἦτοι τὰ 17,77 ο)ο τοῦ ἀριθμοῦ ὥρῶν διδασκαλίας.

ε) Τεχνικά μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 15 ὥραι, ἤτοι τὰ 16,670ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

Εἰδικώτερον, οἱ σκοποὶ ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω πέντε ὀργανικῶν κύκλων μαθημάτων εἶνε οἱ κάτωθι :

Α' Οἰκονομικὰ μαθήματα. Ἡ οἰκονομικὴ μὀρφωσις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τῆς Σχολῆς. Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς θεωρίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἥτις κατὰ βάθος καὶ πλάτος διερευνᾶται, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἀρτία θεωρητικὴ οἰκονομικὴ κατάρτισις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων με τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρήσεις. Τοιοῦτοτρόπως ἐπιζητεῖται ὥστε ὁ ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς, εἴτε ὡς βιομήχανος καὶ βιοτέχνης εἴτε ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος, νὰ εἶναι ἐφωδισμένος με ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ἵνα ἀντιλαμβάνεται τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συγχρόνου οἰκονομικοῦ βίου.

Β' Ἐμπορικὰ. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν μὀρφωσιν τὴν ὁποῖαν παρέχουν τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα, ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ Τεχνικὴ—ἢ ἀκριβέστερον ἡ Πρακτικὴ—τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου, ἢ Λογιστικὴ καὶ τὰ Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ συμπληρῶνουν καὶ σταθεροποιῶν τὴν μὀρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, διὰ τῶν ποικίλων ἐφαρμογῶν τῶν θεωρητικῶν γνώσεων. Μελετᾶται, δηλονότι, ἐνταῦθα τὸ «τί» καὶ «πῶς γίνεται» καὶ ἐξοικειοῦται ὁ σπουδαστῆς με τὴν πραγματικότητα, ὥστε ἡ μεθαρμογὴ του, ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, νὰ γίνεται ταχύτερα καὶ εὐχερεστέρα.

Γ' Νομικὰ. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποβλέπουν νὰ καταρτίσουν νομικοὺς, οὐδὲ νὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν. Σαφῶς ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει νὰ δώσῃ, εἰς γενικὰς γραμμάς, τὴν εἰκόνα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, νὰ παράσχῃ τὰς βασικὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι δικαίου εἰς τὰς συναλλαγὰς, καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ γνωρίζουν τὰ νομικὰ πλαίσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ κινήται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ἰδιαιτέρως, ὡς εὐνόητον, προσοχὴ δίδεται εἰς τὸ Ἐμπορικόν, Βιομηχανικόν, Ἀγορανομικόν καὶ Μεταλλευτικόν Δίκαιον. Ἐπιζητεῖται, δηλονότι, οἱ ἀπόφοιτοι, ὡς πολῖται καὶ ὡς στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, νὰ ἀντιλαμβάνωνται πότε πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἀρμοδίους νομικοὺς πρὸς κατοχύρωσιν τῶν ἐνεργειῶν των καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων των, ὡς ἐπίσης νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφεύγουν

τάς συνεπείας, και τάς αντίστοιχους εϋθύνας, έκ τής άγνοίας τών κανόνων οΐτινες διέπουν τήν οικονομικήν συναλλαγήν.

Δ' Μαθήματα του Άνθρωπίνου παράγοντος. Τά μαθήματα ταϋτα, Ιδιάζοντα εις τήν Σχολήν μας, άποβλέπουν νά έξετάσουν τόν άνθρωπον ώς βασικόν συντελεστήν τής παραγωγής και νά δώσουν τήν όρθήν λύσιν τοϋ θεμελιώδους προβλήματος τὸ όποϊον προκύπτει έν τῇ οικονομική ζωῇ, τής βελτιώσεως τών όρων διαβιώσεως τών έργαζομένων, έν συνδυασμῶ πρὸς τήν αύξησιν τής άποδόσεως τής ανθρωπίνης εργασίας. Ζητείται, δηλονότι, νά άνευρεθοϋν οι νόμοι τής ανθρωπίνης εργασίας και άποδόσεως και νά έξετασθοϋν τά σχετικά προβλήματα, όχι μόνον από τής πλευράς τής Τεχνικής και τής Οικονομικής Έπιστήμης αλλά και από τής πλευράς τής Ψυχολογίας (άτομικής και κοινωνικής), τής *Υγιεινής, τής Παιδαγωγικής και τής Διοικητικής. Έπιδιώκεται πὼς θά άποφευχθῇ ὁ περιττός κόπος και ἡ άπώλεια τοϋ χρόνου, διὰ νά πραγματοποιηθῇ, ὑπό τούς καλύτερους όρους τής τεχνικής, υγιεινής, ψυχικής Ικανοποίησεως, ἡ μείζων άπόδοσις τοϋ ανθρωπου, τοϋ όποϊου, ἐπ' ὠφελεία του και ἐπ' ὠφελεία τοϋ συνόλου, δέον νά έκμεταλλευθῶμεν τάς σωματικές, ψυχικές και πνευματικές Ικανότητες. Έπιζητείται νά επανέλθῃ ἡ χαρά εις τήν εργασία, νά Ικανοποιηθῇ τὸ ένστικτον τής δημιουργικότητος, νά άποδεσμευθοϋν αὐ δυνατόι τής πρωτοβουλίας έκάστου, νά εϋρυνθοϋν αὐ προοπτικά και νά έναρμονισθοϋν αὐ προσπάθειαι. Έρευνάται ὁ ανθρωπος όχι ὡς μέσον, άλλ' ὡς σκοπός. Ἡ σημασία τών μαθημάτων τούτων, με τήν έκτασιν τών επιχειρήσεων, τόν καταμερισμόν τής εργασίας και τόν διεθνή ανταγωνισμόν, καθίσταται όσημέρσι μεγαλυτέρα, Ιδία διὰ τήν καϋστερημένην, και τεχνικῶς και ὀργανικῶς, Χώραν μας.

Ε' Τεχνικά μαθήματα. Ἡ διδασκαλία τών Τεχνικῶν μαθημάτων δέν άποβλέπει νά καταρτίσῃ Τεχνικούς. Τοϋτο εἶναι ἔργον άφ' ενός τών Πολυτεχνείων και τών οικείων Σχολῶν τών Πανεπιστημίων, εις ἑλάσσονα δὲ κύκλον, τών μέσων και κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπός τής διδασκαλίας έν τῇ Σχολῇ εἶναι όχι ἡ ειδίκευσις άλλ' ἡ ένημέρως και ὁ προσανατολισμός τών σπουδαστῶν εις τήν τεχνικήν ὀργάνωσιν και λειτουργίαν τών βιομηχανικῶν επιχειρήσεων, οϋτως ὡστε νά εἶναι δυνατή και εύχερής ἡ άμοιβαία κατανόησις τών διοικητικῶν και τεχνικῶν στελεχῶν. Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα τήν σημασίαν τής ὁλονέν έξελισσομένης Τεχνικής εις τόν καθόλου κοινωνικόν και οικονομικόν βίον, φιλοδοξεῖ ὅπως οι άποφοιτῶντες ἐξ αϋτῆς εἶναι ἀρτίως έξωπλισμένοι, ὡστε νά άποβοϋν Ικανοί συνεργάται εις τὸ ἔργον τής βιομηχανικής ανασυγκροτήσεως τοϋ τόπου και συνάμα νά εἶναι εις θέσιν νά άντιλαμβάνωνται τάς τεχνικές προόδους και τήν επίπτωσιν αϋτῶν ἐπὶ τής οικονομικής ὀργανώσεως και τής καθόλου λειτουργίας τής οικονομικής ζωῆς.

Ζ' Έπικουρικά μαθήματα. Εις τήν Σχολήν διδάσκονται, επίσης, ὡς

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1956—57 *

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Κατανεμόμενα εἰς 22 ἔδρας	Α'		Β'		Γ'		Τὸ ὅλον
	1	2	1	2	1	2	
Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	2	2	2	1	1	5
Βιομηχανικὴ καὶ Ἑνεργειακὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	3	2 ¹ / ₂
Μεταλλευτικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	—	—	—	—	2	2	2
*Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	—	—	—	—	2	2	2
Δημοσ. Οἰκονομία καὶ Δημοσιον. Νομοθεσία	—	—	2	4	2	2	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	—	—	2	2	—	—	2
Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου :							
*Ἐμπόριον	2	2	—	—	—	—	
Τράπεζαι	—	—	—	2	—	—	6
*Ἀσφάλειαι	—	—	2	—	—	—	
Μεταφοραὶ	—	—	2	2	—	—	
Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	2	2	—	—	—	—	2
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	4	4	—	—	—	—	6 ¹ / ₂
Στατιστικὴ	—	—	2	3	—	—	
Λογιστικὴ	4	4	6	4	2	—	11
*Ἐλεγκτικὴ	—	—	—	—	—	2	
Κοστολόγησις καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ	—	—	—	—	3	5	4
Δίκαιον : Δημόσιον	2	2	—	—	—	—	6
Ἰδιωτικόν	2	2	2	2	—	—	
*Ἐμπορικόν Δίκαιον	—	—	3	1	3	2	5
Βιομηχανικόν	—	—	—	1	—	—	
Κοινωνιολογία	—	—	2	3	—	—	2 ¹ / ₂
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	—	3
*Ἐργατικόν Δίκαιον	—	—	—	—	1	3	3
*Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	2	2	2	2	2	2	6
*Ὁργάνωσις Ἐργοστασίων	—	—	—	—	3	3	3
*Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ	—	—	—	—	4	—	2
Ψυχοτεχνικὴ	—	—	—	—	—	4	2
Χημεία	2	2	—	—	—	—	5 ¹ / ₂
*Ἐμπορευματολογία	—	—	3	2	2	—	
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία							
Φυσικὴ	2	2	—	—	—	—	6
Μηχανογνωσία	—	—	4	—	—	—	
Ἡλεκτροτεχνία	—	—	—	4	—	—	
	24	24	34	34	33	33	91

* Αἱ ὧραι σημειοῦνται κατὰ ἀκαδημαϊκὰ ἐξάμηνα. Ἐκάστη ὥρα ἀντιστοιχεῖ εἰς 13 μαθήματα καθ' ἐξάμηνον. Ἡ στήλη «Τὸ ὅλον» περιλαμβάνει τὰς ἀντιστοιχοῦσας ὧρας εἰς τὸ σύνολον τῶν τριῶν ἐτῶν· συνεπῶς διὰ τὸ μάθημα π.χ. τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν διατίθενται 5 ὧραι καθ' ἐβδομάδα, ἧτοι (5X26) 130 μαθήματα ἐν ὄλῳ.

ἐπικουρικά μαθήματα, αἱ ξένοι γλώσσαι καὶ ἡ στενογραφία. Ἐντὸς τοῦ ὀργανικοῦ προγράμματος δὲν περιέχονται ταῦτα. Ἐν τούτοις ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας, ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας εἰς ξένην γλώσσαν κλπ., ὑποχρεοῖ τοὺς σπουδαστάς νά ἐξετασθοῦν, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Β' ἔτους σπουδῶν, εἰς μίαν τῶν δύο διδασκομένων γλωσσῶν, συνάμα δὲ βελτιώνει, κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, τὴν βαθμολογίαν τοῦ σπουδαστοῦ τοῦ ἐπιτυχάνοντος καὶ εἰς τὴν ἐτέραν ξένην γλώσσαν. Ὡσαύτως βελτιοῦται ἡ βαθμολογία τοῦ δίδοντος «ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ» ἐάν οὗτος ἐπιτύχη εἰς μίαν ξένην γλώσσαν ἢ περισσοτέρας.

Ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν γίνεται ὄχι μόνον κατὰ τὸν γνωστὸν ἀπὸ ἔθρας τρόπον, ἀλλὰ καὶ καθ' ὁμάδας, διὰ τῆς χρησιμοποήσεως τοῦ *linguaphone*; ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν, φυσικά, τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκεται προαιρετικῶς ἡ Στενογραφία, δεδομένης τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς χρησιμότητος, καὶ ἡ ἐπιτυχία εἰς αὐτὴν βελτιώνει τὸν βαθμὸν τοῦ δίδοντος τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα ἐπίσης τὴν πρακτικὴν ἀξίαν τῆς ἐκμάθησεως τῆς γραφομηχανῆς, διευκολύνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας νά καταρτισθοῦν σπουδαστάς τῆς, συνιστῶσα αὐτοὺς εἰς καταστήματα πωλήσεως γραφομηχανῶν. Ἐπίσης βελτιοῦται ὁ βαθμὸς τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων, ἐάν ὁ ὑποψήφιος ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει ἐπαρκῶς δακτυλογραφίαν.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἡ ἀκολουθουμένη μέθοδος διδασκαλίας εἶναι ὁ συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως. Ἡ διδασκαλία δὲν εἶναι ἐμπειρική, ἀλλ' ἐπίσης δὲν ἀναφέρεται εἰς ἀφηρημένας ἐννοίας, δυναμένας νά ἀποτελέσουν τὸ θέμα ἐρευνῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ Σχολή πιστεῦει ὅτι ὁ καθαρὸς πρακτικὸς δὲν δύναται νά ὑψωθῇ ὑπεράνω τῆς θέσεώς του, οὐδὲ νά ἔχη τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησιν, ἀλλὰ φρονεῖ, ἐπίσης, ὅτι ἡ θεωρία τότε μόνον ἀποκτᾷ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐπαγγελματίαν, ὅταν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ χρησιμεύῃ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καλυτέρων λύσεων.

Ἡ διδασκαλία, κυρίως, γίνεται ἀπὸ ἔθρας, εἶναι, δηλονότι, ἀκαδημαϊκή, ἀναπτύσσουσα ἐπιστημονικῶς τὴν ὕλην, κατὰ θέματα μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς ταξινομημένα. Ἡ ἐμπέδωσις τῶν γνώσεων συντελεῖται διὰ τῶν Φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἐξετάζεται ἡ διδασχθεῖσα ὕλη ἢ γίνεται ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν περίληψις αὐτῆς ἢ τέλος τίθενται πρὸς λύσιν πρακτικὰ θέματα, σχετικὰ μὲ τὰ διδασχθέντα.

Ἡ ἐκμάθησις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κανόνων διὰ τῆς ἀπὸ ἔδρας ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας δὲν ἀναπτύσσει πάντοτε τὰς δεξιότητας τοῦ σπουδαστοῦ. Ἐνίοτε ἐμποδίζεται ἢ αὐτενέργειά του, ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται ὁ σπουδαστὴς πότε καὶ πῶς θὰ ἐφαρμόσῃ τὰ διδαχθέντα εἰς τὰς συγκεκριμένους περιπτώσεις τῆς ζωῆς. Διὸ ἡ Σχολὴ, ὅπου εἶναι τοῦτο δυνατόν, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκαδημαϊκὴν παράδοσιν, προσπαθεῖ, καινοτομοῦσα, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν λεγομένην περιπτώσιακὴν μέθοδον (Case system). Τὰ διδόμενα περιστάτικα εἰς τοὺς σπουδαστὰς προέρχονται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ παρουσιάζονται πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν τυχόν προκυπτόντων οικονομικῶν, ἐμπορικῶν, νομικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ τεχνικῶν προβλημάτων. Οὕτω ἀσκεῖται ὁ σπουδαστὴς νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὴν ταύτην τὴν πρᾶξιν, νὰ παρακολουθῇ τὰς διαφόρους φάσεις, νὰ ἀναζητῇ νέους συνδυασμοὺς γεγονότων καὶ νὰ εὕρισκεται πρὸ συγκεκριμένων ἀποριῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ γεννῶνται κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἀκρόασιν τῶν μαθημάτων.

Αἱ γνώσεις, αἱ εἰς τὴν Σχολὴν κηθεῖσαι, ἐμπεδοῦνται ἔτι περισσότερο διὰ σειρᾶς μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (ἐργοστάσια, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα καὶ καταστήματα). Τὰ μαθήματα ταῦτα δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἐπισκέψεις, θεαματικοῦ χαρακτῆρος. Πρὸ αὐτῶν οἱ σπουδασταὶ μελετοῦν εἰς τὴν Σχολὴν τὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τόπον ἐργασίας, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν, ἢ δὲ ἐπακολουθοῦσα ἐπίσκεψις γίνεται βάσει προκαθορισμένου σχεδίου. Μετ' αὐτὴν ἐπακολουθεῖ γραπτὴ ἔκθεσις καὶ συστηματικὴ κριτικὴ, ἐξάγονται δὲ τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, λογιστικῆς, ὀργανωτικῆς, ψυχολογικῆς καὶ ὄρων ἐργασίας συμπεράσματα.

Οὕτω πῶς ἡ ἐπίσκεψις εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας δὲν ἀποβαίνει διαβατικὴ ἐπιθεώρησις, ἄνευ, κατὰ κανόνα, σοβαροῦ διδακτικοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ πραγματικὴ εὐκαιρία νὰ συστηματοποιηθοῦν καὶ νὰ ὀλοκληρωθοῦν ὅλαι αἱ σχετικαὶ γνώσεις ἐπὶ ἑνὸς θέματος, νὰ κινηθῇ ἡ παρατηρητικότης καὶ νὰ τονωθῇ ἡ κρίσις τῶν σπουδαστῶν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐκ μέρους τῶν κατανόησιν, ὅτι τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα εἶναι πράγματι χρήσιμα διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν σταδιοδρομίαν.

Κ Α Τ Α Ρ Τ Ι Σ Ι Σ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο Σ

Κατά την κατάρτισιν τοῦ Προγράμματος ἐπρυτάνευσαν αἱ κάτωθι ἀρχαί :

α) Κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια νὰ κατοχυρωθῇ ὁ ἐπαγγελματικὸς χαρακτήρ τῆς Σχολῆς, καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μόρφωσις εἰδικευμένων στελεχῶν, κατὰ πρῶτον διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον διὰ τὰς συναφεῖς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, καθόσον, εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα τῆς γοργῆς ἀναπτύξεως τοῦ τεχνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας, ἡ ἀνάγκη τῆς εἰδικευμένης μορφώσεως εἶναι ἐπιτακτικὴ. Ἀντίθετος ἄποψις θὰ ἀπετέλει ἐκπαιδευτικὴν ὀπισθοδρόμησιν.

β) Παραλλήλως, κατεβλήθη φροντίς νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ κίνδυνοι τῆς εἰδικεύσεως, ἢ στενότητος, δηλονότι, τῶν ὀριζόντων καὶ ἡ μονομέρεια τῶν ἀντιλήψεων. Τοῦτο προσπαθεῖ νὰ ἀποφύγῃ ἡ Σχολή, διὰ παραλλήλου διδασκαλίας, συνθετοῦσης τὰ ἐπὶ μέρους εἰς ἓν ἄρμονικὸν σύνολον μὲ εὐρείας προοπτικὰς, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δημιουργία ὠλοκληρωμένων, ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως, ἐπαγγελματιῶν.

γ) Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ ἑλληνικὴ πραγματικότητα, αἱ γνώσεις τῶν ἀποφοίτων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ συνθηκαὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, καθὼς καὶ τὰ Προγράμματα τῶν ἀντιστοιχῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ Πρόγραμμα, ἀναντιρρήτως, εἶναι ἐντοπισμένον καὶ συγχρονισμένον.

δ) Βασικὴ σκέψις ὑπῆρξεν ὁ συντονισμὸς τῶν μαθημάτων, ὥστε ὅλα νὰ κατατείνουσιν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Πολλὰ προβλήματα ἀπαντῶνται διαπραγματευόμενα εἰς διάφορα μαθήματα, ἕκαστον ὅμως τούτων τὰ ἐξετάζει ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του σκοπιᾶς (τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, ἐμπορικῆς, ὑγιεινῆς κ.λ.π.). Οὕτω, τὸ ζήτημα ἐρευνᾶται ἀπὸ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἀπόψεων καὶ ἔπειτα ἐπιζητεῖται ἡ συνολικὴ ἐπισκόπησις του, ὑπὸ τὴν σύνθετον μορφήν ὑφ' ἣν παρουσιάζεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡ ἀναλυτικὴ ἐξέτασις ἐπιβάλλεται ὑπὸ παιδαγωγικῶν λόγων, ἐνῶ ἡ συνθετικὴ ἐξ αὐτῆς τῆς ζωῆς.

ε) Τέλος, κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὸν ἄρμονικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν συνδυασμὸν θεωρίας καὶ πράξεως, δὲν παραγνωρίζεται, ὅμως, ὅτι ἡ ἀρτία ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις ἐπιτυγχάνεται μόνον ὅταν ἡ μαθήτευσις εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρᾶξιν συμπληρῶσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας· διὸ καὶ ὁ Ὅργανισμὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζει ὅτι πρὸς ἀπονομήν τοῦ Πτυχίου ἀπαιτεῖται, τουλάχιστον, ἑξάμηνος πρακτικὴ ἄσκησις.

στ) Τὰ διδασκόμενα κύρια μαθήματα εἶναι ἐν συνόλῳ δεκαεπτὰ, ἑξ ἀνήκουν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κύκλον, τρία εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, δύο ἀποτελοῦν τὸν κύκλον τῶν νομικῶν μαθημάτων, τέσσαρα ἀπαρτίζουν τὸν ἀφορῶντα τὸν ἄνθρώπινον παράγοντα κύκλον καὶ δύο τὸν κύκλον τῶν τεχνικῶν μαθημάτων. Ἐκρίθη, ἐν τούτοις, σκόπιμον, διὰ τὴν ἀρτιότητα τῆς καταρτίσεως τῶν σπουδαστῶν, νὰ ὑποδιαιρεθῇ ἕκαστον μάθημα εἰς πλείονα τμήματα, ἢ διδασκαλία τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς εἰδικοὺς καθηγητάς.

Οὕτω ἡ Σχολὴ ἠκολούθησε τὸ νέον σύστημα διδασκαλίας, τὸ κυρίως ἐν Ἀμερικῇ καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐν Γαλλίᾳ ἐφαρμοζόμενον, καθ' ὃ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός ὅτι μόνον εἰδικοί καθηγηταί, σήμερον, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν κατὰ βάθος τὰ ποικίλα προβλήματα τὰ ἐν τῇ πολυσυνθέτῳ οἰκονομικῇ καὶ κοινωνικῇ ζωῇ ἐμφανιζόμενα. Ἐπὶ παραδείγματι, ἡ «Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ» ἀποτελεῖ ἐν μάθημα μὲ ἐνιαῖον σκοπὸν καὶ κατεύθυνσιν, ἀλλ' ἡ διδασκαλία τῆς ἔχει κατανεμηθῆ εἰς κλάδους προκύψαντας ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Χωρὶς, ὅθεν, νὰ διασπᾶται ἡ ἐνότης τοῦ μαθήματος, χάρις εἰς τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν καταρτισθὲν πρόγραμμα, διασφαλίζεται ἡ ἀκριβὴς καὶ θετικὴ γνῶσις τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων ἀντὶ τῶν κενολόγων γενικεύσεων.

Συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς ταύτας γραμμὰς συνετάγη τὸ Ἀναλελυμένον Ὁρολόγιον Πρόγραμμα, τὸ ἐγκεκριμένον ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας (ἰδὲ «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» τῆς Σχολῆς).

Υποθήκαι πρὸς τοὺς Σπουδαστὰς *

Ἀκαδημαϊκὸς πολίτης εἶναι ὁ νέος ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐτελείωσεν τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς, ἐνεγράφη εἰς μίαν ἀνωτέραν Σχολὴν διὰ νὰ καταρτισθῆ ἐπιστημονικῶς, εἴτε διὰ νὰ γίνῃ ἐρευνητὴς τῶν προβλημάτων τῆς φύσεως ἢ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, εἴτε διὰ νὰ ἀσκήσῃ ἕν ἐπάγγελμα μὲ ἐδραιωτέραν θεμελίωσιν καὶ μὲ εὐρύτεραν ἀντίληψιν τῶν ζητημάτων τοῦ βίου.

Ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς ἀνήκει εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν. Φιλοδοξεῖ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν ἀρτίαν μὀρφωσιν καὶ μίαν εὐρείαν ἀντίληψιν, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἐπιβεβλημένον ἦθος, διὰ νὰ καταστῆ μέλος τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, ἱκανὸς ἐπαγγελματίας, ἀνώτερον διοικητικὸν στέλεχος τῆς οικονομικῆς ζωῆς, καλὸς Ἕλλην, χρήσιμος ἄνθρωπος, μὲ εὐρύτερα ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς πολίτης, καὶ ἐπομένως καὶ ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς, πρέπει διὰ τοῦ ἠθους καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του νὰ ἀποδεικνύῃ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ὅτι εἶναι ἄξιος τοῦ τιμητικοῦ τούτου τίτλου καὶ ὅτι ἔχει πλήρη κατανόησιν ὅτι εἶναι, πλέον, ὁ νέος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ οἰκογένειά του, ἡ κοινωνία καὶ ἡ Πολιτεία ἀναμένουν νὰ δικαιώσῃ πλήρως τὰς προσδοκίας των.

Ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς γνωρίζει καλῶς ὅτι τοῦτο εἶναι καὶ τὸ προσωπικόν του συμφέρον, διότι πρέπει ἀπὸ τῆς περιόδου τῶν σπουδῶν του νὰ δημιουργήσῃ καλὴν φήμην, ἢ ὅποια, ἄλλωστε μὲγάλως θὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν του σταδιοδρομίαν.

Ἡ Σχολὴ εἶναι μορφωτικὸν Ἴδρυμα. Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ μεταδώσῃ γνώσεις, νὰ πλάσῃ καλοὺς χαρακτήρας, νὰ ἐμπνεύσῃ χρήσιμους φιλοδοξίας, νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς νέους εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Τὸ πτυχίον τῆς αὐτῆν τὴν ἔννοιαν καὶ αὐτῆν τὴν ἀξίαν ἔχει. Ἡ Σχολὴ παρασκευάζει παράγοντας τῆς ἀληθοῦς ἠγέτιδος τάξεως τοῦ Ἔθνους.

Ἡ μὀρφωσις ἀποκτᾶται διὰ τῆς τακτικῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀπὸ ἔδρας μαθημάτων, τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν ἐπιτοπίων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας μαθημάτων καὶ διὰ συστηματικῆς μελέτης. Ἡ Σχολὴ, πράγματι, εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ μέγα ποσοστὸν τῶν παρακολουθούτων τὰς ἐργασίας τῆς σπουδαστῶν καὶ, ἀκόμη, χαίρει διότι διαρκῶς αὐξάνει τὸ ποσοστὸν τῶν μελετώντων εἰς

* Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὁμιλίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

τόν ἑαυτόν του. Ἡ ἐντολή λέγει : «Τίμα τοὺς γονεῖς σου». Οἱ Διδάσκαλοι εἶναι οἱ πνευματικοὶ γονεῖς σας, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται μὲ μωρίας δυσκολίας διὰ νὰ σᾶς δώσουν τὸ «εὖ ζῆν».

Ἐμπνευσθῆτε ἀπὸ τὸ καλὸν παράδειγμα τοῦ σᾶς δίδουν : Ὑπεράνω των διαφορῶν των—ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν—θέτουν τὸ μορφωτικὸν ἰδανικόν των : τὴν Σχολήν' καὶ ἐργάζονται μὲ ἀφιλοκέρδειαν, καὶ ἐνίστε μὲ θυσίας, διὰ νὰ σᾶς μορφώσουν, νὰ σᾶς διαπλάσουν' νὰ σᾶς διαπαιδαγωγήσουν. Ὁ καθεὶς δικαιούται, καὶ ὑποχρεοῦται, νὰ ἔχη τὰς ἀπόψεις του, ἀλλὰ πάντες πρέπει νὰ ἐνώσωμεν τὰς προσπάθειάς μας διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Ἐντὸς τῆς Σχολῆς, ὑπεράνω ὅλων, εἶναι ἡ προστασία καὶ ἡ προαγωγή τοῦ ἔργου τῆς, καὶ ἔξω τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ Ἔθνος. Οἱ Καθηγηταὶ σᾶς δίδουν τὸ παράδειγμα τῆς συνεργασίας, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ. Ὡς πολῖται δικαιούσθε νὰ ἔχετε οὐρανὴποτε πολιτικὴν δοξασίαν, ὡς σπουδασταὶ ὁμως ὑποχρεοῦσθε νὰ ἔχετε ἐν κοινόν ἰδανικόν, τὴν πνευματικὴν σας μόρφωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν σας διάπλασιν, διὰ τῆς Σχολῆς.

Ἀσκεῖτε συνεχῶς καὶ συστηματικῶς τὴν παρατηρητικότητά σας καὶ ἀναπτύσσετε πάντοτε τὴν πρωτοβουλίαν σας. Χωρὶς αὐτὰς θὰ μείνετε εἰς τὸ περιθώριον τῆς δράσεως καὶ θὰ περιορισθῆτε εἰς κατωτέρως βαθμίδας. Φιλοδοξήσατε νὰ γίνετε παράγοντες τῆς οικονομικῆς ζωῆς. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ πρωτοβουλίαν, ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάτασιν, ἐλευθέραν ἐνατένισιν τῶν προβλημάτων, μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν νόμων. Ἡ τήρησις τῶν ἠθικῶν κανόνων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν θέλετε νὰ μορφωθῆτε καὶ νὰ ἐπιτύχετε εἰς τὴν ζωὴν, σκέπτεσθε συνεχῶς τὸ θέμα σας· ἀλλὰ σκέπτεσθε μὲ ἐλευθέρον πνεῦμα. Αἱ χειρότεροι τοξίνοι τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ προκατάληψις καὶ ἡ ἀποστήθισις τῶν κανόνων, ἄνευ ἐφαρμογῆς των εἰς τὰ διδόμενα προβλήματα. Πρέπει νὰ ἐμποτισθῆτε ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Ἀποτοξινωθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν πάσης προπαγάνδας καὶ παντὸς συνθήματος. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀναζητεῖτε πεισμώνως τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον. Μὴ παραδώσετε τὴν δροσίαν τῆς νεανικῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νεανικοῦ σας πνεύματος εἰς τὸν λίβαν τῆς προπαγάνδας. Μὴ παραδώσετε ὅ,τι ἐκλεκτότερον εἶναι ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν σας εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ μολύνουν τὴν ψυχὴν σας καὶ τὸ πνεῦμα σας. Εἶναι μεγάλο νὰ ἀρθῆ κανεὶς εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου, μεγάλη ἡ τιμὴ ἀλλὰ καὶ μεγάλη ἡ εὐθύνη.

Ἡ ἀρχὴ σας πρέπει νὰ εἶναι : ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν νὰ γίνω καλύτερος. Ὁ χρόνος εἶναι κεφάλαιον, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει νὰ διασπαθίζωμεν. Πᾶσα στιγμή παρέρχεται ἀνεπιστρεπτί. Στηρίξασθε πάντοτε εἰς τὴν προσωπικὴν σας ἰκανότητα καὶ οὐδέποτε εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Καθηγητοῦ. Τὸ Σχολεῖον οὔτε φιλανθρωπίαν ἀσκεῖ οὔτε ἐγκληματίας δικάζει. Ὁ Διδάσκαλος οὔτε ἱερεὺς εἶναι, οὔτε ἀστυνομικός. Πᾶσα ἄλλη ἄποψις εἶναι δημοκοπικὴ καὶ ἀντικοινωνικὴ. Ὁ Διδάσκαλος, βαθμολογῶν, πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἔχει ταχθῆ διὰ νὰ ἔξω

πηρετήση τὸ κοινωνικὸν καὶ κρατικὸν συμφέρον· ἄλλωστε ἡ ἐπιείκεια ὑπὲρ τοῦ ἀνικάνου σπουδαστοῦ εἶναι ἐμφανὴς ἀδικία κατὰ τοῦ ἱκανοῦ. Ἡ βαθμολογία εἶναι δικαίωμα ἱερὸν καὶ ἱερὸν συνάμα χρέος τοῦ ἐξεταστοῦ. Κατὰ τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτωμεν τὰ ἄγια εἰς τοὺς κύνας, οὐδὲ νὰ βάλωμεν τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων.

Μὴ λησμονῆτε ὅτι πᾶσα εἶδησις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν. Φροντίσατε, μὲ αὐστηρῶς ἐπιστημονικὴν σκέψιν, νὰ εὐρίσκετε τὸν σύνδεσμον τῆς εἰδήσεως μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν. Οὕτω θὰ ἐπιτύχετε, οὕτω θὰ γίνετε ἐπιστήμονες δυνάμενοι νὰ ἀντιληφθοῦν τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα. Ἄλλως ἀναμυρηκάξετε τὰς γνώσεις, αἱ ὁποῖαι οὕτω παύουν νὰ εἶναι γόνιμοι καὶ ἴσως νὰ καθίστανται ἐπικίνδυνος φόρτος.

Νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι διότι σπουδάζετε εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν. Δειχθῆτε ἀντάξιοι τῶν κόπων τῆς καὶ τῶν φιλοδοξιῶν τῆς. Ἡ Σχολὴ σας πρέπει νὰ εἶναι ἀκένωτος πηγὴ διδασμάτων ἠθικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων.

Ὁ νέος ἐρωτᾷ πολλάκις: Ποία εἶναι, λοιπόν, ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας μου; Πρῶτον, ἡ αὐτοῖκανοποίησις. Τίποτε δὲν εἶναι ὠραιότερον ἀπὸ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξεπλήρωσες τὸ καθῆκον σου. Δεύτερον, ὅτι μὲ τὴν μόρφωσιν ἀποκτᾷ ὁ νέος αὐτοπεποθησιν διὰ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ὅτι ἐξασφαλίζει τὴν ἀξιοπρέπειάν του. Τρίτον, ὅτι δίδει χαρὰν εἰς τοὺς γονεῖς του, εἰς τὴν Μητέρα του, ποὺ εἶναι τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων, εἰς τὸν πατέρα του, ποὺ μοχθεῖ δι' αὐτόν, καὶ τέταρτον, ὅτι ἐξασφαλίζει μεγαλυτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας, διότι ἡ τύχη καὶ τὰ «μέσα» εἶναι κατ' ἐξάιρεσιν παράγοντες ἐπιτυχίας. Αὐτὸ μαρτυρεῖ ἡ πρόοδος τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία δὲν ἐστηρίχθη καὶ δὲν δύναται νὰ στηριχθῆ οὔτε εἰς τοὺς ἀνικάνους, οὔτε εἰς τοὺς τυχηροὺς.

Τὸ μεγαλύτερον στήριγμα τοῦ νέου εἶναι ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἱκανότης του, ὁ ἑαυτός του. Εἰς τὸν ἑαυτόν του πρέπει νὰ στηριχθῆ, κατὰ πρῶτον, διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι, πράγματι, εἶναι χρήσιμοι. Δι' αὐτὸ καλλιεργεῖτε τὰς σχέσεις σας: συνάπτετε καλὰς γνωριμίας· δημιουργεῖτε γύρω σας συμπαθητικὸν περιβάλλον. Διαφημίζετε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἠθικὴν σας συμπεριφορὰν, μὲ τοὺς καλοὺς σας τρόπους. Ὁ ἀνάγωγος εἶναι ἀνυπόφορος, κοινωνικῶς.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ κολακεύετε, διότι ἡ κολακεία εἶναι ἀνάξιον ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Εἶναι ὑπόλειμμα τῆς δουλείας καὶ ἀπόδειξις κατωτερότητος. Τὸ θάρρος τῆς γνώμης δὲν πρέπει νὰ εἶναι θράσος καὶ ἀπρέπεια, ὅπως ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ καλὴ συμπεριφορὰ δὲν σημαίνει εὐτέλειαν. Ἀξιοπρεπὴς εὐγένεια καὶ εὐπρεπὴς εἰλικρίνεια πρέπει νὰ εἶναι ὁ κανὼν τῆς συμπεριφορᾶς ἐνὸς νέου.

«Δουλειὰ καὶ πάλιν δουλειὰ» πρέπει νὰ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου, διότι «τὰ καλά, πάντοτε, κόποις κτῶνται».

«Στολίδια τῆς Πατρίδας» πρέπει νὰ φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν ὄλοι οἱ νέοι, ὅπως λέγει ὁ Ἐθνικός μας Ποιητής.

Παραινέσεις *

«Πρέπει ν' αναπτύξωμεν τὴν κρίσιν, νὰ κατευθύνωμεν τὴν παραιηρητικότητα, ἀλλὰ καὶ νὰ χειραγωγήσωμεν τὰ συναισθήματα. Πολύπλευρος δρᾶσις, καθιστώσα δικαίως τὸ Σχολεῖον βασικὸν θεσμὸν τῆς συγχρόνου κοινωνίας».

«Ἦλθατε, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν—ἦλθατε, οἱ μὲν μὲ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Σχολήν, οἱ δὲ μὲ δυσπιστίαν, μικρὰν ἢ μεγάλην, καὶ οἱ τρίτοι, διατὶ νὰ τὸ ἀρνήσθε, κατ' ἀνάγκην.

Τοῦτο μόνον θέλω νὰ σᾶς τονίσω ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς: «Ὅτι καλὰ ἐκάματε. Εἴτε μ' ἐμπιστοσύνην ἦλθατε, εἴτε μὲ δυσπιστίαν, εἴτε μὲ περιέργειαν, εἴτε κατ' ἀνάγκην, νὰ εἴσθε βέβαιοι—ἀπολύτως βέβαιοι—ὅτι εἰσέρχεσθε εἰς ἓν ἀνώτατον ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, εἰς τὸ ὁποῖον καλλιιεργεῖται ἡ Ἐπιστήμη, λατρεύεται ἡ Ἐλευθερία, εἰς τὸ ὁποῖον μεταδίδεται μὲ πάθος τὸ Φῶς τῆς Γνώσεως, εἰς τὸ ὁποῖον βαθύτερος σκοπὸς εἶναι ἡ δημιουργία ἡθους, ἡθους ἐπιστημονικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ἔθνικοῦ εἰς τοὺς νέους.

Σκοπὸς μας ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ ἀρτία ἐπαγγελματικὴ σας κατάρτισις, ἡ παροχὴ ὅλων ἐκείνων τῶν ἐφοδίων διὰ νὰ σταδιοδρομήσετε, διὰ νὰ προαχθῆτε, διὰ νὰ εὐημερήσετε. Ἄλλὰ, ἐπαναλαμβάνω, βαθύτερος σκοπὸς μας εἶναι χάρις εἰς τὴν Γνώσιν καὶ τὴν Μόρφωσιν νὰ καταστήτε ἀνθρωποὶ χρήσιμοι εἰς τὴν Κοινωνίαν, χρήσιμοι εἰς τὸ Κράτος, χρήσιμοι εἰς τὸ Ἔθνος.

«Ἡ ζωὴ σας ὡς σπουδαστῶν ρυθμίζεται ὅπὸ τὸν «Ὀδηγὸν Σπουδαστῶν», τὸν ὁποῖον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν ἐδημοσίευσεν ἡ Σχολή. Μέσα εἰς αὐτὸν θὰ ἀνεύρετε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς, τὰ ἰδανικά της, τὰς ἀκολουθουμένας μεθόδους διδασκαλίας, τὰ διδασκόμενα μαθήματα, τὸ ὅλον πρόγραμμα ἐργασιῶν της, συμβουλὰς καὶ παραινέσεις, ὑποδείξεις καὶ καθοδηγήσεις.

Ἡ Σχολή, πράγματι, εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον της, ἔργον συστηματικῆς προσπάθειάς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διδακτικοῦ της προσωπικοῦ. Μελετήσατε τὸν «Ὀδηγὸν Σπουδῶν», μὲ

* Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954/55.

προσοχήν και ενδιαφέρον, με στοργήν και αγάπην. Εἰς πᾶσαν σχετικὴν σας περίπτωσιν θὰ εὑρετε τὴν κατάλληλον ἀπάντησιν.

Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἀντικατοπτρίζεται μέσα εἰς τὸν «Ὁδηγόν». Πρέπει νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι δι' αὐτόν. Ἐπήγασε, πραγματικά, ἀπὸ τὴν αγάπην μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τοὺς σπουδαστάς.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλ' ἔχετε συμφέρον νὰ παρακολουθῆτε τακτικῶς τὰ μαθήματά σας. Ἡ ἀκρόασις των ὑποβοηθεῖ τὴν μελέτην σας καὶ λύει πολλὰς ἀπορίας.

Ἡ διδασκαλία ἀναφέρεται ὄχι μόνον εἰς τὰς γενικὰς ἐννοίας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐξηκριβωμένας περιπτώσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιέχουν τὰ βιβλία σας.

Πολλάκις, πρὸ τοῦ μαθήματος ἢ εἰς τὸ τέλος, ζητοῦνται παρουσίαι ὑπὸ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν. Ἔχετε πάντοτε πρόχειρα τὰ «Δελτία Παρουσίας», εἰς τὸ ὁποῖον μέρος τῶν ὁποίων δεόν νὰ σημειώνετε τὴν χρονολογίαν τοῦ μαθήματος καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμόν σας, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν Μητρώου.

Ἡ παρακολούθησις τῶν «Φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων» καὶ τῶν ἐπιτοπίων μαθημάτων εἰς τὰ Ἐργαστᾶσια καὶ τὰ Γραφεῖα καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἐρωτᾶτε ἐλευθέρως τοὺς κ. κ. Καθηγητάς σας. Εὐχαρίστως θὰ σᾶς παράσχουν πᾶσαν διαφώτισιν καὶ θὰ σᾶς ὑποβοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον σας. Τοῦτο εἶναι καθήκον καὶ εὐχαρίστησις των.

Νὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ὁ χρόνος εἶναι κάτι ποῦ δὲν ἐπανευρίσκεται.

Νὰ φέρεσθε πάντοτε σύμφωνα με τὸ πραγματικόν σας συμφέρον. Ἡ πραγματικὴ μόρφωσις εἶναι πολὺτιμον κεφάλαιον διὰ τὴν ζωὴν σας. Δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ σπαταλᾶτε τὸ κεφάλαιον αὐτό, διότι ὁ σπαταλῶν τὸν χρόνον του μετανοεῖ μίαν ἡμέραν πικρά, πάρα πολὺ πικρά. Εἶναι ὅμως τότε πλέον ἀργά. Δυστυχῶς ἡ παροιμία «ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά» δὲν ἐφαρμόζεται πάντοτε.

Εἶναι εὐκόλον ν' ἀποφύγετε μίαν ζημίαν, ἀλλ' εἶναι δύσκολον ἢ καὶ ἐνίστε ἀδύνατον νὰ τὴν ἐπανορθώσετε.

Ἡ διαρκὴς μας σκέψις καὶ ἀπασχόλησις εἶναι νὰ προκόψετε. Βοηθήσατέ μας εἰς αὐτό. Μίαν ἡμέραν θὰ εἴσθε εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι διὰ τὰς προσπάθειάς σας μέσα εἰς τὴν Σχολὴν. Αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα μας ἱκανοποίησις.

Προστατεύετε τὴν καθαριότητα τοῦ κτιρίου. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ὑγεία καὶ ἡ καλαισθησία. Εἰς τὸ κτίριον αὐτὸ σπουδάζετε καὶ θὰ σπουδᾶσουν καὶ ἄλλοι νέοι. Μὴ τὸ λησμονῆτε.

Φέρεσθε μετὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἢ ὁποία ἐμπρέπει εἰς τοὺς σπουδαστάς μιᾶς ἀνωτάτης Σχολῆς. Διασκεδάσετε εἰς τὰς ὥρας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀφιερωμένα διὰ τὴν ψυχαγωγίαν. Μὴ μεταβάλλετε τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας εἰς διασκεδάσιν καὶ τὴν ὥραν τῆς διασκεδάσεως εἰς πλη-

ξιν καὶ ἀνίαν. Αὐτὴ ἡ ἀνάμιξις ἀποδεικνύει ψυχικὴν ἀνωμαλίαν καὶ θὰ σὰς καταστήσῃ δυστυχεῖς εἰς ὄλον τὸν βίον σας. Κάθε πρᾶγμα ἔχει τὴν ὥραν του καὶ κάθε ὥρα εἶναι δι' ὀρισμένην ἀπασχόλησιν.

Μὴ θορυβῆτε, μὴ ἀτακτῆτε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας. Εἶναι ἀσχημία καὶ ἀπρέπεια πρὸς τοὺς συναδέλφους σας, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς τὴν Σχολὴν διὰ νὰ μορφωθοῦν καὶ ὄχι διὰ νὰ τοὺς ἐνοχλῆτε. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀταξία ἀποδεικνύει ἀνωμαλίαν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν, ἔλλειψιν καλῆς ἀνατροφῆς. Μὲ ποῖον δικαίωμα ἐκθέτετε τοὺς γονεῖς σας καὶ ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειάν σας :

Ἀντιθέτως, πράξατε ὅ,τι εἶναι δυνατὸν διὰ νὰ δώσετε τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς καλῆς ἀνατροφῆς νέου. Θὰ προσελκύσετε τὴν συμπάθειαν τῶν Καθηγητῶν σας, τῶν γνωστῶν καὶ φίλων σας, τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ὁποίων αὖριον θὰ συνεργασθῆτε ἢ ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ζητήσετε ἐργασίαν. Ἡ καλὴ σας φήμη θὰ εἶναι πολὺτιμον ἐφόδιον διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας.

Συμμορφώνεσθε πρὸς τὰς Ὁδηγίας τῆς Σχολῆς. Αἱ τυχόν ὑποδείξεις ἢ ἀπαγορεύσεις δὲν ἀποτελοῦν ἀπλήν ἰδιοτροπίαν τῆς. Ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ὡς πνευματικοῦ Ἰδρύματος, ἐπομένως σκοπὸν ἔχουν νὰ σὰς ἐξυπηρετήσουν.

Δὲν πρέπει, ὅπως ὀρθῶς ἀντιλαμβάνεσθε, νὰ καπνίζετε εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τοὺς διαδρομοὺς τῆς Σχολῆς· εἶναι ζήτημα καθαριότητος, ὑγείας καὶ εὐπρεπείας. Ὅπως ἐπίσης εἶναι ζήτημα εὐπρεπείας ἢ ἀποφυγῆ φωνασιῶν εἰς τοὺς χώρους τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ δέον νὰ παραμένουν ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Σχολῆς, ἀπαγορεύεται νὰ ἴστανται παρὰ τὴν ἐξώθυραν ἢ ἔξω αὐτῆς. Δὲν πρέπει νὰ διδωμεν ἀφορμὴν σχολίων εἰς τρίτους.

Ὅλη ἡ σκέψις μας, ὅλη ἡ προσπάθειά μας, ὅλη ἡ φιλοδοξία μας εἶναι νὰ σὰς μορφώσωμεν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, νὰ σὰς καταστήσωμεν χρησίμους ἀνθρώπους, νὰ ἀναδειξώμεν τὴν Σχολὴν διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν τόπον μας.

Τοῦτο τὸ ἐκτιμοῦν καὶ τὸ σέβονται πολλοί, οἱ περισσότεροι. Ἄλλους τὸ γεγονός εὐτό ἀφήνει ἀδιαφόρους. Ἄλλοι τὸ ἀγνοοῦν. Καὶ τέλος ὀλίγοι δὲν ἀνέχονται τὴν δρᾶσιν τῆς Σχολῆς, ἐνῶ αὐτοὶ ἀδρανοῦν ἢ καὶ τὸ κακὸν ἀπεργάζονται.

Διαφωτίσατε τοὺς καλῆς πίστεως διὰ τὸ συντελούμενον μὲ τόσον ζῆλον καὶ τόσῃν ἀφοσίωσιν, μὲ τόσῃν ἀνιδιοτελείαν καὶ μὲ τόσῃν ὑπερρφάνειαν ἔργον ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοὺς Διδάσκοντας, τοὺς Ὑπαλλήλους. Ὅλοι πιστεύουν ὅτι ἐπιτελοῦν ἐν ὑψηλῶν καθήκον διαπαιδαγωγούντες τοὺς νέους, μορφώνοντες αὐτούς, διαπλάσσοντες αὐτούς. Δὲν ἀσκοῦν ἐπάγγελμα ἀλλὰ φρονοῦν ὅτι ἐκτελοῦν κοινωνικὸν λειτουργήμα.

Συγκρίνετε διαρκῶς τὴν συντελουμένην ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίαν, τὰ μαθήματά τῆς, τὰς μεθόδους διδασκαλίας τῆς, τὴν διδασκομένην ὕλην, τὰς ἀσκήσεις τῆς, τὰς διαλέξεις τῆς, τὰς ἐκδόσεις τῆς, τὴν ἐν γένει

δράσιν της, με τὰ τυχόν γινόμενα εις άλλας Σχολάς, ὄχι διὰ νὰ κα-
τακρίνετε τοὺς άλλους ἀλλὰ διὰ νὰ αισθανθῆτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν
ὑπερηφάνειαν ὅτι σπουδάζετε εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν, ὄχι διὰ
νὰ κακολογήσητε τοὺς άλλους ἀλλὰ διὰ νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ὑποδεί-
ξετε τί ἀκόμη δύναται, με τὰ ἀσήμαντα μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ
Σχολή, νὰ πραγματοποιήσῃ.

Οἱ γονεῖς σας δαπανοῦν διὰ τὴν μόρφωσίν σας, ἀγωνιοῦν διὰ τὴν
ζωὴν σας, διὰ τὴν προκοπὴν σας. Πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξιοπρέπειαν
καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι εἴσθε ἀντάξιοι τῶν θυσιῶν των, ὅτι συναι-
σθάνεσθε τὴν ἀγωνίαν των.

Γράφετέ τους τακτικὰ διὰ τὴν ζωὴν σας, διὰ τὴν μόρφωσίν σας,
διὰ τὴν πρόδοόν σας. Δίδετε τους αὐτὴν τὴν μεγάλην χαρὰν νὰ γνω-
ρίσουν τὰ τῆς ζωῆς σας, ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι τοὺς σκέπτεσθε, ὅτι
τοὺς σέβεσθε, ὅτι τοὺς ἀγαπᾶτε. Σκεφθῆτε ὅτι καὶ σεῖς θὰ γίνετε γο-
νεῖς καὶ πράττετε ὡς τέκνα ὅ,τι αὔριον θὰ ἐπιθυμῆτε νὰ πράττουν τὰ
ἰδικὰ σας τέκνα.

Χαρίσατε εἰς τὴν Μητέρα σας, ποῦ εἶναι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ
εἰς τὸν πατέρα σας τὸ χαμόγελο τῆς χαρᾶς διὰ τὴν καλὴν σας δια-
γωγίην, διὰ τὴν μόρφωσίν σας, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας καὶ τὴν πρόδοόν
σας. Αὐτὸ τὸ χαμόγελο θὰ σᾶς φέρῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Αὐτῆς
τῆς εὐλογίας ἔχετε περισσότερο παντός άλλου ἀνάγκην.

Ὄργανώσατε τὴν σχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν σας ζωὴν. Αὐτὸ θὰ
διευκολύνῃ καὶ θὰ ἀπλοποιήσῃ τὴν ἐργασίαν σας. Μὴ σπαταλᾶτε τὰς
δυνάμεις σας, ποῦ εἶναι κατ' ἀνάγκην περιορισμένοι.

Ἀγοράσατε ἐγκαίρως τὰ διδακτικὰ βιβλία σας. Εἶναι ὄργανα καὶ
μέσα σπουδῆς σας. Ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ τὰ ἀγοράσατε, ἐπωφεληθῆτε
ἀπὸ τὰ πολλαπλᾶ ἀντίτυπα ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῆς
Σχολῆς (ὁδὸς Κύπρου 43), τῆς Βουλῆς (Παλαιὰ Ἀνάκτορα) καὶ τῶν
Δημῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἐφοδιασθῆτε ἐγκαίρως με τὴν γραφικὴν σας ὕλην. Εὐτυχῶς τώρα
καὶ οἱ στυλογράφοι καὶ τὰ μολύβια μελάνης εἶναι προσιτὰ εἰς ὅλους.
Τὰ μελανοδοχεῖα εἶναι ἀναχρονισμός, συνάμα δὲ εἶναι ἐπικίνδυνα
καὶ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τοὺς άλλους. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι πρέπει πάν-
τοτε νὰ εἴσθε ἔτοιμοι νὰ ἀπαντήσετε γραπτῶς εἰς διάφορα ἀπροόπτως
τιθέμενα ἐρωτήματα ἢ νὰ κρατήσετε χρησίμους σημειώσεις κατὰ τὴν
παράδοσιν τοῦ κ. Καθηγητοῦ.

Πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα σᾶς πλησιάζει πρὸς τὰς ἐξετάσεις. Μὴ
τὸ λησμονῆτε αὐτό. Ἐτοιμάζεσθε διαρκῶς διὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετά-
σεων. Αὐτὸ δὲν θὰ συντελέσῃ μόνον εἰς τὴν ἄκοπον καὶ σταθερὰν
κατάρτισίν σας ἀλλὰ καὶ θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῶν ἡμε-
ρῶν τῶν ἐξετάσεων καὶ ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν νὰ παρακαλῆτε νὰ σᾶς
προαγάγουν, ἐνῶ δὲν τὸ ἀξίζετε. Ἡ ἐξέτασις εἶναι τραγωδία καὶ ἐξευ-
τελισμός διὰ τοὺς ἀμελεῖς, εὐκαιρία καὶ χαρὰ διὰ τοὺς ἐπιμελεῖς.

Ἡ σπουδὴ γίνεται διὰ δύο σκοπούς: α) ν' ἀποκτήσετε θετικὴν μόρ-

φωσιν, ἡ ὁποία θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ νὰ σταδιοδρομήσετε, νὰ προαχθῆτε, νὰ ἐπιτύχητε καὶ β) ν' ἀποκτήσετε ἓν πτυχίον τὸ ὁποῖον νὰ βεβαιώσῃ τὴν μόρφωσίν σας. Ἄλλὰ τὸ πτυχίον δὲν εἶναι τύπος. Πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιβράβευσις κόπων καὶ θυσιῶν, ἐπιβεβαίωσις τῶν οὐσιαστικῶν ἐφοδίων. Νὰ εἴσθε ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι οὐδένα θὰ ἀπατούσατε —πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ σας— ἐὰν ἦτο δυνατόν ν' ἀποκτήσετε τὸ πτυχίον παρ' ἀξίαν.

Ἄκούσατέ μας. Τὸ ἐπαναλαμβάνω: Ἄκούσατέ μας. Εἴμεθα πραγματικοὶ φίλοι σας, πνευματικοὶ γονεῖς σας. Αἱ ὑποδείξεις καὶ αἱ συμβουλαὶ μας προέρχονται ἀπὸ ἀληθῆς ἐνδιαφέρον, ἀπὸ πόνον καὶ στοργὴν δι' ὑμᾶς. Εἶναι ἀποτέλεσμα μακρᾶς μας πείρας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν νὰ κάμετε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα λάθη, διότι γνωρίζομεν πόσον σκληρὰ —πολύ σκληρὰ— πληρώνομεν τὰ λάθη μας εἰς τὴν ζωὴν μας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν διὰ νὰ ἐπιτύχετε, διότι ἡ ἐπιτυχία σας ἡ ἐπαγγελματικὴ θὰ εἶναι ἡ χαρὰ μας καὶ ἡ ὑπερηφάνειά μας ὡς Διδασκάλων καὶ ὡς ἀνθρώπων.

Ἄκούσατέ μας, δὲν ἔχετε τίποτε νὰ χάσετε καὶ ἔχετε πολλά— πάρα πολλά— νὰ κερδίσετε ἀπὸ τὰς συμβουλάς μας, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Τοῦτο θὰ γίνῃ, ἐὰν παύσετε νὰ θεωρῆτε τοὺς Διδασκάλους σας ξένους, ἴσως ἐχθρούς σας, ἐὰν μᾶς θεωρῆτε φίλους καὶ συνεργάτας σας, ὀδηγητάς καὶ προστάτας εἰς τὴν ζωὴν σας. Εἶναι τοῦτο χρέος μας καὶ χαρὰ μας. Ἄς γίνῃ τοῦτο καὶ ἰδικὴ σας πεποιθήσις καὶ ὀδηγὸς εἰς τὴν σπουδαστικὴν περιόδον τῆς ζωῆς σας.

Καλῶς ἤλθατε εἰς τὴν Σχολὴν μας.

„Έν ανθρώποις εὐδοκία,, *

Ἡ Σχολή μας σοῦ ἀπευθύνει, καθὼς καὶ στοὺς γονεῖς σου, τὶς πιὸ ἐγκάρδιες εὐχὲς γιὰ τὸ νέο χρόνο.

Βρίσκεσαι τώρα καὶ πάλιν ἀνάμεσά τους, στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα σου. Ἐλείψες ἀπὸ κοντὰ τους καὶ αὐτὴ ἡ ἀπουσία θὰ σὲ ἔκαμε—τὸ πι-στεύουμε— νὰ τοὺς ἀγαπήσης ἀκόμη περισσότερο, νὰ τοὺς ἐκτιμήσης ἀκόμη βαθύτερα καὶ νὰ κατανοήσης πιὸ πολὺ τὶς θυσίες τους γιὰ σέ.

Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχη στὸν κόσμο πιὸ στέρεο, πιὸ σίγουρο, πιὸ βαθὺ μέσα μας ἀπὸ τὰ αἰσθήματά μας γιὰ τοὺς γονεῖς μας. Φίλοι, φίλες, γνωστοί, διασκεδάσεις, ὅλα εἶναι τόσο ρευστά, τόσο περαστικά, τόσο σχετικά, κάποιες φορές τόσο ἀηδιαστικά, ἀκόμη τόσο κακοποιά.

Τὸ χαμόγελο τῆς Μάνας ἀνοίγει τὰ οὐράνια καὶ ἡ στοργικὴ καὶ θερμὴ ἀγκαλιά Της εἶναι ἀληθινὸς ἐπίγειος παράδεισος. Τίποτε στὴ ζωὴ δὲν ἀξίζει ὅσο τὸ χαμόγελό της, ἡ στοργή της, τὸ χᾶδι της. Καὶ ἡ ἀγάπη κι ὁ μόχθος τοῦ πατέρα, εὐλογία Θεοῦ.

Τώρα πού εἶσαι κοντὰ τους ἀνοίξε τὴν καρδιά σου σ' αὐτούς, γιὰ νὰ δεχθῆς τὶς μεγάλες αὐτὲς μέρες τὴν εὐλογία τους. Γιατὶ πραγμα-τικά «εὐλογίαι γονέων στηρίζουσι τέκνα».

Ἀκόμη, τώρα πού βρίσκεσαι στὸ χωριό σου** κοίταξέ το μὲ πόνο, μὲ στοργή, μὲ ἀγάπη, μ' ἐνδιαφέρον. Βέβαια ἡ Ἀθήνα εἶναι ἡ μεγάλη πόλη, ἡ πρωτεύουσα, ἡ πνευματικὴ ἐστία, τὸ βιομηχανικὸ καὶ ἔμπορικὸ κέντρο. Ἀλλὰ ἡ Ἀθήνα δὲν εἶναι ὅλη ἡ Ἑλλάδα. Καὶ τὰ χωριά μας εἶναι ἐπίσης Ἑλλάδα, Ἑλλάδα παραγωγικὴ, Ἑλλάδα πού ἀξίζει ὅλη τὴ στοργὴ μας καὶ τὴν ἀγάπη μας, ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Μὴ παρασυρθῆς ἀπὸ τὸν «πρωτευουσιανισμό»—σοῦ τὸ λέει ἕνας γέννημα-θρέμμα τῆς Ἀθήνας— καὶ μὴ περιφρονήσης τὸ χωριό σου γιατί εἶναι μικρό, γιατί εἶναι ἐγκαταλελειμμένο. Ἀντίθετα, τώρα πρέπει νὰ νοιώσης καλύτερα πόσο εἶναι ἐγκαταλελειμμένο καὶ πόσο πρέπει νὰ ἐργασθῆς, σὰ μορφωμένος νέος, νὰ τὸ βελτιώσης, νὰ τὸ ἐξυψώσης. Γιατὶ ἀξίζει τὴ στοργὴ μας καὶ ὄχι τὴν περιφρόνηση, ἀξίζει τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ ὄχι τὴν ἀδιαφορία μας. Ἐχεις ὑποχρεώσεις στὸν τόπο πού γεννήθη-κες, σὺ καὶ οἱ πρόγονοί σου. Ὅταν νοιώσης πόσους δεσμοὺς ἔχεις μὲ τὸ χωριό σου, θὰ καταλάβῃς ἀκόμη περισσότερο τὴν ὁμορφιά του, μὰ καί

* Εὐχαί διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ μας Σταθμοῦ πρὸς τοὺς σπουδαστὰς πρὸ τῆς διακοπῆς, λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου ἔτους, τῶν μαθημάτων.

** Ἡ Σχολὴ μεταξὺ τῶν ὑποχρεωτικῶν ἐργασιῶν τῶν σπουδαστῶν ὀρίζει τὴν σύνταξιν πλήρους οικονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς μελέτης μιᾶς Κοινότητος (ἰδ. Ὁδηγὸν Σπουδῶν).

τις ὑποχρεώσεις σου σ' αὐτό.

Τώρα πού εἶσαι μαζί μέ τούς δικούς σου τίς μεγάλες αὐτές μέρες κάνε μιὰ εὐχή νά δουλέψουμε, νά ἀνασυγκροτηθοῦμε, νά παρασκευάσουμε ἕνα μέλλον καλύτερο γιά σᾶς τούς νέους. Δέν θά γίνη βέβαια ὁ τόπος πλούσιος ἀλλά δέν πρέπει νά μείνη φτωχός, κακομοιριασμένος, ζώντας ἀπό ξένες εἰσφορές, ὅσο καί ἂν αὐτές εἶναι μιὰ μικρή, πολύ μικρή ἀναπόδοση γιά τίς θυσίες μας στόν ἀγῶνα γιά τήν Ἐλευθερία τοῦ κόσμου. Ἡ ἀγάπη καί ἡ εἰρήνη, ἡ ὁμόνοια καί ἡ συνεργασία ἄς βασιλεύσουν στήν καρδιά ὄλων μας. Δέν μπορεῖ τό μαχαίρι καί τό αἷμα νά εἶναι σύμβολα τῶν Ἑλλήνων. Δέν μπορεῖ νά οἰκοδομήσουμε πάνω σ' αὐτά. Τίποτε δέν μπορεῖ νά οἰκοδομηθῆ πάνω στό μῖσος.

Ὁ καθένας μας στό μικρό ἢ μεγάλο κύκλο τῆς δράσεώς του μπορεῖ πολλά νά κάμη γιά νά ζήσουμε εὐτυχισμένοι σ' ἕνα τόπο τόσο ὁμορφο, τόσο εὐλογημένο ἀπό τή φύση. Σκέψου πόσο εἶμαστε ὄλοι φυσικά ἐνωμένοι, συνταυτισμένοι, σύ, ἐμεῖς, τό χωριό, ἡ πρωτεύουσα, οἱ γονεῖς σου, οἱ δασκάλοι σου, ὄλοι ὅσοι γεννηθήκαμε στόν ἐξαίσιο αὐτόν τόπο, τόν λουσιμένο μέσα στό φῶς καί στήν ἄρμονία τῶν γραμμῶν. Πῶς μπορεῖ νά φωλιάζῃ μέσα μας τό μῖσος καί ἡ ἐχθρότητα καί ὄχι ἡ ἀγάπη καί ἡ ὁμόνοια;

Ἡ Σχολή στέλνει σέ ὄλους τίς εὐχές της, πιστεύοντας πῶς μαζί μέ τίς εὐχές της— γιά νά προκόψετε — κατεργάζεται τό ἦθος σας γιά νά σᾶς κάνη ὄχι μονάχα διοικητικά στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἀλλά καί πρό παντός καλοῦς Ἑλληνας, χρησίμουσ γενικά ἀνθρώπους.

Ἡ εὐχή της εἶναι νά κατανοήσετε τό μεγάλο σκοπό της καί ὁ νέος χρόνος νά εἶναι δημιουργικός καί γόνιμος στήν κοινή προσπάθεια ὄλων μας γιά τό καλό τοῦ τόπου μας. Θά τό ἐπιτύχουμε αὐτό ἂν πάνω ἀπό τόν «ἐαυτούλη μας» βάλουμε τό γενικό καλό, ἂν ἀφήσουμε τὰ πάθη καί τὰ μίση, τίς διαφορές καί τίς μικρότητες γιά νά ὑπηρετήσουμε τό γενικόν συμφέρον, τήν Πατρίδα μας.

Καί στηρίζει ἡ Σχολή μεγάλες ἐλπίδες σέ σᾶς τούς νέους, πού μεγαλώσατε μέσα στή δόξα τοῦ ἀγῶνα γιά τήν ἐλευθερία. Πρέπει σεῖς πού θά εἴσθε ἡ πρώτη γενεά τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ αἵωνα μας νά δώσετε συνέχεια στίς μεγάλες στιγμές τοῦ Ἔθνους μας.

Τό 1953 φεύγει γιά νά δώση τόπο στήν ἀρχή μιᾶς νέας ἐποχῆς. Γενῆτε ἐργάτες προόδου καί εὐημερίας, πνευματικῆς καί ψυχικῆς ἀνατάσεως καί ὄχι ὄργανο καταπτώσεως, ὀπισθοδρομῆσεως καί ὑποδουλώσεως.

Στό ἀμείλικτο ἐρώτημα πού ὀρθώνεται, μόλις ἀνοίγει ἡ αὐλαία τοῦ 1954, ἀμείλικτο γιά ὄλους μας, ἂν ὁ κόσμος ὑποκύπτοντας στή βία θά ζήση στό σκοτάδι τῆς τυφλῆς πίστεως, δῶστε σεῖς οἱ μορφωμένοι νέοι τήν ἐλπιδοφόρο ἀπάντηση ὅτι χωρὶς Ἐλευθερία δέν ὑπάρχει Δικαιοσύνη, ἀλλά καί χωρὶς Δικαιοσύνη εἶναι ἀνύπαρκτη ἡ Ἐλευθερία. Ἡ Ἑλλάδα καί ὄλη ἡ Ἀνθρωπότητα ἀπό σᾶς τούς νέους ἀναμένουν τό καλό αὐτό μήνυμα. Γενῆτε οἰκοδόμοι, δημιουργοί, καί ὄχι καταλυτές καί ἀρνητές. Γενῆτε ὄραῖοι Ἑλληνες, χρήσιμοι ἀνθρώποι.

Εύχαι*

Είναι φυσικόν τοῦ Διδασκάλου ἡ πρώτη σκέψις, μέ τὸ ρόδισμα τῆς αὐγῆς τοῦ νέου χρόνου, νὰ στρέφεται μέ ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς Νέους τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς Νέους οἱ ὅποιοι σπουδάζουν εἰς τὰ ἀνώτατα ἑκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, εἴτε ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας, εἴτε εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν Νεότητα ἀπευθύνονται καὶ αἱ πρῶται εὐχαί μας διὰ μίαν καλυτέραν ζωὴν κατὰ τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος. Ὑπὲρ τῶν Νέων αἱ πρῶται εὐχαί μας, τῶν Νέων, οἱ ὅποιοι περνοῦν τὴν νεότητά των εἰς τόσον χαλεποὺς καιροὺς καὶ διψοῦν διὰ μάθησιν, ἐνῶ δὲν ἐγνώρισαν οὔτε τὴν εἰρήνην, οὔτε τὴν εὐημερίαν.

Ὑπὲρ τῶν Νέων, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται καὶ μορφώνονται, πολλὰκις ἐπαναλαμβάνοντες, ὑπὸ τραγικὰς συνθήκας, τὸ παράδειγμα τοῦ Φρεάν-τλη. Ὑπὲρ τῶν Νέων, τοὺς ὁποίους χρέος μας εἶναι νὰ καθοδηγῶμεν, νὰ ἐμπνέωμεν, νὰ ἐνθουσιάζωμεν, νὰ διαφωτίζωμεν, νὰ μορφώνωμεν καὶ νὰ διαπλάσσωμεν, ὥστε νὰ γίνουν καλύτεροί μας, διότι μόνον τότε τὸ παρὸν εἶναι ἄξιον τοῦ μέλλοντος.

Ὑπὲρ τῶν Νέων αἱ εὐχαί μας, τῶν Νέων, οἱ ὅποιοι ζητοῦν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν, κατὰ τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὅποιοι κρούουν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ ἀνοίξωμεν διάπλατα τὴν θύραν. Ὑπὲρ τῶν Νέων, οἱ ὅποιοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ τοὺς ὁποίους ἔχομεν χρέος νὰ χορτάσωμεν.

Ὑπὲρ τῶν Νέων, πού ἡ νεανικὴ των ψυχὴ ἀγωνιᾷ, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὁποίων πρέπει ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς Διδάσκαλοι νὰ χαράξωμεν τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἰδανικά, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, εἰς τὰς πολιτιστικὰς ἀξίας, αἱ ὅποια διεκηρύχθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τοὺς ἐμποτίσωμεν διὰ τὸ μέλλον μέ ἐμπιστοσύνην καὶ αισιοδοξίαν, μέ θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησιν, πού δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σπριχθοῦν παρὰ μόνον εἰς τὸ ἦθος καὶ τὴν μόρφωσιν.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους ἡ Ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Τέχνην καὶ ἐνεφάνισε κολοσσοὺς ἐκπροσώπους των, νὰ καταδείξῃ κατὰ τὸ Νέον ἔτος ὅτι εἶναι ἱκανὴ νὰ θέσῃ τὰ θεμέλια διὰ τὴν Εἰρήνην, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν δημιουργικὴν πρόδοδόν της μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἠνωμένης Εὐρώπης καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν των μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς παγκοσμίου συνεργασίας.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ γίνουν ἀκόμη καλύτεροι, μιά καὶ ἡ Πατριδα τόσον ὑπεφέρει, καὶ μέσα εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀρμοδιότητός των νὰ ἐπιτελέσουν, μέ ἐνθουσιασμόν καὶ γνώσιν, τὸ καθήκον των. Εὐχομαι νὰ θέσουν ὡς προμετωπίδα τῆς ζωῆς των τὴν ἀρχὴν ὅτι «πᾶς ἄνθρω-

* Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ εἰς τὴν σειρὰν τῶν ὁμιλιῶν τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων πρὸς τοὺς φοιτητάς των ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει.

πος γεννώμενος συνάπτει με την κοινωνίαν ἕν συμβόλαιον πλήρες ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ, καὶ πλήρες δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ διεκδικήσῃ».

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ φιλοδοξήσουν νὰ καταστοῦν καλοὶ Ἕλληνες, ν' ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Λαοῦ. Εὐχομαι νὰ φιλοδοξήσουν νὰ γίνουν καλοὶ ἐπαγγελματίαι, μέλη ἀπαραίτητα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν αὐριον ἄνετον διὰ τὸν ἑαυτὸν των ζωὴν, διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου. Εὐχομαι νὰ φιλοδοξήσουν νὰ καταστοῦν χρήσιμοι καὶ ἀποδοτικοὶ ἄνθρωποι, ἐλεύθεροι καὶ ἀξιοπρεπεῖς, μετὰ πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, πού εἶναι καὶ ἑλληνικὰ ἰδανικά, ἀντάξιοι τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν μυριάδων γνωστῶν καὶ ἀγνώστων μαρτύρων καὶ ἡρώων τοῦ πολιτισμοῦ.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ κατανοήσουν πόσον γόνιμος καὶ πόσον δημιουργικὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς πατριωτισμὸς, πού σημαίνει συμβολὴν εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν τῆς Ἀνθρωπότητος, ἀνάτασιν μέχρι τῆς ἰδέας τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, θυσίαν ὑπὲρ τοῦ Συνόλου, συνεργασίαν ἐλευθέραν καὶ συνειδητὴν τῶν πολιτῶν, μετὰ σύμβολον ζωῆς ὄχι τὸ «μαχαίρι» ἀλλὰ τὴν ἀγάπην, ὄχι τὸ μῖσος ἀλλὰ τὸν ἀλληλοσεβασμὸν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν.

Εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους νὰ πραγματοποιήσουν, εἰς τὸν χιλιωματῶμενον καὶ πολυαγαπημένον αὐτὸν τόπον, βίον εἰρήνης καὶ συνεργασίας, προόδου καὶ εὐημερίας, διὰ νὰ γίνῃ, ὅπως λέγουν οἱ μεγάλοι μας Ποιηταί, «Ναὸς ἢ Πατρίδα, πού εἶναι στὴν γῆν ἐπάνω ἢ πλατυτέρα, τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν ἢ θεία Μητέρα»· νὰ γίνουν «στολίδια τῆς Πατρίδος», ἀφοῦ «ἔχουν τὴν ἀκατάλυτη ψυχὴ τῶν Σαλαμίνων», ἀφοῦ «μοῖρα των εἶναι νὰ φυλάγουν πάντα τίς Θερμοπόλες».

«Θέλει τόλμην καὶ ἀρετὴν ἢ Ἐλευθερίαν», λέγει ὁ Κάλβος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὀλόκληρος ἡ ζωὴ θέλει τόλμην καὶ ἀρετὴν. Αὐτὴν τὴν τόλμην καὶ ἀρετὴν εὐχομαι εἰς τοὺς Νέους, διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὸν στίχον τοῦ μεγάλου μας Παλαμᾶ: «Παῖδι μου, τὸ περιβόλι μου, πού θὰ κληρονομήσῃς, —ὅπως τὸ βρῆς καὶ ὅπως τὸ ἰδῆς νὰ μὴ τὸ παρατήσῃς.— Σκάψε το ἀκόμα πιὸ βαθιὰ καὶ φράξε το πιὸ στέρια—Γίνου ὀργοτόμος, φυτευτής, διαφεντευτής».

Εὐχομαι, ἀκόμη, ὡς πνευματικὴ ἡγεσία νὰ δυνηθῶμεν νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὴν «ἀπορίαν τὴν ὁποίαν ἀντιλαμβάνεται ἡ σύγχρονος συνειδησις ἐνώπιον τῆς ζωῆς καὶ ἐνώπιον τῶν δυνάμεων πού ἀνεπήδησαν ἀπὸ ἀπροσδόκητα βᾶθη», διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν τόσον ὠραίαν φράσιν ἐνὸς νέου. Ἔχομεν χρέος ν' ἀπαντήσωμεν ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν πλατείαν καὶ εὐκόλον ὁδὸν τοῦ «μεσσιανισμοῦ», ἀλλ' εἰς τὴν στενὴν καὶ ἐπίπονον ὁδὸν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως, τῆς δημιουργίας ἥθους καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως, τῆς καλλιέργειας πνεύματος ἐρεύνης καὶ ἐλευθερίας, αἰσθήματος δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ.